

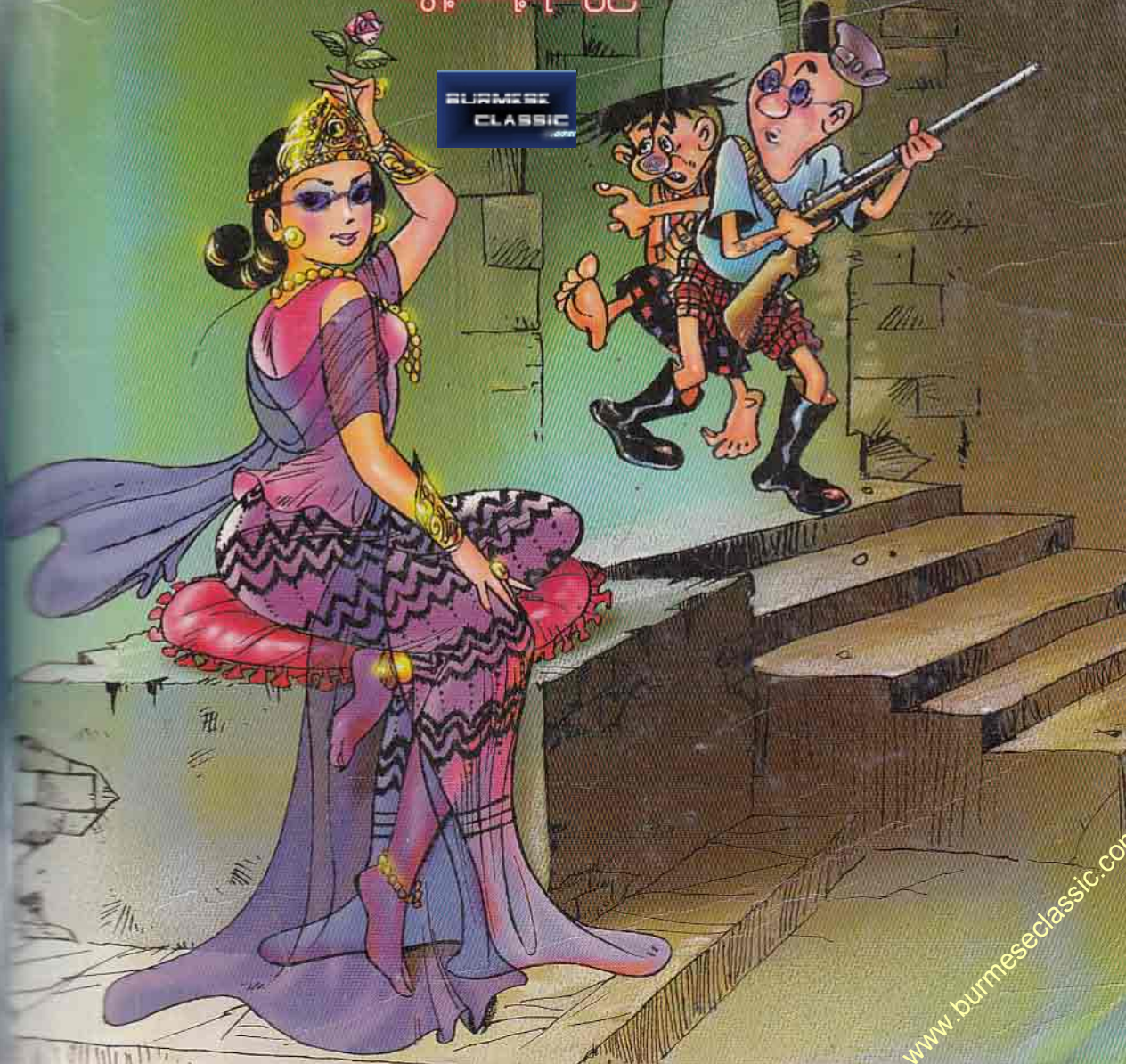
ဝတ္ထု၊ လာတ်ညွှန်း၊ သရုပ်ဖော်

ဆွေမင်း၊ ဝေဒုဖြူ၊
မြိုင်ရာဇာ

အောင်

ကျွန်ုပ် နှင့်
ငွေစားတို့တိုင်းပြည်

BURMESE
CLASSIC

BURMESE CLASSIC

သိပ္ပံထိုက်

၁၀၁၆၀

အမှတ် - ၂၀၁၊ ၄-လွှာ(ဘယ်)၊ ၃၂-လမ်းအထက်၊
ပန်းဆဲတန်း၊ ငြိန်ယံ၊ ရန်ကုန်မြို့၊
စုန်း - ၀၁-၂၄၅၂၅၀

မြိုင်ရာဇာ တွတ်ပီ ကျွန်ုပ်နှင့် ငွေ့စားတို့တိုင်းပြည်

ကာတွန်း - ဆွေမင်း (ခနုဖြူ)

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်
၃၀၀၁၁၇၀၃၁၁

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်
၃၀၀၂၁၈၀၃၁၁

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်ဝင်းဝင်းခိုင် (သိမ့်ထိုက်စာပေ)
အမှတ် (၂၃၂)၊ အထက်လမ်း၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်။

အတွင်းနှင့်အဖုံးပုံနှိပ်သူ

ဦးကျင်ရင် (ရွှေခြင်္သေ့ပုံနှိပ်တိုက်)
အမှတ် (၂၂၅)၊ (၃၂) လမ်း၊ ပန်းဘဲတန်း။

ပုံနှိပ်ခြင်း

၂၀၁၁ - ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (ပထမအကြိမ်)
အုပ်ရေ - ၅၀၀၊ တန်ဖိုး - ၁၀၀ ကျပ်

ကျွန်ုပ်နှင့် ငစွန့်စားတို့တိုင်းပြည်

ပထမပိုင်း

- အခန်း (၁)   မြို့သားနှစ်ယောက်
- အခန်း (၂)   သေရွာပြန်လာသူတစ်ယောက်
- အခန်း (၃)   ရာဇဝင်ဘီးနောက်ပြန်လည်ခြင်း
- အခန်း (၄)   ဆင်ကြီးဂျန
- အခန်း (၅)   ဌာနေပြန်ရောက်ပြီး . . . . .
- သို့သော် . . . . .

ဒုတိယပိုင်း

- အခန်း (၆)   ငစွန့်စားတို့တိုင်းပြည်
- အခန်း (၇)   နှစ်ချို့မြွေကြီး
- အခန်း (၈)   စွဲမိပါပေါ့
- အခန်း (၉)   ဂျန၏ဇာတ်သိမ်း
- အခန်း (၁၀)   နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ်။ ငစွန့်စားတို့တိုင်းပြည်

တတိယပိုင်း

- ကျွန်ုပ်နှင့်ထန်းပင်ပေါ်ကသရဲ
- ကျွန်ုပ်နှင့်ငါးကျည်းဖမ်းနည်း
- ကျွန်ုပ်နှင့်မျောက်ချေးခါးဟင်းတစ်ခွက်
- ကျွန်ုပ်နှင့်နွယ်ကြီး
- ကျွန်ုပ်နှင့်ဗူးသီးခြောက်
- ကျွန်ုပ်နှင့်သေနတ်သံနှစ်ချက်
- ကျွန်ုပ်နှင့်မီးပိုင်းသောလိပ်များ

မြိုင်ရာအတွတ်ပိ

ကျွန်ုပ်နှင့်ခွန်စားတို့တိုင်းပြည်

ပထမပိုင်း

အခန်း (၁) မြို့သားနှစ်ယောက်

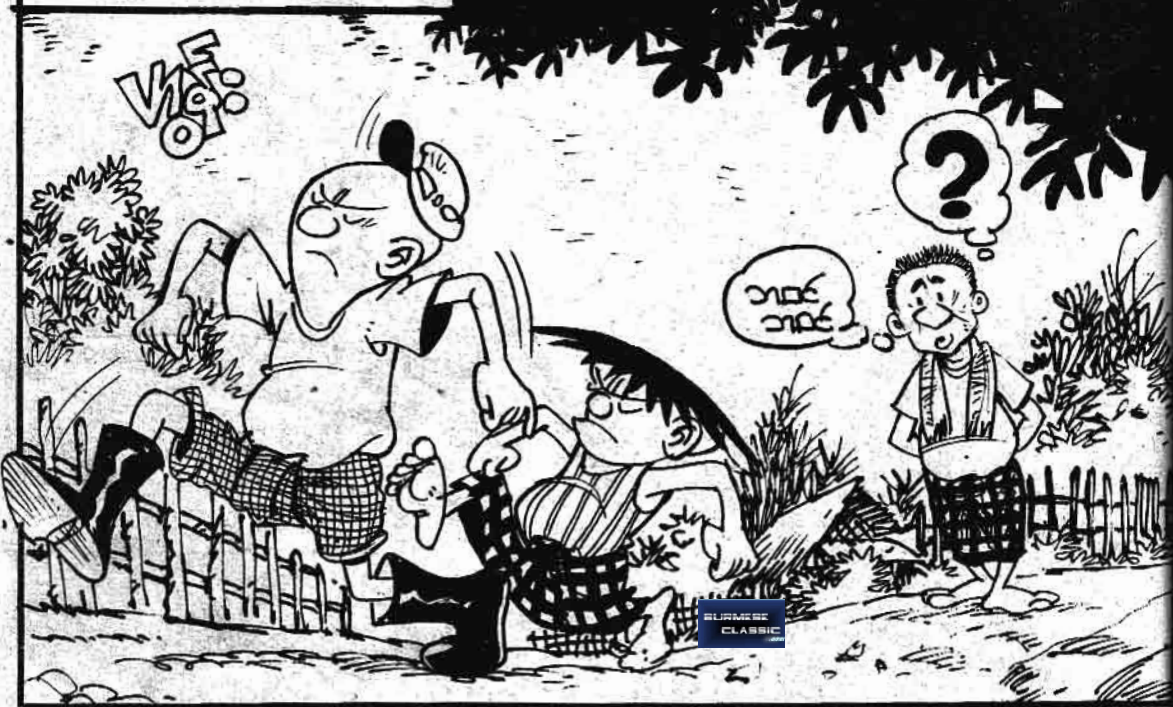
ကျွန်ုပ်...တို့၏
ကြံ့ခိုင်စွာ ကမ်းသွား...
စိုးမိကော ခြေဝယ်..တို့
တို့၏။

ဦးတုတ်ပြီ..
လမ်းကောက်ရန်
သလား..

အင်း..

BURMESE CLASSIC

တောတောဆိုးသွန်ကုလေး... နှုတ်ဆက်ပျံကပြသော်။ ဂမ္ဘာကျော်ဆရာတော်မြတ်... ဂုဏ်
နှင့်ဂမ္ဘာကျော်ဆရာတော်မြတ်... "ထိုင်ဆရာတော်မြတ်လို့ဂမ္ဘာ..." ပုဒ်ပြန်ပြောလျှင်
ဘုရားတော်... ဂမ္ဘာကျော်။

ကုန်ပန်းတက်ရမယ့် ဂြိုဟ်သွင်ဖြစ်ပေသော်။ အချစ်ဆုံမျှင်.....

ပုဒ် ပြန်ပြောလျှင်

ပါ... ဦးထွတ်...
ပ... ဆရာထွတ်...
ထွတ်... ထွတ်...

အကူ... မောင်ရွှေ...
ပြန်ကလေး... ဆိုဘက်က

ရွှေ... သီးကား... ဂျာ...
မောင်ရွှေ... မောင်ရွှေ...

ရွှေထီး... ပြန်... သား... နှစ်...
ဆိုင်ကယ်... ဆိုင်ကယ်...
အ... အ... အ...
လင်း... ပ... ပ...
ရွှေ... ပြီး... ရ...

မောင်... မောင်...
မောင်... မောင်...
မောင်... မောင်...
မောင်... မောင်...
မောင်... မောင်...

ဟ...
သူတို့က ဦး
ထွန်းကို ခေါ်
ခဲ့တာပဲ။

ပြစ်ရယ်၊ ခိုရွာရောကလဲ!
အစိုးရကြီးက သူ့ကို ခေါ်ခဲ့တာပဲ။
မြို့တော်ထဲမှာ ခေါ်ခဲ့တာပဲ။
အစိုးရက ခေါ်ခဲ့တာပဲ။
ပြစ်ရယ်၊ ပဲခူး။

ဟဟ!
အစိုးရ
ခေါ်ခဲ့တာပဲ။

အောက်က...
အိမ်ထဲမှာ ကျွန်း
ပဲ ဖြစ်နေတာပဲ။

၉

ခရီးထွက် ပြန်က အစိုးရက
ခေါ်ခဲ့တာပဲ။ ဘယ်သူက
ခေါ်ခဲ့တာပဲ။

အို... မြို့ကလေး... လာတယ်
ဆိုတာနဲ့ သားသား နားနား
ဆိုတာ... သား... မြစ်နဲ့ပဲ...
ကျော့နဲ့... ချီး... သူများ... လား...

ဟိ...
ခေါ်သူနဲ့ဆို... သူ့အဖွဲ့ပဲ...
အဖွဲ့ကလေး... အဖွဲ့က အခေါ်ခေါ်
ဖြစ်နေတာကြား... ထ... က... ခွဲ
ခေါ်သူနဲ့ဆို... သူ့က... အလား...
လုပ်ရတာလား...

အို... ကျော့နဲ့... ချီး...
ပြောတာပါ... ဘယ်လို... ခေါ်သူနဲ့
ဆို... သူ့ပဲ... လုပ်ပါဘူး... ပုဒ်စာပျာ
ဇာတ်... ချစ်ရပါ... ဇာတ်... ချစ်...
သား... တွေပဲ...

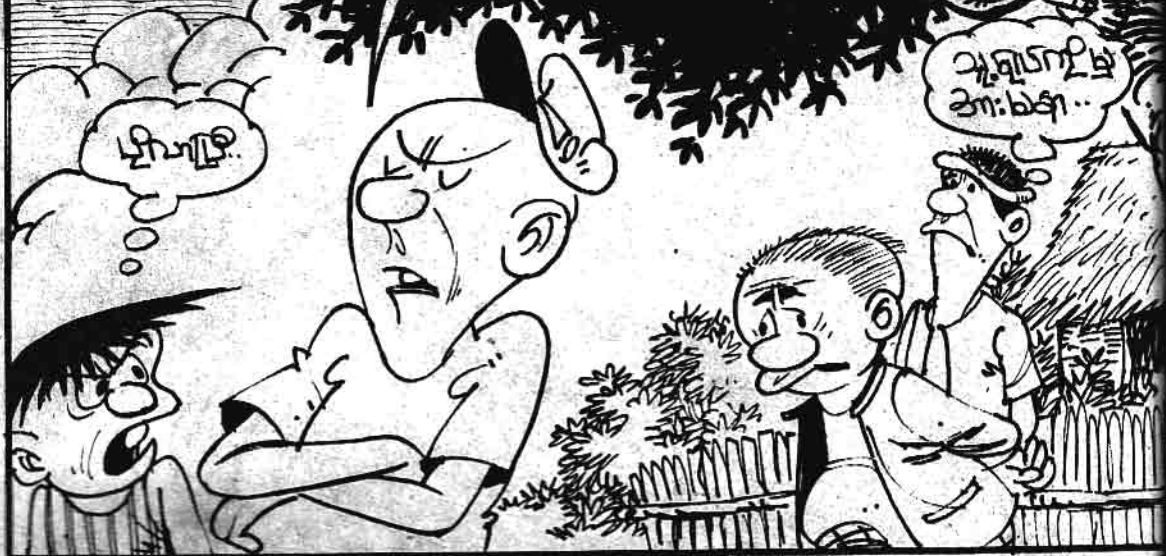
ဟိ... ဇာတ်... ချစ်... သား
တွေက... ချီး... လုပ်ပါ...
ဘာလုပ်... လား...
ရတာလား...

အို... ခွဲ: စေးကုန်ပါဘိတော့ကိစ္စလွယ်လွယ်... အိပ်မက်ကုန်ပါကု... ခါတံ့ခွဲကုန်ခါလဲ... လာကမ်းလွန်း: ဝား... ဖြစ်မှာပေါ့... ပုဂံကွဲ: လား: အပါး: အရွယ်ကြီး: အိုခိုဝား... အိပ်မက်ကု...

ဟိုဟိုဟို...

အို... ခွဲကုန်... အပါး...

ခွဲခွဲ... ခွဲ: ခွဲကုန်ခါလဲ... အိပ်မက်ကုန်ခါလဲ... အိပ်မက်ကုန်ခါလဲ... အိပ်မက်ကုန်ခါလဲ... အိပ်မက်ကုန်ခါလဲ... အိပ်မက်ကုန်ခါလဲ...

အို... ခွဲကုန်... အိပ်မက်ကုန်... အိပ်မက်ကုန်... အိပ်မက်ကုန်... အိပ်မက်ကုန်... အိပ်မက်ကုန်... အိပ်မက်ကုန်... အိပ်မက်ကုန်...

တော... တော...

ရွာလယ်ကမ်းမဝယ် မှုံ့ကစောင်းထောင်းဖြင့် စက်သံ
တံ၊ မှုံ့မှုံ့ဖြင့်... သူတို့ လာရန် ကြံစည်ပြီ။

ပျား
ဖိုင်းနား
ပါပျားပေါ်
အရပ်ကား

ဟေ့...ဟေ့
ကြည့်..

မှုံ့မှုံ့... မှုံ့မှုံ့... မှုံ့မှုံ့... မှုံ့မှုံ့...

ကြည့်တိုင်း ရွာသားတို့ကား ဆိုင်ကယ် ကိုဖြင့် မှုံ့မှုံ့ သူ့ရွာသို့ မြင်မြင်
သူ့ရွာလယ်၊ ခြံနှင့်ဝင်း၊ ခြံလှေ-ဆိုင်ကယ်ရောက်မှုံ့မှုံ့ထိရင် ဘာ
ကုန်မှုံ့ အရပ်ကား ဘာ ဝယ်ကုန်ရအကြံတော့ ဇာလိ

ကုန်ကလေး၊ ကုန်ကလေး
အရပ်ကား ဘာမှုံ့မှုံ့ မြင်မြင်
မှုံ့မှုံ့မှုံ့မှုံ့မှုံ့

မှုံ့မှုံ့... မှုံ့မှုံ့... မှုံ့မှုံ့... မှုံ့မှုံ့... မှုံ့မှုံ့...

ရွေးမြဲရွေး။ မိုက်နူးကြီး ချီရွာသို့သာ၊ ပေးပျက်လာကြရင်း။ မျိုးအသေကုန်
ရွာသားများအတွက် ကုန်ပုံဂရုစာသက်မိရမေသော်။

ကုန်ပုံဆိုင်ကယ်လာရွာတစ်ခုတစ်ခုနှင့် ဗဟိုရွာ ပြီး... သောက်ဖူးပါသေး၊
ဒီကောင်မြင်ပူရွာသေ အသံဖြင့် အမိန့်ပေးပျက်သော်။

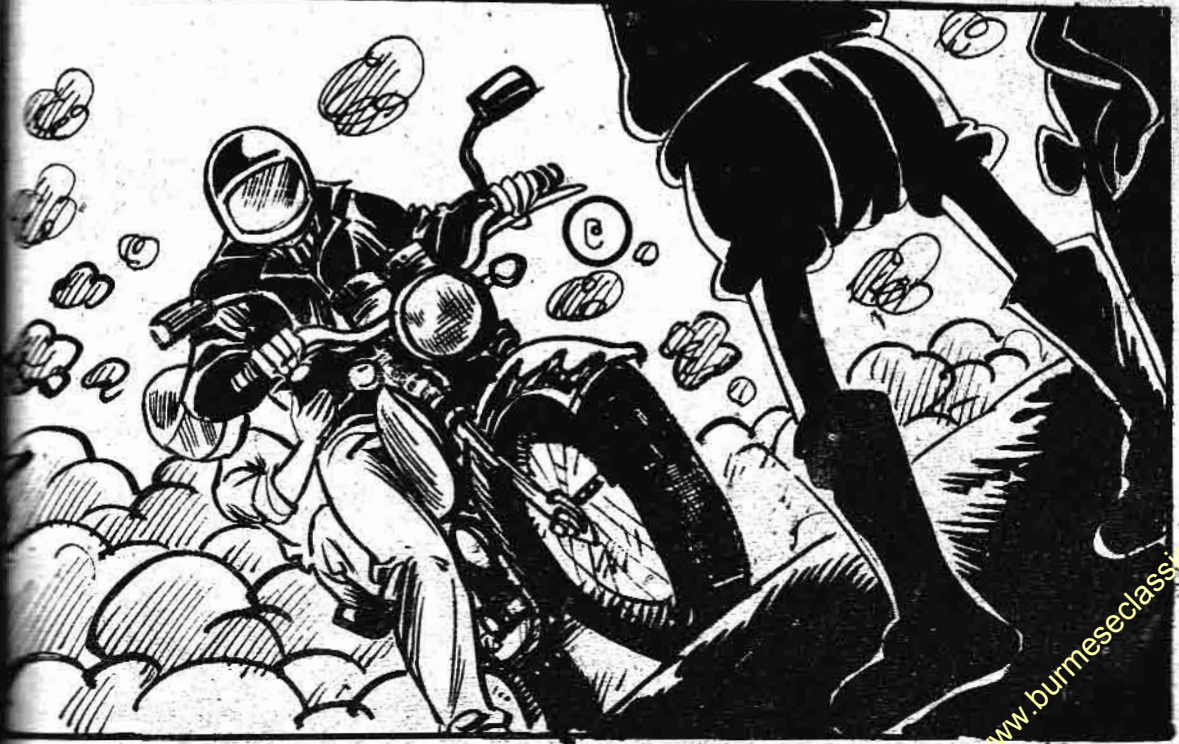

ရွာသားများကား နီးရော့နာနာများပဲ နေချီ.. ထင်ကြေးအမျိုးမျိုး ပေးကာ--
အကဲခတ်ကြ ပေပြီ။...

ကြည့်ကြ၊ ကြည့်ကြ
ဒါပေးကုန်အိမ်နဲ့ ပြင်းတာ..
ဒါပေးကြီးတွေ၊ ဘယ်ကုန်ပုံပုံ
ရုပ်ပုံက ဆိုတာ..

အိမ်နဲ့ပြင်းပူစွာပေး ဆိုငါ့ကယ်ကြီး ညီညီ ကုန်ပုံပုံတွေရောက်သော် အကဲကြီးတွေ ခံစိုက်
ပူစွာပေးကြီး ပာစကောင်ပေး.. ပူးခန့် ပေးသွားသည့်၊ ပန်းကုန်ပေးပြီး ကိုရေ
နုနု မျှော်လင့်ကုန်ပေး ပြီးသောကုန်ပေး ပေပြီ။ .....

ရွာလယ်လမ်းပါတစ်လျှောက် ကုန်ပစ္စည်းပို့ကုန်ကမ်းပို့တစ်ပါး ကုန်ပစ္စည်းနှင့်...
ခွေးတစ်ကောင် ပြောင် တစ်မြီးပျံ မရှိတော့။ ။

ဆိုကယ်လော်ပျံ.. ကုန်ပစ္စည်းပို့ကုန်ကမ်းပို့တစ်ပါး... ခွေးတစ်ကောင် ပြောင် တစ်မြီးပျံ မရှိတော့။ ။

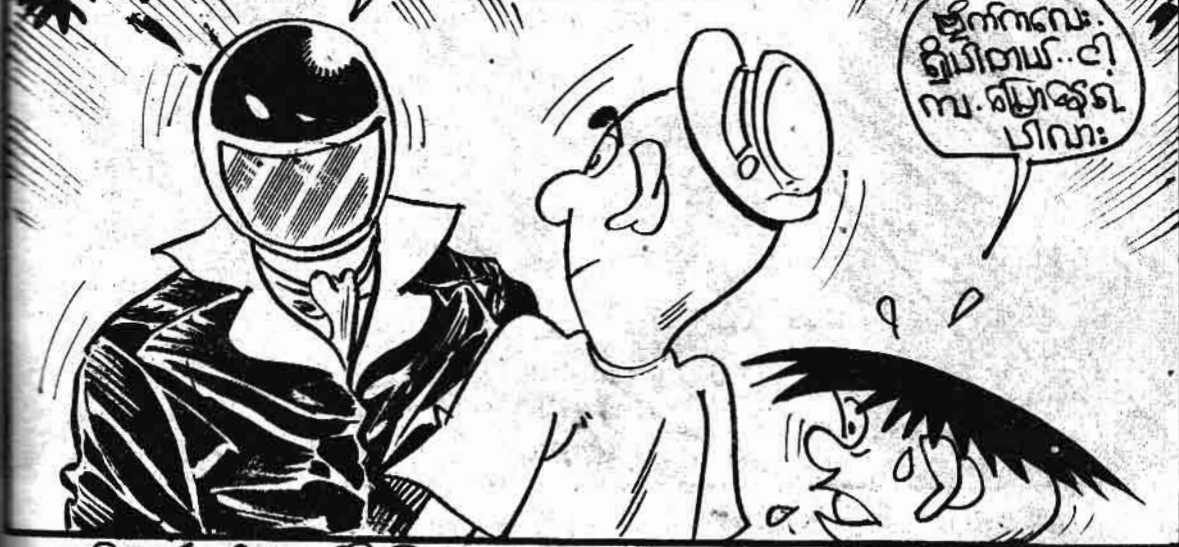

အို... ကုန်ပစ္စည်းပို့ကုန်ကမ်းပို့တစ်ပါး... ခွေးတစ်ကောင် ပြောင် တစ်မြီးပျံ မရှိတော့။ ။

ခွေးတစ်ကောင် ပြောင် တစ်မြီးပျံ မရှိတော့။ ။

တစ်ခါမှ မိမိတို့မှူးခေါင်းပါးသူတို့အဖွဲ့ဝင်များ
 တခြားကူတွေထွက်ရပြီ။ သော်လည်း အခုက
 ဆိုင်ကယ်လာရာဘက်နဲ့ ဦးတည် ရင်ဆိုင်ရပြီ
 နေရာတို့ ကူဟာ အရင်ကောင်းတစ်ယောက်ပါပဲ
 ဟာ။ အရင်ကောင်းဆိုရင် "မြင့်ရာ့ဇာထွက်ပြီ"
 ကလွဲလို့ ဘယ်သူ ခြံနိုင်ဦးမှာပဲ..

ဦးကလေး
 ရှိပါတယ်.. ငါ
 ကျ. မြောက်
 ပါလား

အထူးသဖြင့် ဆိုင်ကယ်စီးဦးထုပ်များနှင့်ဖြစ်ပေရာ ကလေးတစ်ယောက် ပြန်
 သားများထင်ရှားထင်ရှား ပြောကားရန်တခြား ငိုကြွနေသဖြင့်။

ဟို.. ထောက်တယ်
 ထောက်တယ်.. ဟိုမှာ..
 မာန်နဲ့ ပြောင်နဲ့
 ကျွဲကြီး မေ့...

ထိုအခါမှ ငြိမ်းသားများသည် အထူးစားနပ်ရိက္ခာများကို စားသုံးခဲ့ကြသည်။
ရွာသားများမှာ အထူးတကယ် အံ့ဩကြသည်။

ခေါင်းကြီးကို
ဖြုတ်ပစ်ကြပြီ။

ဟဲ့... အဲဒါက
ခေါင်းစွပ်ကြီး
ပဲ...

ဟဲ့... ဒါဟဲ့...
အသက်စွာ ခေါင်း
စွပ်တယ်...

အစေ့ပျစ်
ပစ်ပစ်ကြပြီ။

အထူးစားနပ်ရိက္ခာများ ဖြန့်ချိပေးပြီး ငြိမ်းသားများထံမှ ထွက်ခွာပြီး ရွာသားများ
ပြုမိတ်ဆောင်ခဲ့ပြီး... သနားကမ်း ခြံရံပေး... ဖြန့်ချိပေးခဲ့ပြီး နယ်နယ်တပ်တပ်များ
ပင်တည်း။

အို... ရွာသားကတော့
ထို... စွဲက ကလေးတွေ
နဲ့ ကွဲသွားတာပါပဲဟဲ့...

၁၂

ပုဂ္ဂိုလ်များသည် သူတို့၏ အကျိုးအမြတ်ကို အမြဲတမ်း ထိန်းသိမ်းပြီး အခြားသူများကို အကျိုးမရှိစေရန် ကြိုးပမ်းကြသည်။

ဝိညာဉ်နှင့်ပေါင်းကာ လက်ကိုင်ဖိဆန့်တန်းလေးကြမ်း၊ မှိုကောင်ပေါက် လောင်ပန်းပြီး ဆွေ့ပဲ.. လက်ခံပါ

ကုန်ပုံကလေး ဝိညာဉ်၏လက်ကို ဖမ်းငြိမ်းပါ။ ကုန်ပုံကလေးလေးမှ မြန်မာဆန်စား မှုဆိုးကျပ်ကြီးဖြစ်ပါ၏။ အကျိုးအမြတ်ကို ဖမ်းငြိမ်းမှု ပါပေ။ ဝှိုအိဝိညာဉ်၏ လက်သို့ ရာပယ် တံဒင်္ဂါမှ ဆန့်တန်းနေ၏။

အနီးတွင်ရှိသော ဆင်းခပ်ရွာကား ရေသူရိန်၏ လက်ဆန်၊ လန်းစေ့သည်၏
သော်လည်းကောင်း၊ ပြည်သူ့ထိခိုက်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ မသိ-ဆွဲယူပြီး အနံ့ကု...
ပင့်ကူး- ပြုစုနေသော သူများ

ရေသူရိန်၏ သူ့လက်ကို ဆွဲကိုင်ကာ မသိသူ၏ ခြေထောက် ဖောက်ခွဲသော စွဲလမ်း
လမ်း၊ ထိုသူ၏ လက်ဆွဲကိုင်ခံစားခြင်း မသိဘဲ... စေခင်ရှား သာဖြစ်နေ့မှန်းသာ
ခေါ်ဝေါ်လက်ကိုင်ဆောင်ဆွဲ ယူသိမ်းကုန်သော သူ

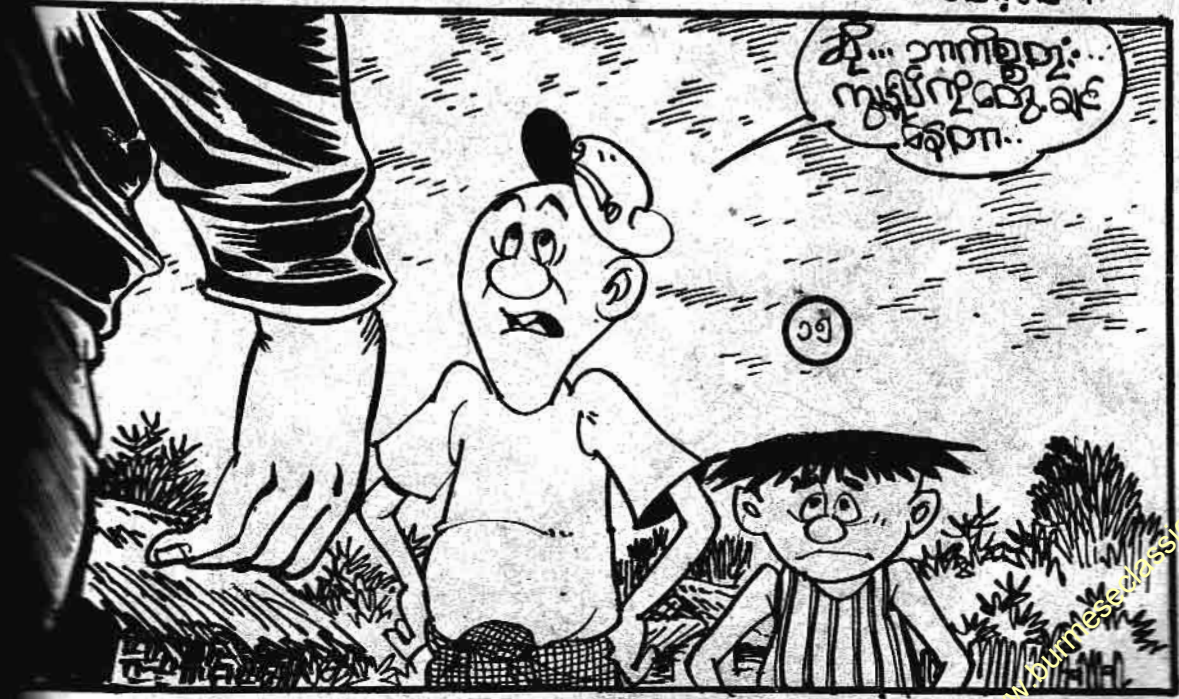
ထိုကားလေးမှာလည်း ဝေါဝမ်းအလကကို
ဆွဲထားပြီး ပြန်လှုပ်တိုင်း ဝေခေပေစာ..
ဝေါဝမ်း မှာ မသိမသာ ပြန်ဆောင်
ဆွဲလှုပ်ကိရဲ့သွား။

ကုန်ပြုံးမိပေမယ့် အနောက်..
တိုင်းဟန်ကျင့်သုံးသော မြို့သား
နှစ်ယောက်ကား ခံရပေပြီ။

ဟို..ဟို..
ခံနိုင်ရ
ပြီ..

ကုန်ပြုံးကား သူတို့ကဲ့သို့နားနာလှသွား ကုန်ပြုံးမလှုပ်ခါတော့ အရှေ့တစ်ခုကဲ့
မလှုပ်ပဲခေခ မှာ ကျေနပ်သူ ဖြစ်ရကား.. စိတ်ထင်မိ ထိုကိစ္စကို မထား..
--တော့ပေ။

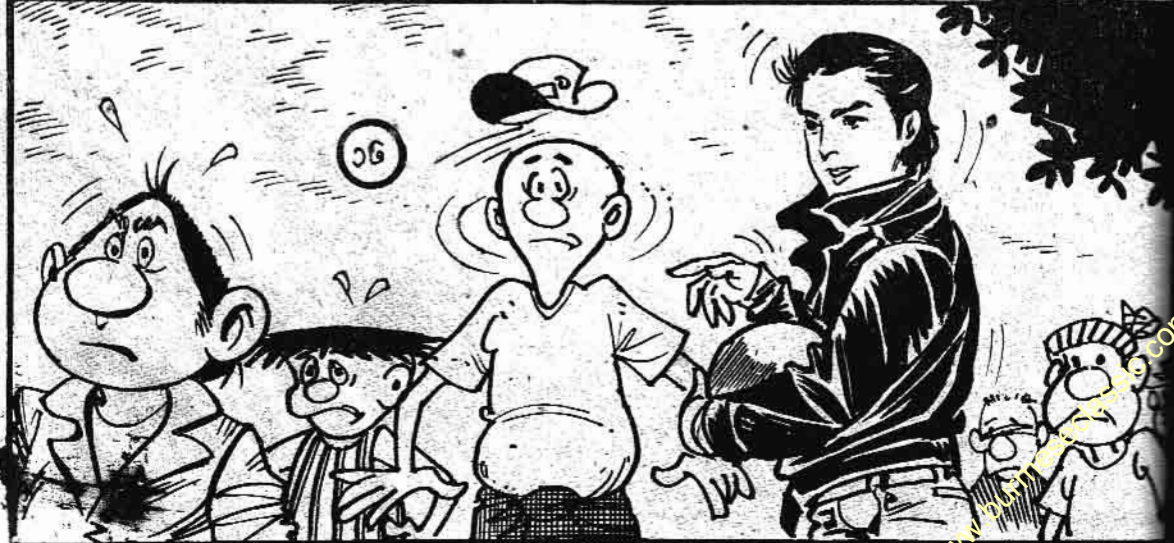

ဟို... သာကိစ္စတုံး..
ကုန်ပြုံးကဲ့သို့ ခါး
ခံရတာ..

၁၅

ကျွန်ုပ်တို့အဖို့... အိမ်ကနေထွက်လာတာ... အိမ်ကနေထွက်လာတာ...
အိမ်ကနေထွက်လာတာ... အိမ်ကနေထွက်လာတာ... အိမ်ကနေထွက်လာတာ...
အိမ်ကနေထွက်လာတာ... အိမ်ကနေထွက်လာတာ... အိမ်ကနေထွက်လာတာ...

မာန်သံအသံပြီးအောက်ဘက်: ဘဝ: ပြီးလျှင်အသံ: ဆိုကယ်ပြားကဲ့သို့ ရှိ: ဗျာဒိတ်: မသိ: စိုး: စိုး: ဆွဲ: တား: ကြံ: အား: ကို: ရော့: ရှိ: ပေး: ဝါး

ဟေ့...ဆွဲ...ဆွဲ...ဆွဲထား
အား... ဝ. ဝ. ရှိ... အား...
ဝါး... ဝါး... ဝါး... ဝါး...

ဆိုကယ်ပြားသံအသံပြီးအောက်ဘက်: ဗျာဒိတ်: မသိ: စိုး: စိုး: ဆွဲ: တား: ကြံ: အား: ကို: ရော့: ရှိ: ပေး: ဝါး

ဤ ရသေ့ ဝါး နူးဖြင့် ဆိုင်ကယ်ကို လှည့်ပြီး ထမ်းထား ရဲ့ဇာပါ။

နောက်ဘက်: ကား ခြေကန်မကန် မြှုပ် ရှာ လှည့်နေချေပြီ..

ပေါ်ထမ်း: ကပြောပြပြီး ချွတ်တစ်ခုအောင်လျှောက် ဗု ရှာသွား ချေချေ..

ထိုအခါမှ စတင်၍ သားသား၊ မိန်းမသား၊ အဖိုးကုန်ကို မြေထွက်ပြန်ခဲ့ကြပြီး ပေါ့ပတ်...
ပျက်ပစ်ခြင်းကုန်ကြ သေကြ။

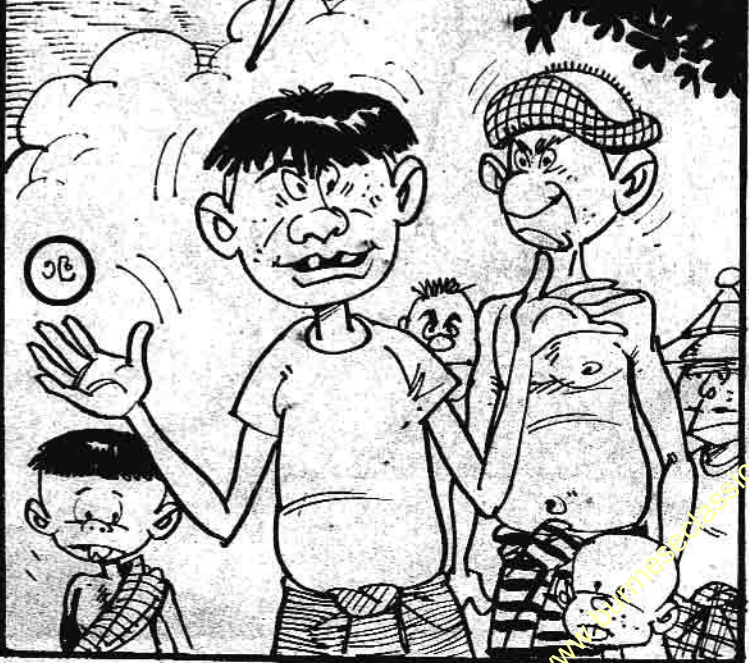
ဟူး... သေရအောင်
နှိပ်စား... များ...

တကယ်
တောသားတွေပဲ

နေပါဦး များ...
အင်သား၊ တို့က... ဘာကြောင့်
ဒီဟာကြီးကို စကန့်ပစ်ဖို့
ရတာ တွဲ့ ၊

... စကန့်တောတော၊ ဘယ်ဟဲ့တင်ပါ၊ မလ
မား၊ ပဟဲ့ဟာကွင် ဒီဟာကွင် ကုန်ကြည့်ရင်း
အကွင်မလောတော့ စကန့် တို့ဟာ... သွား
ကွပ်မိပြီး ခိုးစေတော့တာ ကွဲ...

စက်နိုးတော့ ကြည့်ချင်တဲ့ အားလုံး
ပျားကြီး ကျွန်ုပ်တို့က ဆွဲကားကြီး
ထွက်ပေးမယွှားရအောင်၊ ပန်းဆိုးထား
ရတော့တာ ကလေး...

ခရီးရောက်တဲ့ ကံကောင်းတယ်...
ကျွန်ုပ်တို့က ပန်းဆိုးမထားရ
ဘဲ ဒီအပိန်ကြီးက ကြီးအထိ ပြန်
ထွက်ပေးသွားတော့မှာပဲ...

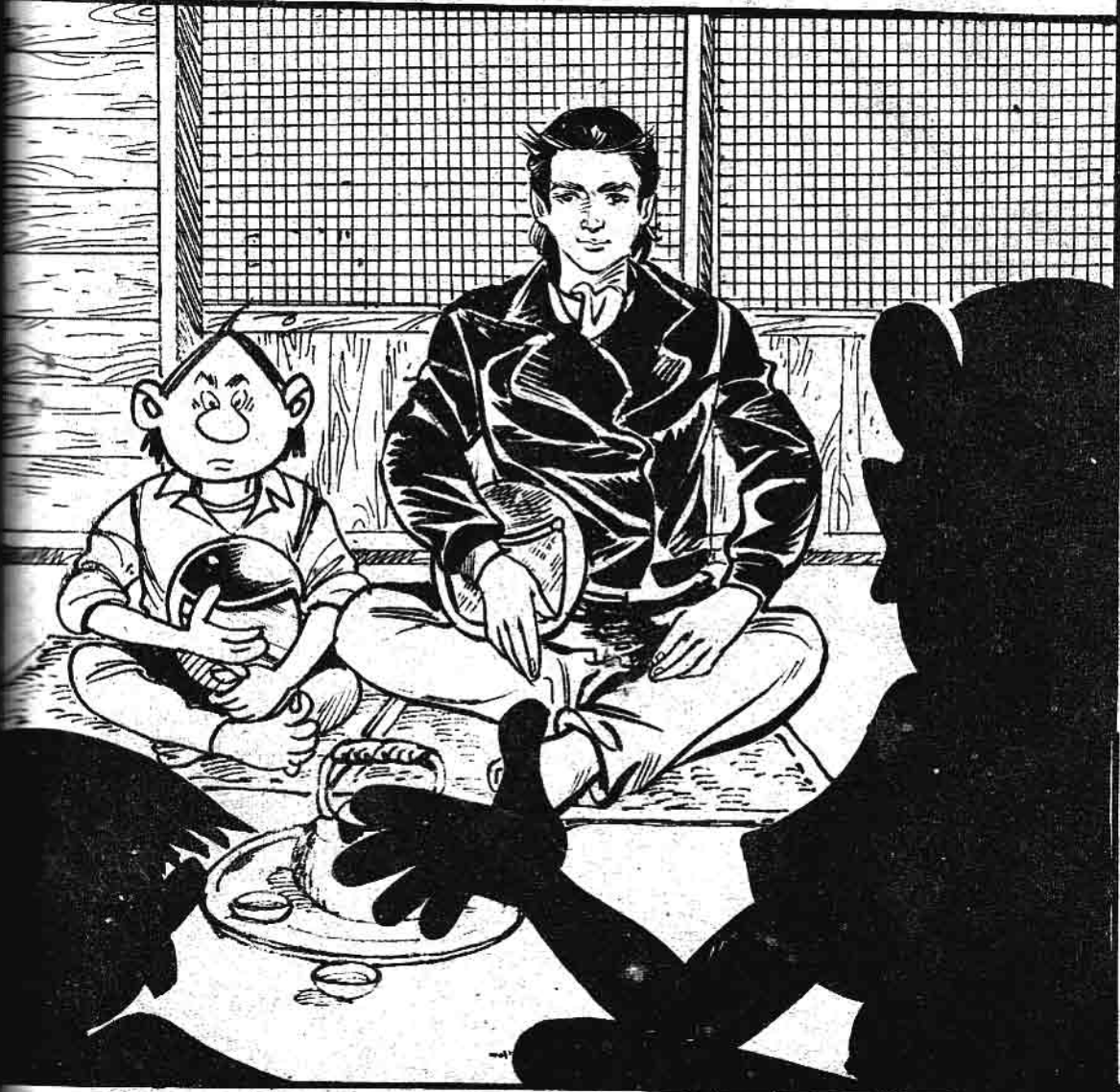
ခင်ဤ...
ဟုတ်ကဲ့

၂၀

ဒါဖြစ်ရင် ရှိချင်နေရင်ပေးပေးမှာ ကျွန်ုပ်တို့ ခွာသားတွေ
ကလေး ပြန်ကျေးဇူးတင်ရမယ့် ဖြစ်နေချင်ပြီ။
အက... ကြုံလို့နိုး ခွာသား မေးပါလေ။

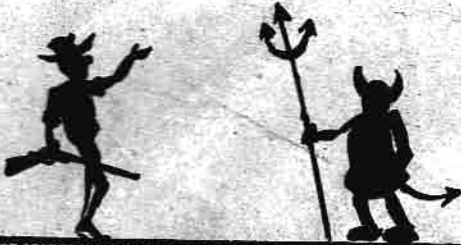

သို့...ဖြင့် ကျွန်ုပ်အိမ်တွင်း ခန်းကလေးပယ် ကျွန်ုပ်၊ မှိုက်ကလေး၊ ခေါင်းခေါင်းနှင့်
 ပေါက်ပန်းထို့ စွမ်းကြံချေရာ - နောင်အခါ အကျွန်ုပ်တို့အား ကြွယ်ကူပြု၊ ဝန်နှင့် မ
 ဖြောင့်သည့် အတွေး၊ အကြံများ၊ ပြုစုပေးပို့ရန်၊ ထိုအခါ အကျွန်ုပ်တို့၊ မြွယ်၊ ကြောက်ရွံ့
 မြွယ်၊ ဆေးကုသော၊ မြွယ်ရာထို့ အတိုပြုပေး။ စွန်တားခန်း ခရီး၊ ရွာကြီး
 တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာတော့ မည်မျှ... ထိုအခါက ကျွန်ုပ်တို့...
 မတွေ့မီပဲ ပါခဲ့ရတော့။ ။

ပြောပြသော အရာကို
 ဆန်ဆန်ဖြစ်ရပြန်... အောက်ပါ
 အတိုင်းဖြစ် သေး၏။

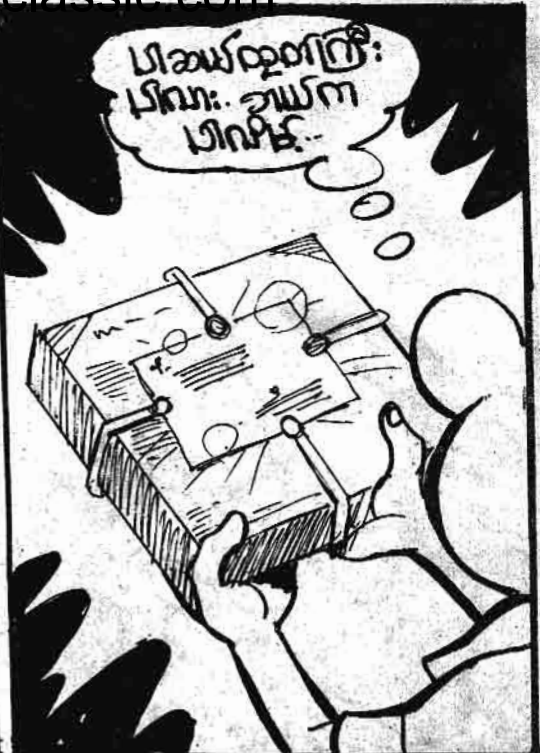
အခန်း (၂) သေတ္တာပြန်လာသူတစ်ယောက်

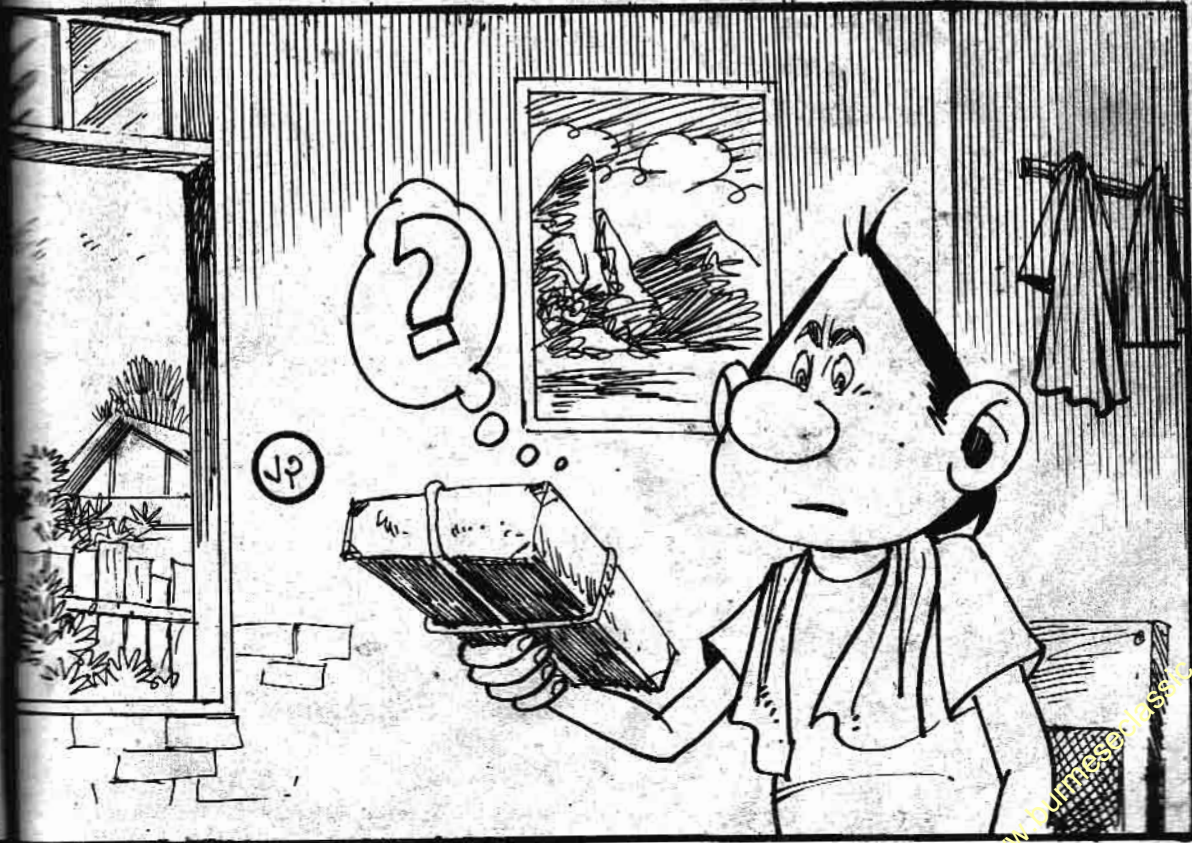
ပေါ့...ဝမ်း...ကား...
 သမိုင်းဌာန
 တစ်ခုခုအရာရှိ
 တစ်ဦးဖြစ်ပေသော်
 ကူညီဇာ...
 သမိုင်းကို သူ့စာသ
 န်ပြုခြင်းကို သူ့အ
 ကျွန်အဖမ်းဝါသ
 နာပါသည်။
 ဟိုကြောင်လည်း
 တကူချိပ်ဝယ်သမိုင်း
 အဓိကယူခဲ့ခြင်း
 ဖြစ်သည်။
 သူ့စာသန်ပြုစေ
 ရပျဉ်ထမ်းမေ့ဟင်း
 မေ့ဖြစ်ဇာ။
 ယူတစ်အဆုံး...
 မိန်းမယူပြီး
 မေ့ရေသကားမသိ။

XXXXΔΔΔ
 □□◎◎
 ++++○○○○
 Δ□x+◎
 .....

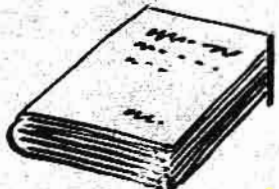
ပိုက်ဆံပေးစရာ မဟာကြံချက်... ပေါ့ပေါ့... မသိသေး... အိုသော်လက်ခံပေးရမယ်... ကပ်စာ ခွဲခွဲ... အင်္ကျီမာပိုင် ပြစ်နေ တယ်...။

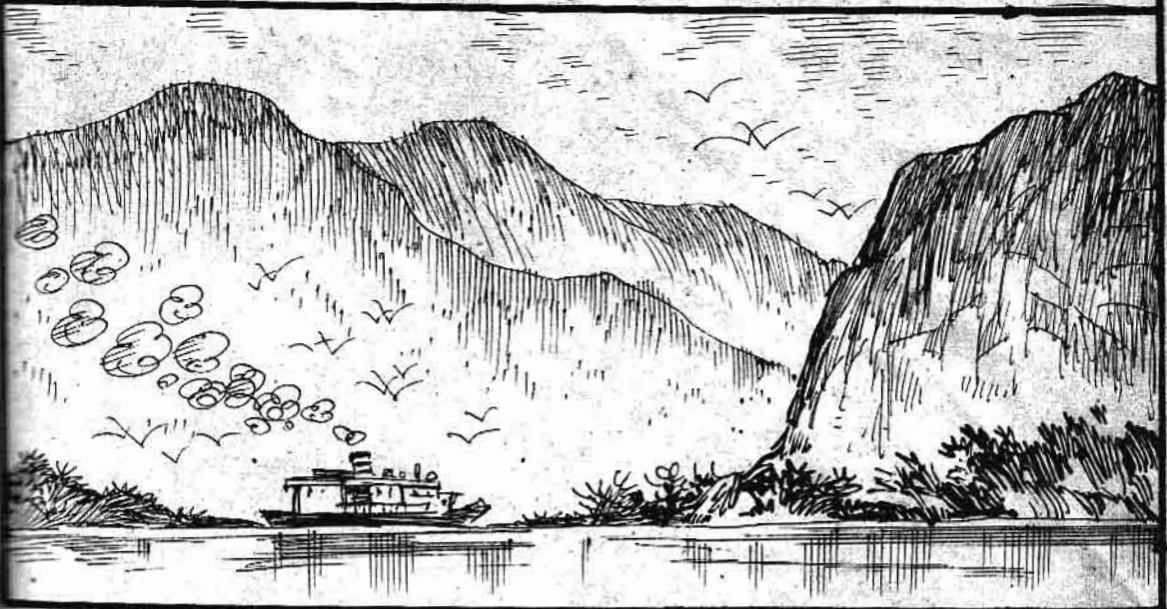
ပေါ်ထွန်းက...
 စာအုပ်က...
 မြင့်လျှောက်သွား
 ဒိုး-မေး-လက်
 ရှေးဖြင့်ရှေး
 ထားသော-ဗဟု
 စာအုပ်ထူးကြီး
 ပင်....

ကုလား... ပေါက်...
 ကုလားကော့ ဦးဇေးဆီက စာလာတာ
 နှာ...။
 ဦးဇေး ဒါကတော့ ကိုခါနီးနီး... ဒါကတော့
 ပြီးကု... ကုလားဆီ စာလာတာ ပြီး ရေးခဲ့ရတဲ့ စာတမ်း
 သက်ကော့...။
 ဦးဇေး ပြီးရတဲ့ စာတမ်းကို ပြန်လုပ်ဖော်ထုတ်
 နိုင်တာ ကုလားသာ ပြစ်လို့ ပါ...။
 စာတမ်း အုပ်စာတင် ချက်ပေးပေးတဲ့ အဖြစ်
 စာတမ်း ပြီးရတဲ့ စာတမ်း ကုလား...။
 ဦးဇေး ဆုံးစွန်းခဲ့ရတာ ကုလား...။
 ဦးဇေး ကုလား...။
 က... ဒါကို ပြန်လုပ်ဖော်ထုတ် ပြီး ပေးတာတယ်။
 များနေမယ်။ ဦးဇေး ပြောပြမယ်။
 အခုကတော့ ဦးဇေး ပြောပြမယ်။
 ဒါကို ကုလား...။

ဦးဇော်ဦးလှိုင်က နောင်ခြေထောက်ရွာကနေ ကချင်ပြည်နယ်ဘက်ကို ဦးဇော်ဦးလှိုင်က ခြေထောက်ရွာကနေ ကချင်ပြည်နယ်ဘက်ကို ဦးဇော်ဦးလှိုင်က ခြေထောက်ရွာကနေ ကချင်ပြည်နယ်ဘက်ကို

ရယ် ရယ်ချက်ကတော့ ကချင်ပြည်နယ်ရဲ့တောထဲက မြားပါးကျတဲ သစ်ခွတစ်
မျိုးကို ချောင်ကြည့်ဖို့ပါပဲ။ အဲဒီသစ်ခွမှာ ရှောင် ဘယ်လောက်တောင်စောင်း
ပေးပါမယ်လို့ ကျွန်တော့်အဖေက မြင် နဲ့ဦးကြီးကတော့ကမ်းလှမ်း ခဲ့လို့ပေ။

ကျုပ်ပြောတဲ့
သစ်ခွမှာ ရှောင်ခွင့်
ဘယ်လောက်လို့ခွင့်
သလဲ ပြော...

တောအထပ်ထပ် တောင်အချွယ်ချွယ်ကို ခက်ခဲပင်ပန်းစွာကျော်ဖြတ်
ပြီးတဲ့အခါမှာတော့... ဒီး... ကျေးဇူးပြုချင်နယ်တဲ့ တောအုပ်ကြီး အဝယ်ကို
ရောက်ဖို့ ဂန့် နေပါဦး။

တကယ်တမ်း ရှာကြရမိခဲ့ ဒီသစ်ခွဲများဟာ သမီးဇားပါးများ သိပါ
ရတော့တယ်...။

ဒီကြောင့်... ဘယ်တော့
တောင်တောင် မေးမယ်..
ပြောတာကိုး...

တောက တဖြည်းဖြည်းနက်လာတယ်။ ဒါကြောင့် ဦးလေးလဲ တောကောင်တွေ နဲ့ မတွေ့အောင် သတိထားပြီး စတင်ခဲ့ရတယ်။

ခုတ်တော
ဘာကောင်မှမတွေ့
ရသေးဘူး

တစ်နေ့ရှာဖွေ ခဲပျော်ကန်ဘဲ
ဘာကောင်ကြီး နဲ့ တွေ့ဆုံမတွေ့ရော။

Vm...

?

ဟဲ့... ဒီကွပ်...
ရွာင်ဆီနဲ့ မတွေ့ဘူး
ခွန်အုတ်တွေ မယ်..

၂၉

အမြန်ထိုးချိန် မစီကုန်မေ့မယ်၊ ဣဆိုးချင်တော့ ဖောက်ကျါ- ဂျမ်း...
ဖြစ်သွားတော့တယ်။ ။

ဦးဇေးလှိုင်အသက်ကုဦး ပြေးပြေးပေါ့။

ပြေးရင်းနဲ့ပဲ ဘယ်နေရာမှာ ခါး
ကွဲနဲ့ ကြီး ဘယ်တွင်း ထဲ ပြုတ်ကျ
ခဲ့ရပါတော့တယ်။ ....

ခန္ဓာကိုယ်ဟာ ဂေဟထုထဲ ပါးစေ့ပြား အဆုံးမရှိ ဂျှိတ်ခေါင်း ကြီးထဲမှာ ထိုး
စိုက်ဆင်းနေသလို ခံစားရဦးမယ် ဝေဖန်တယ်။

အချိန်အတော်ကြာကြာ...
လာရိပ်ခေါက်ကွေး ဂျိမ်းဆင်း
ခဲပြို...

ကျောက်နဲ့ရဲ့ အသောက်ကြီးကနေ...
အပြင်ကို ထွက်လာ ခဲ့ရတယ်...

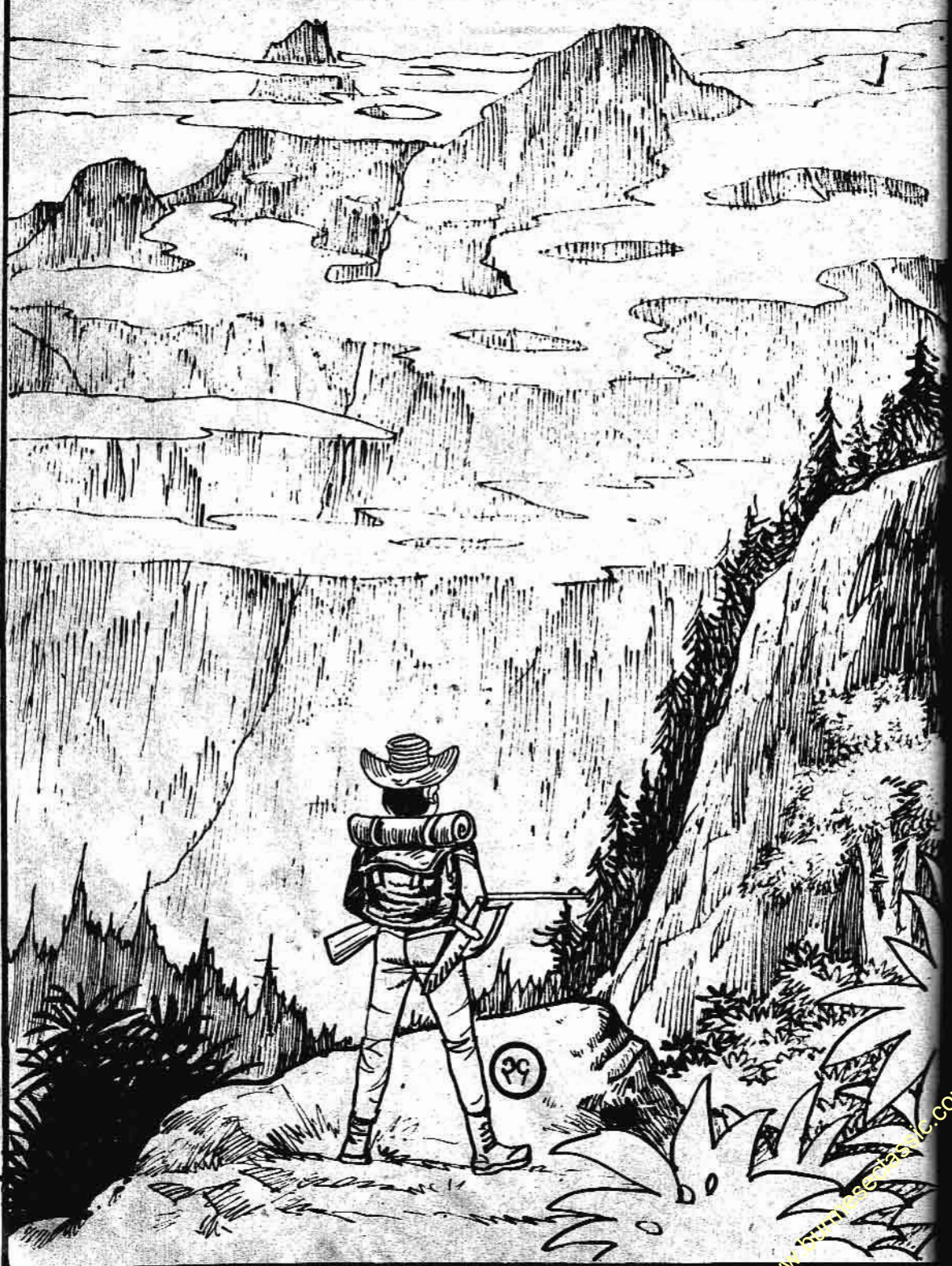
ဦးဇေးတစ်ကိုယ်လုံးကပ်အိပ်ပန်းအိပ်ခက်
ရွာတွေနဲ့ ဘယ်နေရာ ရောက်နေ ပန်းရောင်
မလှဆော့ဘူး.....။

ဦးဇေးထွက်ကျခဲ့တဲ့ နေရာကို ကြည့်ရင်
ဆော့ မြင်းမားလှ တါ့..ဟောက်သား နဲ့
ရောင်ကြီး ဖြစ်နေတယ်..

အမှန်တော့ ဦးဝေးဟာ အယ်မုဆိုးအယ်မု ဘစ်လောက်ပဲ မခွဲကောက်ဘူး
တု့တော့ကတော့ တောင်ကြားခရိုင်တစ်ခုထဲ ပြုတ်ကျခဲ့ ရဲ့တာပါပဲ....။

ဦးပေး ငယ်ထွက်ကျခဲ့တဲ့ ကျောက်
စင်္ကြံ အပေါက်ကြီးကို မှတ်သားပြီး
ဝန်းကျင်ကို ရေပေးဖို့ ထွက်ခဲ့တယ်။

ကံကောင်း ရင်တော့...
မမြင်ဖူးသေးတဲ့ သစ်ခွံ
မျိုး - တွေ့နိုင်တယ်။

အိဒီမှာ ဦးဇေးဘူးရင်းလှရင်းမျက်စိလှည့်ပြီး ဦးဇေးထွက်ကျခဲ့တဲ့
ကျောက်တောင်နဲ့ရဲမျက်ကြီးဆီ ပြန်မရောက်တော့ဘူး။

ဟဲ့... ဦးဇေးပဲ၊
အမျက်ကို ပြန်တက်ပြီး
ဘယ်ကို ကြည့်ပါ့မလဲ။

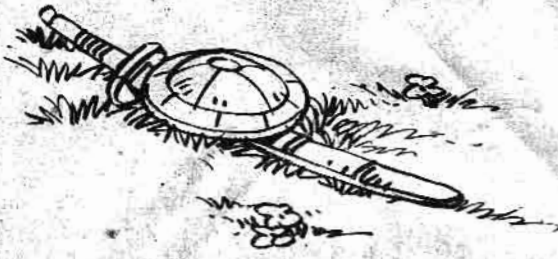
သုံးစားရက်စောက် တပိုင်းလှည့်လှည့်! အ
မျိုးကိုပြန်တက်ဖို့ ဂျမ်းစန္ဒာရင်း ရှိက
ပွတ်သွားတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့နားထောင်ရာက
က. အနက်ဆုံးထောင်ကြား ချိန်ပွန်းထဲ ပြုတ်
ကျခဲ့တဲ့ ဦးစေးတော့ လှည့်လှည့်
မပြင်တော့...။

တစ်နေ့ ရှိက ပြုတ်ပြီး အားအင်ကုန်ခမ်းက- လှူဒါန်းပေး
မရောက်မီပဲ လှူသံကြားလို့ ဝမ်းသာအားရ ထပြေးလာခဲ့တယ်။

အတိုဆီ မရောက်ခင်မှာပဲ
အားပြုတ်ပြီး လိုကျခဲ့တယ်။

၂၅... ဂေဟက ဣ ဣ...
 သတိရစေ နေတယ် မသိဘူး။
 ဒိုးဂေး သတိပြန် ရလာ
 တော့... ကမ္ဘာ့ သစ်တစ်ခုကို
 ရောက်နေပြီ ဆိုတာ သိရ
 တယ်...။
 ဟူတတ်ပါကုသောင့်။
 ဒိုးဂေး တစ်ခါ မှ အိပ်မက်
 တောင် မမက် ဣ... ကမ္ဘာ
 သစ်ဂေး တစ်ခု ပါပ...။

အပူပိုက်ရောမဲ့ ခြား ချီး ကျတီ အဝတ်အစား အဆင်အပြင်နဲ့ ဂျာလွယ်ဟာ-
ဦးဇေးကို ဝိုင်းထားကြတယ်။ သူတို့ဟာ ဦးဇေးကို ကြည့်ပြီး အံ့ဩနေသ
လို့ ဦးဇေးကလူသူတို့ကို ကြည့်ပြီး အံ့ဩနေတာပေါ့။ ။

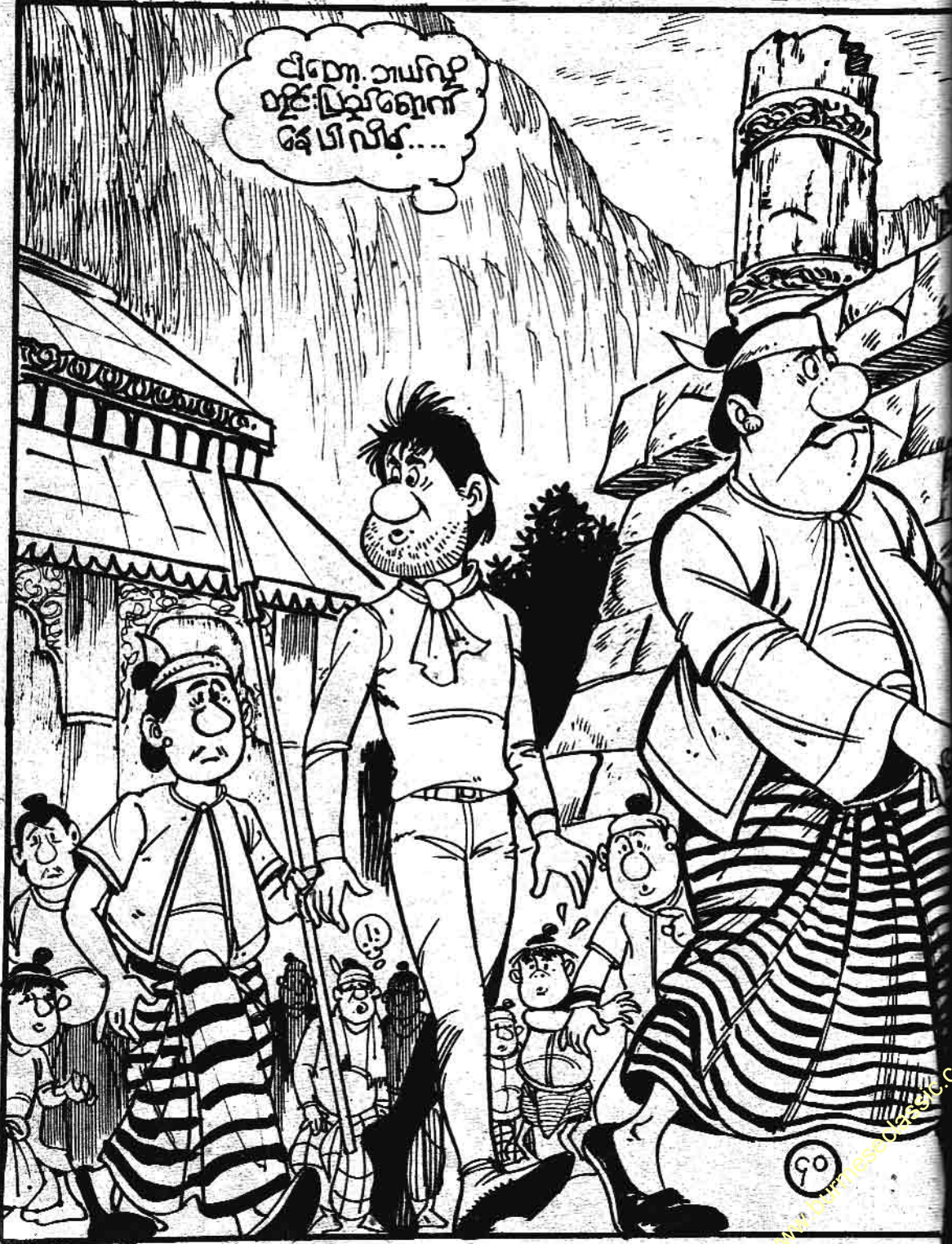

သူတို့ရဲ့ စကားပြော သံကို ကြားရတော့ ဦးဇေးကလည်း အရမ်း ပါမ်းသာ
သွားရတယ်။ ။ ဘာသာစကားချင်း တူနေတာဟာ၊ ဦးဇေးအတွက် အထိတ်ကို
ပြောပြပြီး အကူအညီ စတင်လို့ ရနိုင်မယ် မယူဝင်ဘူး။ ။

အဆောက်အဦပျက်စွေကို ဖြတ်သန်းလာရတယ်။ ဂမန်းမှာတွေ့တဲ့ ဂူတွေ
ဟာ အားလုံး မြေစိုက်ပျက်စွေချင်းပါပဲ။ ဦးစားကို အံ့ဩတကြီးကြည့်
နေကြတယ်။ ဂူနေအဆောက်အဦတွေကလေးကလေး အချင်းအတားတွေနဲ့ မြေစိုက်
ရောင်ထဲကို ဦးစားပြန်ရွှေ့ကန်နေရတယ်။ အဲဒါတွေကလေးတွေကလေး အဲဒါတွေကလေး
အဲဒါတွေကလေး အဲဒါတွေကလေး အဲဒါတွေကလေး အဲဒါတွေကလေး အဲဒါတွေကလေး အဲဒါတွေကလေး

ငါတော့ ဘယ်လို
ပျက်စွေရွှေ့ကန်
နေပါလိမ့်....

ကျောက်တုံးကျောက်ဆောင်တွေနဲ့ မြင်းပိဋိယာခဲ ထားတဲ့... မြို့ရပ်ကင်း
မြို့ရိုးကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့တယ်။ ။

ကျောက်ဆောင်...
ကျောက်တုံး...
မြင်းပိဋိယာ...
မြို့ရပ်ကင်း...
မြို့ရိုး...
မြို့ရပ်ကင်း...
မြို့ရိုး...
မြို့ရပ်ကင်း...

ဘုရင်မဟာ ဦးလေးထင်ပါတယ်။ ကမ္ဘာ့ပျော်ခြင်း အကျဆုံး မိန်းမသားတစ်
ယောက်ဖြစ်မယ် ဆိုတာပါပဲ။

အို... အသင်ဟာ... တ
ခြားတိုင်းပြုလုပ်က... ဂုဏ်းကျား။
သင့်ရဲ့ အဆင့်အပြင်တွေဟာ...
ထူးဆန်းလှပါလေတယ်။

ဦးလေးက... ဦးလေး...
ဘဝရယ်၊ ဦးလေးတို့...
အနုစာလေး ရယ်၊
ဦးလေးအောက်ဆုံးကျား...
ရန်ကပျိုးပွားစွန်း...
ပွန်းဝကြီး... တ... ပြုစုကံ...
ခံစားရယ်ကဲ့... စွန်းပြု...
ရတနာပေါ့...။

၄၂

ဒီးဇးဝှီ ဝှီဇ် ပြန်အကြောင်းကို ကြားရော့ ဘုရင်မနဲ့ မှူးကြီးမဝါရဲ
တွေဟာ အဝမ်း အမြဲတဲ ဝာပေါ့ဇေ။

အို... ဘင်နံ... ကုန်ပွဲ
ဝှီဟာ ဘာသာစကား ခင်းလှူ
ဝှီ ကုန်ပွဲ ခင်းလှူ ဝှီပါဝယ်
ဒါပေမယ့် ဘဝခင်း မတူတာ
ကူတော့ တွေ့ဆုံရဲ ပြီ...

ဒါနဲ့ ဒီးဇးက တော်အတော်ဆောင်ပြောင်း
ပျံ့ပျံ့ အကြောင်း အခု ဒီးဇးစေတန်
ဆရာ ရှေးဟောင်း မြို့ထဲက ကုန်တွေနဲ့
ဒီဘက်တော်က တော်မီ ကုန်ပွဲ
အဆောင်ပြောင်းပွဲ ကို စွမ်းပြ
ရတာပေါ့...

ဘုရင်မရဲ့ သက်တောင့်သွယ်အိမ်ထာကြီးက
သူ့ ဘုရားအကြောင်းကို ရွင်းပြခဲ့တယ်။

တောက ထိုင်းပြည်က ဘုရင် "သီဟကုမ္ဘာ" ဟာ
မင်း ဂျော့ ရွတ် ရဲ့ ရန်ကင်းစွာ မင်း အိမ်ထောင်
ငယ်ကုန်ဆွေနဲ့ ဒီဒေသတက်ကို ထွက်ပြေးခဲ့တယ်။
တစ်ဆူကနေ တစ်ဆူက ပြောင်းရွှေ့နေ
ထိုင်ခဲ့ကြတာ နှစ်ပေါင်းကြာလာတော့ ဂျော့
ရဲ့ ရုပ်ပုံတို့ ချစ်ကြတာပေါ့ ၊ .....
မင်းဆက်ပေါင်း သုံးဆယ်ကျော်
တက် အုပ်ချုပ်ခဲ့ကြတယ်။

၄၄

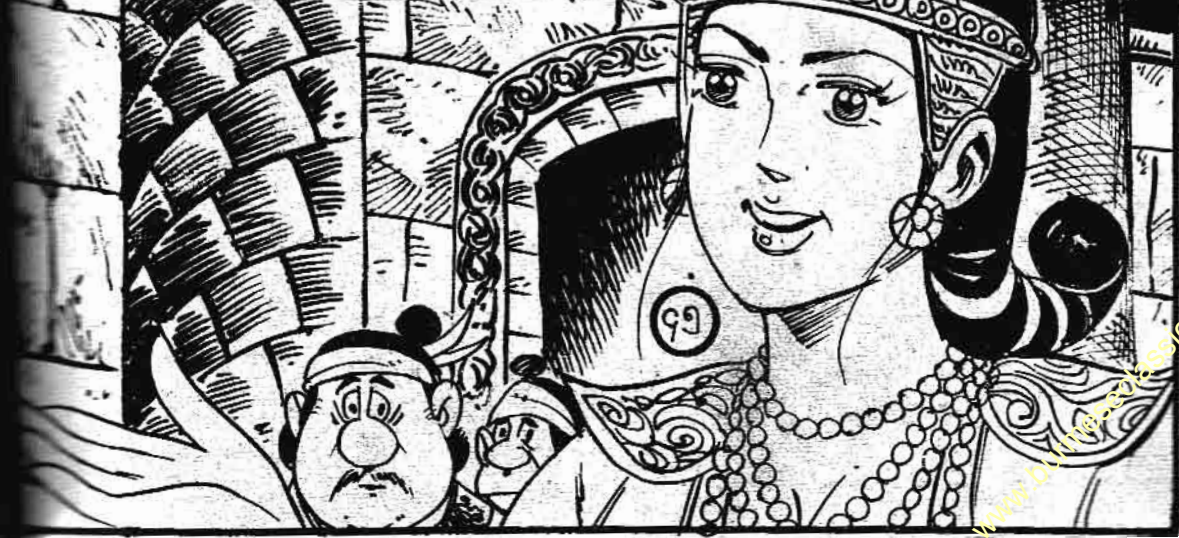
တစ်နေ့မှာ မိမိရပ်၊ တွေးသောင်းဖြူပျက်
ကြီးတစ်ခုကို တွေ့ခဲ့ရတယ်။ တွေးကန်အဖင့်ကြာအ
သင့်ဆိုသလို၊ မြို့ပျက်ကြီးပျက်၊ အခြေခံနေ
ထိုင်ခဲ့ကြတာ ဒီ သခင်မင်းလေးလက်ထက်
အထိ ပိတောက်ကွာ...။

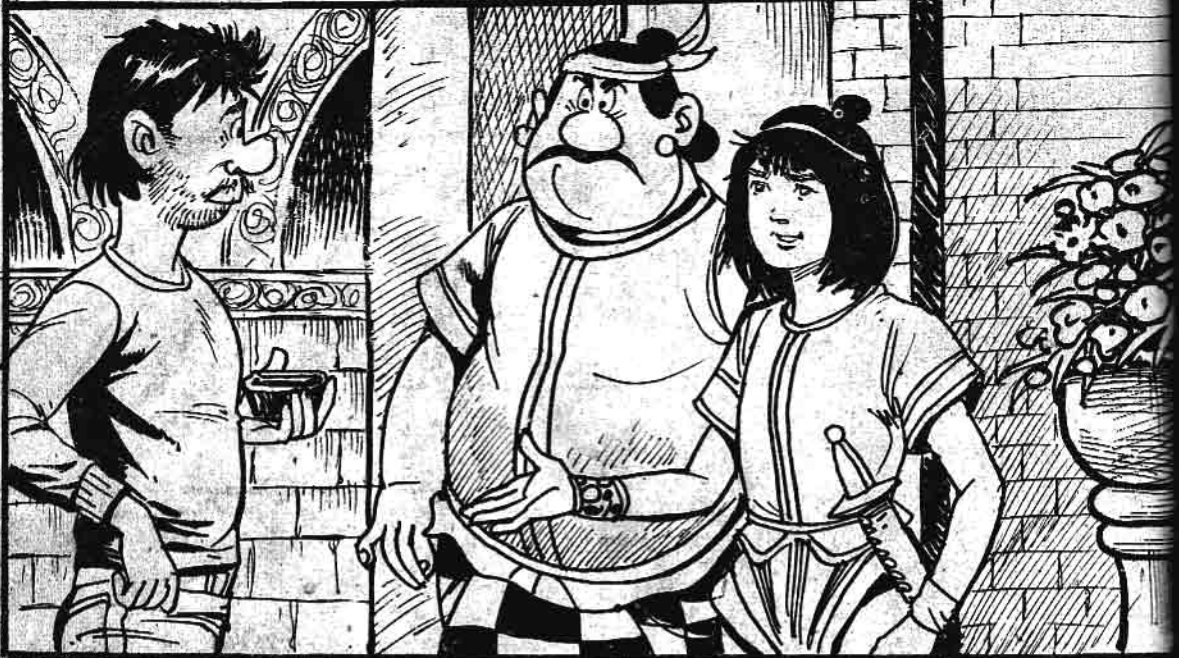
နောက်.. သူတို့အုပ်စုလူ အုပ်စုတစ်ခုရှိသေးသေး။ အဲဒီအုပ်စုဟာ မြင်း
 စိုင်းပြီး၊ သူတို့ကို အမြဲလာလာ တိုက်ခိုက်နေတဲ့.. မောင်းဂွတ် အနွယ်ဝင်
 တွေ ပြစ်တယ်။ သူတို့အုပ်စု နှစ်စုဟာ.. ဂူသို့ အရှောက် အဝါကပ်မိခဲ့တဲ့
 တောင်ကြား.. ခရီးဝှမ်းထဲမှာ ဂူသို့ ဂူသို့ နေထိုင်ရင်း.. ခေတ်အဆက်ဆက်
 မျက် ခြေပြတ်ခဲ့တာပေါ့။

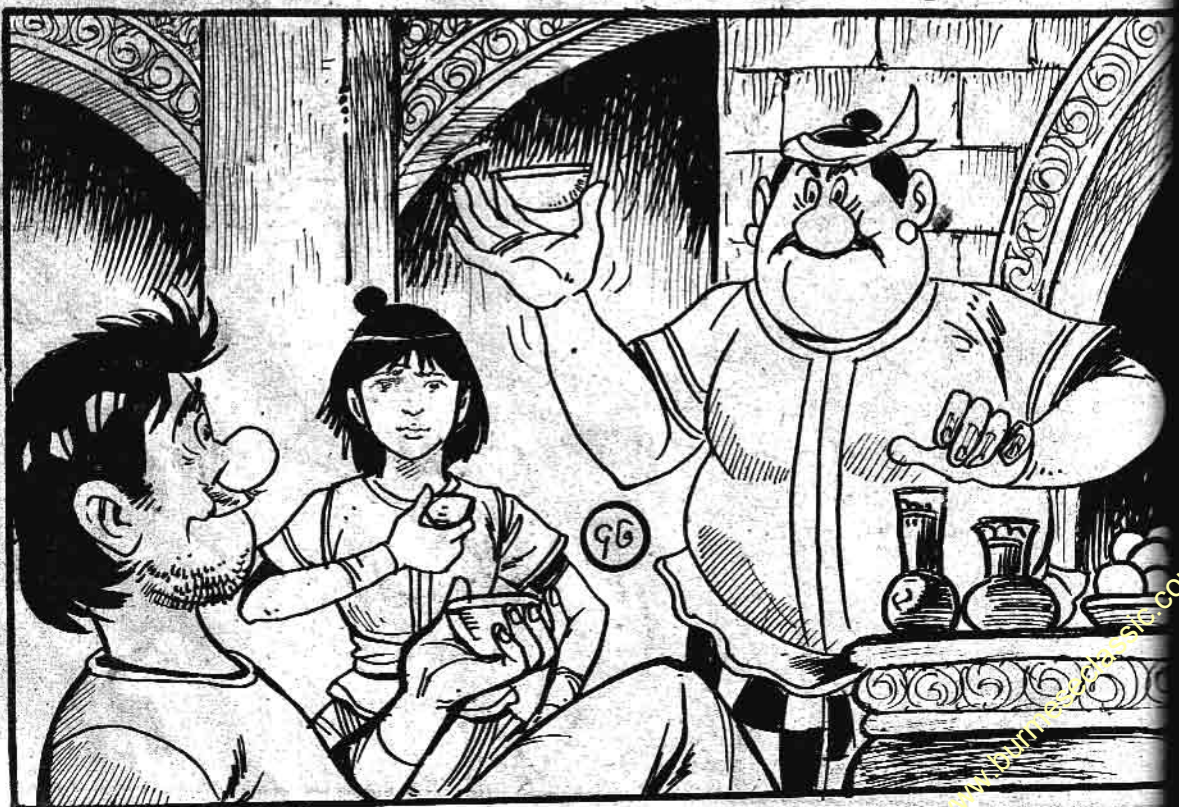
အသင့် ဒီခြံမှာ.. မောက်သတောက်
 ဂွတ်ဂွတ်လုပ်လုပ်နေပါ။ တစ်ခါနဲ့
 ခန့်တော့.. အသင့်ခေတ်ရယ် တိုင်းပြည်ကို
 ပြန်ဖို့.. လမ်းစ- ခြာတွေ.. ပါ
 ကပ်ပါသေး...

ဒီးလေးကို အဖော်အပြစ် ဂူနှစ်ယောက်ကို ဆွဲရင်မက... တာဝန်
ပေးထားတယ်... ငါ့စွန့်စားခံ...
ကိုရင်ငမုးပျက် ဆိုသူပါပဲ။

ပေးပေးပါ... ဒီတော့ပြီး သူ့ရယ်ဖို့ အရာများစွာ
အလွန်တရာ ရဲရင့်စွာ ဂူငယ်နှစ်ယောက်ပေး ကွယ်...

ငဉ္စန်၊ စား နံ့ကျိရင်လည်း ချက်ဟုက... တခြားတည်းပြန်တစ်ခု... မိခင်အဖေ...
အတူတူဆိုကြတယ်။ စိတ်ကမ်းအိပ်ပိုင်းစားကြတယ်။

ပြီးတော့ တစ်ခါက သက်သေခံရထားတဲ့ အတိုင်း ပြောတာ အသုံးအ
ဆောင်မယူတတ်တဲ့ ပစ္စည်းနဲ့ နှစ်ခုကျိဖျက်ပြတယ်။
အခါကတော့ သံလေးတုံးတစ်ခုပါပဲ...။

ခိုးအိပ္ပာ...
ဒါကို ကျန်တော်တို့ စမ်း
ဆောင်းတစ်ခုမှာ မျှော့ကတော
ပေ့... အဖေအဖေ... ကျိန်
တာပါပဲ...

ဒါဟာ ကျွန်တော့်တို့ လှိုင်းပြည်မှာ...
 မိမိပေမယ့်... ဂူထွေ ဂူပိထားတဲ့ ပစ္စည်းဆိုတာကတော့
 ထင်ရှားပါပေတယ် ဒါကြောင့် မို့... ဘုရား ဂူထွေ မှီတဲ့... တိုင်း
 ပြည်ဆိုတာ မှီ... မယ့်... ကျွန်တော့်တို့...
 တကယ့်အိုင် မာလာတယ်...

ဒိုးဗေးကုန်သွယ်ရေးဟာ ဒိုးဗေးတို့တိုင်းပြည်က... အသုံးအဆောင်ပစ္စည်း
 ပြစ်ကြောင်း ။ ဒါဟာ မိမိတို့အဆင့် ရေထဲပြုတ်ကျ သွားရင်း ရေစီးရီး...
 တောက်တောက်ပေမာ ပါရဲရဲ... ဒီကမ္ဘာကို ရောက်လာတာ... ဖြစ်နိုင်
 ကြောင်း ပြော ပြရတယ်...

ဟဟ...
 ရေထဲပေါ်
 သွားပြီ...

ဒီဖြင့်... အိ
စမ်းဆောင်... အ
ထက် အသက်က ကျယ်
ကိုကို... ပြန်ဖြစ်မယ်
မိ...ဟင်...
ငမ့်စာ...

ဟင်အိ... ကျန်တော်ကို
မိ...အိ... တွေးသကဲ့သို့
မိ...ပြုံး...

တစ်ခုခုက အိ...စမ်းဆောင်...မေး...အထက်အသက်...ဆန်...တင်...
မိ...ပြုံး... ဂ...အထက်...အား...စသမျှ။

ကျွန်တော်တို့ပုဆိုးပျော်ကန်
သက်နဲ့ သွားကြတာပေါ့။

အောက်ဆုံးကျသော ဝမ်းဆောင်းပေးလာ-ရောက်
တောင်နဲ့ပြုပြီးက ထွက်ကျနေတဲ့-ရွေးခွန်တစ်
ခုမှာ-ပျမ်းဆုံးခဲ့တယ်။-ရွေးခွန်ဟာကျောက်
နဲ့ရဲ့ပေါက်-အရောင်အိတ်နဲ့ကျယ်ဝန်းတဲ့-ပျက်
ခေါင်းကနေ ပီးကျနေတယ်။

အောက်ခြေမှာတော့-ရွေးခွန်ငယ်
ပေးတစ်ခု ဖြစ်ပြီး အဲဒီကနေ-ဝမ်းဆောင်း
အဖြေနဲ့-စီးဆင်း-နေတာပေါ့..
ဒါကြောင့် ပျက်ပြန်ခဲ့ကြရတယ်။

ဒီလေးလည်း ပြန်လမ်း မရှိတော့လို့... စိတ်ချစေ
ပေးပါလို့။ ဒါ့အားဖြင့်... ဒီလောက်အထက်
အသွယ်ပြတ်တောက် လူပျား... ဒီလေး...
ကလေး... ဒီလေး... ခုနဲ့... ကင်း... ဝေး...
တာပဲလို့။

ဒီလေးကလေး...
ကျောက်ဆောင် ထူကြီး... က-မ-
လှုပ်... ပျက်... ကြီး... လည်း... ဘယ်နေရာ
မှန်း... ဒီလေး... မဟုတ်... မိ...
တာ... ဘူး...

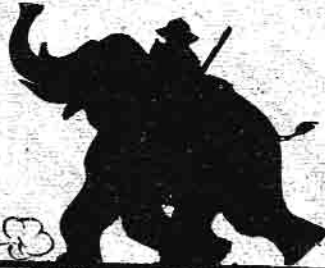
ဒါတွေရင်လည်း အကျမဟုတ်
သလောက် ပြန်လို့ တာကလို့
က မလွယ်ဘူးဆိုတာ... စဉ်းစား
မိပါတယ်။

死

XXXX
++△□
□□XX...

၀၀..နေ့စော...
သူတို့တိုင်းသူပြန်
သားတွေ့တာ..က
သူတို့ကတူကပြစ်
ကုန်ပြီ: ဗျက်နှာသစ်
မသားမသား ပြစ်
ကုန်ကြတယ်။
“ ငရွှန်စားရွှေ..
မင်းတို့တိုင်းသူ
ပြန်သားတွေ့တာ
ပြစ်ကုန်ကြတယ်
ငါအထင်စော..
တစ်စုံတစ်ခုကို
ကြောက်ရွံ့နေ
ကြပုံပါပဲ..အခု
သား...မင်း..”

၅၅

www.burmeseclassic.com

ပုဆိပ်တယ် ဒီး ဒိဗ္ဗံ ၊
 မကြာခင်မှာ မောင်းဂွတ်တွေ
 လာကြိုဒီး မယ်လေး၊ ကျွန်တော်
 တို့ စစ်သားတွေက၊ မောင်းဂွတ်
 တွေကို ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ပြီ...
 တိုင်းသူပြည်သားတွေက
 တော... စိတ်ပူပန်မှုနဲ့ မောင်း
 ကြွေရဲခဲမယ်ပြစ်လို့ပါ။
 ပ...

၅၄

အို... မောင်းဂွတ်
 တွေ ပုဆိပ်

ပုဆိပ်တယ် ဒီး ဒိဗ္ဗံ ...
 ဒီမောင်းဂွတ်တွေဟာ...
 ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်ကို
 လာ လာတိုက်ခိုက်နေတာ...
 နှစ်ချီ ကြာ မြင့်ခဲ
 ပါပြီ ။

အူတို့ဟာ ကျွန်တော့်တို့ထက်
စစ်ရေးကော၊ လူအင်အားကော၊
ကျွန်တော့်တောင့်တင်းပါလေတယ်

ဒါလေးဟာ ကျွန်တော့်တို့ရဲ့
ပိတ်ခတ်နဲ့ ရဲစွမ်းသတ္တိအရာ
မှာတော့ အူတို့မယူဘဲပါဘူး။
ဒါကောင်မို့ ကျွန်တော့်တို့
တိုင်းပြည်လေးကို... အူတို့
သိမ်းပိုက်ယူခြင်း...
မစွမ်းသလိုပါဘူး...

ကျွန်တော့်တို့ဟာ အူတို့က
မနိုင်နိုင်တာက အူတို့ရဲ့လူ
အင်အား စစ်ရေးကြောင့်မဟုတ်
ပါဘူး။ အူတို့မှာ "ဂျန်"ဆိုတာ
မိစ္ဆာနတ်ဆင်ဆိုးကြီး
ရွာနေဖို့ပါပဲ...

ဂျန်
ဆင်

၅၅

ပုဂံတော် ဦး ဒိဗ္ဗ၊
 ဒီ ပျက်ဆုံးကြီးဟာ ဒီတံဆိပ်ကြီးပဲ...
 သူ့ဦးဆောင်တိုက်ခိုက်ရင် ဘယ်ကုန်ရန်သူ
 များမှ မခံနိုင်တော့ဘူး၊
 ဒီ ဆင်းဆိုးကြီးကြောင့်ပဲ
 ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ကျေးဇူးအတော်
 များများ ကံပဲပြောပြော၊

ပြေးဟ...
 ပြေးဟ...

ဒီပဲ ပျက်ဆုံးကြီးကို
 သတ်ပစ်နိုင်ရင်...
 သူတို့ ကာစွဲကရ
 ပြစ်ဒွားမှာပဲ၊

ဒီးလေးလူနော်၊ ခုဆင်ဆိုးကြီးရဲ့ အကြောင်းကို သိရဦး၊ ကော့ရုံးထဲ စိန်ချ...
ကြောက်ရွံ့သွားရင်ပေးမယ်... ဒီပွဲမှာ ငစ္ဆန်စားတို၊ ငိုင်းသူပြန် သားတွေ...
ဘက်ကနေ စွမ်းစွမ်းတမ်းတမ်း ခုခံပေးဖို့... စိတ်နှိုင်းဖြတ် လှိုက်တယ်။

ဒီခုံကန်မှာကော့၊ မောင်းကွတ်တွေနဲ့ တိုက်ပြော့ဟာ ကြောက်စမ်းလိလိ...
ခတင်ပါကော့တယ်။

ကျန် ဆစ်ဂြိုဗာ၊ မည်းမည်းခြင်ရာ ဂျိုက်နင်းသတ်နေ
တော့သား။ ကျန် ဆစ်ဂြိုဗ်၊ ရှိ ရှိပေါင်းစအိုက်ခွာ၊ ငွေ့စားဝှံ့
ဘက်က၊ တပ်သားတွေအများ အပြား တေကြောပျက်စီး ကုန်တယ်
ခေါင်းကွတ် တွေဟာ နှိတ်ခါတော့...
အပြိုးအပြွဲ သိမ်းပျက်တော့မယ် မှံ့ပါပဲ။

တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ဦးစားပေးတဲ့ဘက်က အရေးနိမ့်လာတယ်။

ဦးစားပေးတဲ့ကြီးကြီးပေါ်တက်ပြီး ဂျန် ဆင်ကြီးကို ပစ်ခတ်ပြီး ဆုံးဖြတ် ဂျှက်ပါတော့တယ်။ ဂျန် ကြီးဟာ ကြီးအဖေ၊ မီးဂျှက်ကို မှီမဲ့ ခံခဲ့ရတဲ့ဟာ။

ပစ်ခတ်မှုအောင် ကြိုးစားတဲ့.. ဂျန် ဆင်ကြီးကို ဆက် တောင်းချိန်ပြီး ပစ် ခတ်ခတ်ပါတော့တယ်။

ကျယ်စွာပြင်ဆင်ပြီး ထုတ်ဝေသော အားပေးပေးသော ကျွန်ုပ်တို့၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ...
မိုး၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ နားထောင်မှု... ဝတ်ဆင်မှု မင်္ဂလာများ ပြုလုပ်ပါ။

သေဆုံးသောသူ တစ်ပါးမျှ မကြားရဘူး။ သူတို့ဟာ မိုးကြီးသလား၊
တောက်လှောင်သလား၊ မြေငလျင် ဖြစ်သလား၊ စေ့ခွဲမခွဲဖြစ်နေမှာ အာရုံနဲ့ ပါပ...
ပျက် ဆင်ကြီးဟာ သူ့ရဲ့ လက်ပြင်က သွေးစေ့ ပွက်ခဲနေ ပန်း ထွက်
လာပြီ။ နောက်ကြောင်း ပြန် လှည့်စဉ်းစားတယ်။

ဂျပန် ဂြိုဟ်ပြန်လွှဲအစည်းဝါဒနှင့် အမောင်ဂွတ်တွေဟာ ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ကဲ့သို့
ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဘုရားလည်းဆင်ခြင်ပေးပါ။ အောက်ကဲ့သို့ ချီခွာကဲ့သို့ကဲ့သို့
အကြံကုန်ကြတယ်။

ဂျပန်လူမျိုးတို့သည် ဘုရားပြုစုကြရာက များစွာ သာယာလှစွာ ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ကဲ့သို့...
ဆန်တို့ကို ကိုင်ပြီး မြို့ရွာထိပ်မှာ မားမားရပ်နေတယ်။ ဒီး ဈေးကုန်...
တွေ ချီခွာပါတယ်။

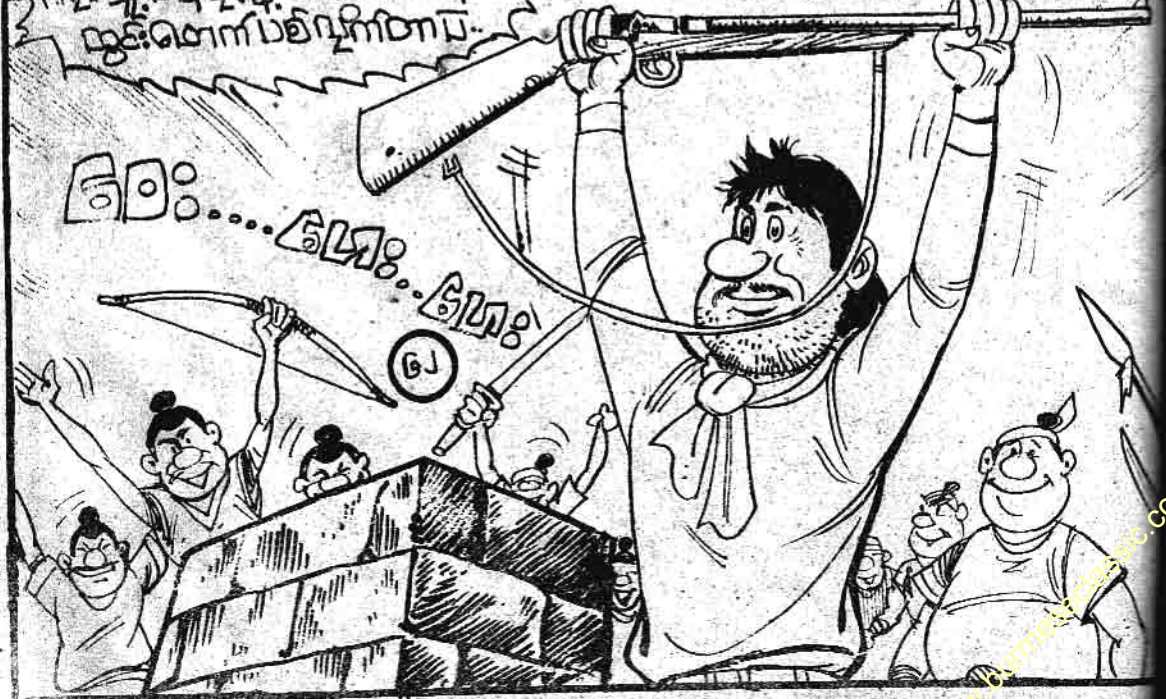

ဟဲ... ဧရာသီကြီးလက်ထဲက အကူရောက
ပုဂံရောင်က အငွေပွေပွေထွက်နေပါလား... အုပ်
ဂျစ်ကြီးကို ဒဏ်ခတ်လှိုက်တာ... ဧရာသီကြီးဟာ
တန်ခိုး... စွင်ပါတ်။

ဟဲ့ဟဲ့... လက်နက်ကို
မထုတ်၊ ဂျစ်ကြီးရဲ့နည်းသား
ကို... အတန်ခိုးနဲ့ အဝေးကနေ...
ထွင်းခတ်ပစ်လှိုက်တာပဲ။

ဒီအေးကို ဂုဏ်
ပြုဖို့... အော်ခံတွေက
အဝက်... ချဲ့နေတာလား။

၁၁၅၆၈၈
ဦးဇော်က
အိမ်ထဲမှာ
အိပ်နေတာ
တွေ့ပါရယ်..။

ဦးဇော်က
အိမ်ထဲမှာ
အိပ်နေတာ
တွေ့ပါရယ်..။

ကျွန်တော်တို့
အိမ်ထဲမှာ
အိပ်နေတာ
တွေ့ပါရယ်..။

ဆင်ကို ယေခေါ်နှင်တု၊ လက် နှက်ပွက ကျွန်တော်များ တို့ တိုင်း
ပြုခဲ့ပြန် ကျန်ရစ်ခဲ့ ပါတယ်၊ အဲဒီ လက်နှက်သာ ရှေ့ရင်
ဒီ လူနု ဆင်ဆိုး ငြိုးကို တစ်ချက်တည်း နှိုး... ကိစ္စ
တူး စီရင်ပစ် နှိုင်းမှာ ပါ အစွာင်....

တူးဆင့်
လှိုက်တက

အို... အသင်ကို အသင်တို့ ရဲ့ တိုင်းပြည်
ပြန်ပို့ဖို့က လမ်းစဉာရဲမှာ အပွန်တစ်ခု-ခု
ခဲလှုပ်ပါပေတယ် ကျွန်ုပ်တို့တောင်း အသင်
စေ့ကစိုလျာမဲ့.. တခြား တိုင်း ပြည်ချို
ခဲခြံနဲ့.. သံဩရတကာလား...

ဝင်းသူပုဆိုးသား ဂူအိမ်ကားဝင်းဝေး...
ဘုရင်မ အမိန့်တော်ချမှတ်လိုက်သော်...
တခြားကမ္ဘာ့သူများ ရန် ဂမန်းပျက်ကို သိ
မိပါက ဂျာနော့ အကြောင်းကြားရမည်...
ဆုလာဘ်တော်များ ချီးမြှင့်မည်။

ရက် အတော်ကြာ ကြာ စကြိုကြောပေမယ့် ဝမ်းပလာသေးဘူး။
ဒါပေမယ့်... ဝတ်ဆွဲ နှုတ်တော့ ဗုဒ္ဓိသစ်လောက်ကော့ ကံ ဂျာတယ်။

မုန်တော့များ၊ ကျွန်တော်များ
 စကားပဲ၊ မျက်စိပညာတွေရဲ့ မ
 ရောက်ဖူးတဲ့၊ ရေခဲရေခဲရေခဲ
 ခဲ့ပါတယ်။

တစ်နေရာ ရောက်တဲ့အခါ၊ ကျောက်တောင် နဲ့ ရွာ၊ အပေါက်ကြီး၊ ဓာတ်ပေါက်
 တွေခဲတယ်၊ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်များက ဝင်ကြည့်ချင်တာနဲ့ တက်ပြီး ကြည့်ခဲ့တယ်
 ဂျွန်ဆောင်းဟာ မြဲလှပေမယ့် ကောက်နုနု၊ အရွယ်ကြီးပဲ။
 ရှေးကဆုံး အသက်ကို ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် များရောက်ခဲ့တဲ့...
 ရေခဲရေခဲ ဘယ်အခါ ရောက်ဖူးမှာ မဟုတ်ဘူး။
 အဲဒီ ဂျွန်ဆောင်းဟာ တခြားဝင်ပေးပြန်ဖို့ပဲ...
 သွားတဲ့ ဂျွန်ဆောင်း ဖြစ် နိုင်ပါတယ်။

ဘယ်နေရာ...
 ရောက်မလား၊ တက်
 ကြည့်မို့..

ဒီနေရာကို...
 ဘယ်အခါ-ရောက်
 ဖူးမယ် မသိဘူး...
 အံ့ဩစရာပဲ..

ဒါဆို ဖောင်မင်းဟာ...
မိန်းကလေးကလေးတွေနဲ့
တကယ်တော့ အိမ်ထောင်
ပြန်သွားနိုင်ပါ့မလား...

အပြန်လမ်းတွေမှာ...
အမည်အသားပြုလုပ်
ကူးသွားနိုင်မယ်
ထင်ကြောင်းပါ။

ပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့
နောက်ဆုံးမှာပဲ...
နီးလားဟာ သူတို့
ပဲတဲ့အတွက်...
အကဲဖြတ်ပေးရမယ်...
အကဲဖြတ်ပေးရမယ်...
တယ်...

တောကိုဖြတ် တောင်ကိုပတ် ဖြစ်ရောင်း အသွယ်သွယ် ကူးဖြတ်ပြီး ရွာ
အတော်ကြာကြာ ခရီးပြင်း နှင့်ခုံရတယ်။ ဂမ္ဘာ့ဂေဟစနစ်ကဲ့သို့။

ဒါရင်းတွေရင်းနဲ့ ရောက်ခင်းမှာ ရောက်ချိခံရပါတော့တယ်...

နက်ရှိုင်းပဲခူးမြောက်ပူတဲ-ကုဗ္ဗ
 လိုက်ပြီး ရဲ့ အဆုံး နှစ်နှစ် အပင်း
 ရောင်တစ်ခုကို မြင် ရဲ့တယ်..
 အဲဒီ အပင်းရောင်ဟာ..
 ဦးပေးကျဆင်းခဲ့ရာ နေရာက..
 ရောင်ခြည်ပေးလား။

နွယ်ပြီးတွေက တွင်းလိုက်ကနေ
 တွဲပေးလားကျနော့တယ်။ ..

ဟိုတယ်
ကျယ်ကျယ်တ.
ဒီအခါကပဲ.

မြန်မာ့ ဂျပေ မနုဗ္ဗိ ဝေဗ္ဗာဠာဠာ ဝေဗ္ဗာဠာ
ဧဝံ ဂျပေတယ်။ ဇွဲနဲ့ မြန်မြန်ပဲ တက်ခဲ
တယ်။ ဒီလွင်း ဝေဗ္ဗာဠာဠာ ဝေဗ္ဗာဠာ
ဒီလွင်းတို့ ဇွဲနဲ့ ပြန်ရောက်
တက်ပါစို့။

ပြီးတော့ ငစွန်စား၊ ငလုံးပေါက် ဂမ္ဘာပြ
မုဆိုးကြီးတို့ ကို နှုတ်ဆက်ပြီး နှယ်ကြီး
တော့ကို ခိုတက်ခဲ တယ်။

၇၀

သွားပေစေ
ဒီဒီဗုဒ္ဓ
ဗု

အခန်း (၅) ဌာနေပြန်ရောက်ပြီ.....

သို့သော်.....

ဝေ... မှီလို့ ပဲထင်ပါရဲ့။
 ဒီးဇေးဟာ အခြားရွယ်ပေးပဲ
 တွင်းပေါက်ကံကို ပြန်လုပ်ခဲ့စေ့က
 မှီခိုရတယ်။
 ဒီ တွင်းဝရဲ့ အောက်မှာ- ရှေး
 လောင်း တွင်းပြုခဲ့တစ်ခု မှီခိုခဲ့
 တယ်ဆိုတာ ဘယ်သူ့ မှ
 မှီခိုရ ဟင်။

ဒီကလေးကတော့ နေရာကို မြေပုံဆွဲ
ပုံတင်သားခိုတယ်။

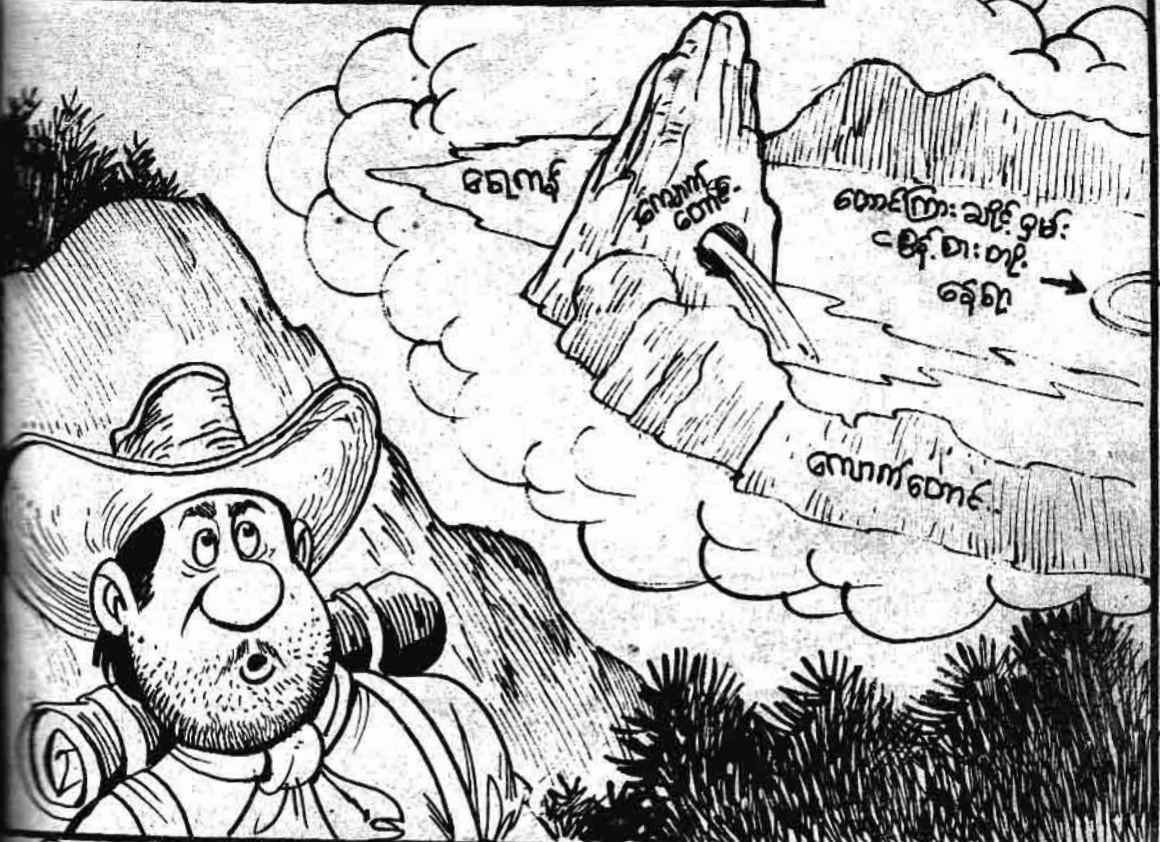
အပြန်လမ်းစာ ရွာရင်းနဲ့ပဲ တောတောင်တွေ
ပတ်လည်ပတ်ပတ် ဝိုင်းနေတဲ့ ရွာကန်ကြီး တစ်ကန်
ကပ်ရင်းတွေ ရွေးချယ်တယ်။...

တောင်နံရံ တစ်ခုမှာတော့ ပြန်လည်း ဂမ္ဘာအပေါက်ကြီး တွေ ရှိပြီး အရေ
ပမာအားအပေါက်ကြီးထဲ ဒီကလေးကနေတာ တွေ ရှိတယ်။...

ဒီအခါပိုက်ကြီးဟာ ငွေရောင်းတိုင်းပျော်မှာ တွေ့ရတယ်ဆိုတဲ့ ကျောက်
ဆောင်က ဆင်းလာတဲ့ ရွှေပြန်ပေါက်ကြီး ဖြစ်မှာပါပဲ။
ရေစီးသိပ်မြန်တော့ ဘယ်သူမှ မသွားရဘူးပေါ့။

ဒိုးပေးပျော်အပြန်လမ်းခဏှံ ခြားရင်းနဲ့ ငှက်သားမပဲရောက်ပါ ဟိစီးလို့..
မြို့ကို ပြန်မရောက်နိုင်တော့ပါဘူးကွယ်။

ရောက်ဆုံး ဦးဇေး ဖွဲ့ထား ခဲ့သော် တာကတော့ --
 ငါတို့ဟာ သမိုင်း ပညာရပ် တစ်ခုဟာ ပြန်လို့
 ငွေ့စား တို့ တိုင်း ပြုလုပ်ပေး ကို သွား ရောက်ပြီး
 တို့ ဖျား နှာ ခုတ် ပြန် ဆက် သွယ် ပေး မှဲ့ -- တာဝန်
 စမ်း ခဲ့သော် တာပါ ဝါ ကျယ် ။
 ဦး ဂျန် ဆိုတဲ့ မိစ္ဆာ ဆင်းကြီး ကို နှိပ်နင်း နိုင်
 သူဟာ ဦးဇေး အဖြစ် ဖွဲ့ထား မှဲ့ ဆိုကြား...
 မြင့် ရှေး ဟုတ် ပြီ ဝါ ပါ လေ တယ် ။
 မြင့် ရှေး ဟုတ် ပြီ ရန် တိုင်း ကြား တိုင်း နှုတ်...
 ငါတို့ တို့ သွား ရောက် ပုံ ဖြီး ဆင် ပစ် သေ နတ် ဆောင်
 ကြား သွား ကို (ငွေ့စား) တို့ တိုင်း ပြုလုပ် ပေး ကို...
 သွား ရောက် ကာ ဝင် စမ်း ကြ ပါ ကျယ် ။
 ဘုရား မှဲ့ အတူ သူတို့ ပြုလုပ် ပေး ကို ဒုက္ခ -
 ပေး နေ တဲ့ မိစ္ဆာ ဆင်း ကြီး "ဂျန်" ကို ဂဠု -
 နှိပ်နင်း စမ်း မှဲ့ ဦးဇေး တာဝန် ရကြွ ကို စမ်း
 ဆပ် ပေး ပါ ။
 ခရီး ဂမ္ဘာ ရှေး မှဲ့ ပါ ဆွဲ စမ်း ဂဠု ကို ပါ တယ် ။

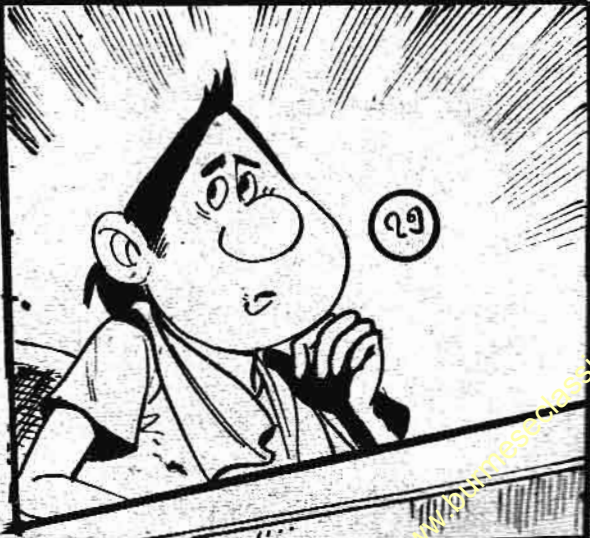
ဒီတစ်နှစ်
 ပြန်ဆုံဆွဲ မိစ္ဆာ တို့
 မိစ္ဆာ
 < မြန်မာ မှဲ့ ဆိုကြား >
 < ကရင် တော နတ် တွင်း
 တစ်နေရာ >

စားဆုံးစွယ် ဝယ်ဝယ်၊ မျက်နှာငယ် အံ့ဩခြင်း၊ ရေများကပ်ချက်ဖြင့် ဝမ်းပ
ခြင်းတို့၊ ဘစ်ပျသို့စီ ဖြစ်ပေါ်နေသနား။

ပူဖူးနွယ်တစ်ခု
ကန်စေတယ်ဆိုတာ အဖိုး
မပြုတန်ခိုး အစာတစ်ခုပေ
ပြီ။ သွားရဲ့အရသာ၊ အူပူပိုင်း
ပြည့်ကူး ငါ့စကော့အောင် သွား
ရဲ့အရသာ

အစာအဖြစ်
ငါ့အူငယ်ချင်း
ရဲ့အူစိန် ကျီး
စေ့သွားရဲ့အရသာ

အိမ်ထောင်
စီမံခန့်ခွဲရန်အတွက်
အိမ်ထောင်...

အိမ်ထောင်
(အိမ်ထောင်) မင်း
လျှောက်ပေးပါ...

လျှောက်ပေးရန်အတွက်
ပြင်ဆင်ရန်အတွက်
လျှောက်ပေးရန်အတွက်
အိမ်ထောင် အိမ်ထောင်
အိမ်ထောင်...

ဟေး... ဟေး... ဟေး...
မင်းကတော့ (မ) အိမ်ထောင်
အိမ်ထောင်ပင်လေ... ပဲ
ဟေး... ကောင်းကွ...

ဟေး... ဟေး... ဟေး...

၃၆

ဒါဆို...
 နောက်တစ် မာတ်
 ပြိုင်ရဇာလေ တွတ်ပီ
 ဆီ အားကြဲ ခယ်..

အို
 ဂရ်.

ပေါလ်: ပြန်ထွက်ခွာ ခဲ့

ဟဲ...
 ဒီမှာ အါမျိုး သ
 မီး လက်ကိုင်ပုစိ
 တစ်ထည်ပါ
 .. လားကွ..

ဟဲ... ဒါငါ့ချစ်ချစ်
 ဇာနည် ရဲ လက်ကိုင်ပုစိ
 တ်ကွ။ အူလားအူးတယ်
 ထင်တယ်..

ဟို ဇာနည်ကောင်း
 ဇန့်တန် အပြင်
 ခမာပြန်ထွက်ဖူးတင်
 ဇန့်ပါယ်....

အဲဒါပါပဲ
ဒီး...ထွာပြီ...

ကျွန်ုပ်တို့ကား ချာဝမ်းဖက်သန်သံထားဖြင့် မတင်ပြသော-အာဇာနည်
ရွာကြီးကို တစ်စုံတစ်ခုမျှမပင် နားထောင်နေရသေးသော်... စိတ်ဝင်စားစ
ရာကောင်းလှသဖြင့် အသက်ရွာရန်ကိုပင် စေ့စပ်ယူနေသလား ထင်ရသေး

အဲ...
အစောစိတ်ဝင်
စားစရာ ခပ်
ပျို...

ဒီး...ထွာပြီ...
လျက်မယ့်မဟုတ်
ကား...ဟင်...

လန် ဆင်ကြီးကို
နှိပ်နှင်းနှိပ်နှပ်ကာ... ကျွန်ုပ်
မူတစ်ပါး တခြားလူမရွာဘူး
ပေပြီတော့ ဝတ္တံ့စား... ထို...
ခြားစားမြန်မာ... တိုင်းပြည်ကို...
ကျွန်ုပ် လျက်ဆင်လှပီပေတယ်...

၇၅

အခန်း (၆) ငွေနှံစားတို့တိုင်းပြည်

ကျွန်ုပ်... တို့သည်
ရွှေကျွန်း... စွ
ဆောင်းပြီး... ခရီး
ထွက်ကြပေပြီ။
နှစ်လုံးပြီး
သေနတ်ကိုင်ဆောင်ပစ်
သေနတ်ဖြင့် ကလေး
ပျံ့ခဲ့သည်။
ခရီး အတန်
တန်နဲ့ပြီးစေ
အါ၊ ကလေးပြန်
နယ်စား၊ နက်လှသော
တောအတွင်းထမ်း
ကုန်ပုံ တို့စေ့ကန်
နေကြပေပြီ။

တစ်ခါတစ်ရံ အများအပြား တစ်ခုကို ရှက်ချီ၍ ခြားယူစေ ပေးသလို
 တောက်: နက်လှ၍ မကြာခင် တစ်လွန်လွန်ဖြစ်ပေးသလို။

ဟို...
 ဒါကြောင့်လည်း
 ဦးအိဗ္ဗိ မျက်စိလှည့်
 စေတမယ်...

တစ်ချိန်ကလေးတစ်ယောက်နဲ့အတူတူနေကြတယ်။ အချင်းအစ်ကိုတစ်ယောက်က
ကိုင်ဖွဲ့ခဲ့ရလေသည်။ အားပေးကာ အားပေးကူညီခြင်း။ ထိုအခိုက်မှာပင်
မိန်းမတို့ သစ်ကိုင်းစင်္ဂါလီ နှင့် မိသားစုတို့အား ကိုယ်စားပြုခဲ့သည်။

လှမ်းကြည့်ရင်ကောင်း၊ လှုပ်ရှားနေသည့် လူတို့၏ အမည်ကို မြင်ရင်ကောင်း၊ ကျွန်ုပ်
အခါအားလုံး အားပေးကြပါစို့။

အခု...
မိန်းကလေးပါ
လား။ သူ့အဖေ
လား...

အားလုံးနိုးလာကြ၏။

ကုန်ကြား မပြေချင်းတော့ ။ ကိုယ့်ပျက်စီးကို ကိုယ်ပျက်စီးကြမှာ ပါပေသန့် ။
တန်တော့ ကုန်ပြတ်နေတာကို နောက်ယောဇခဲ ကိုက်လဲ ဘေးအန္တရာယ် ဝေ
အန္တရာယ် ပြီးထင်ပ ။

ကျောက်တစ်ချက်...
ပျား...
တောင်မှ...
မှုဆိုး...
တယ်ထင်ရဲ့...

ထွင်းပေါက်ကြီးတစ်ခု။ နွယ်ကြိုး အချို့က ထိုထွင်းကြီး အထွင်းကျန်
သွယ်။ ပိန်း ပိတ်ဖိအင် မြှောင်နေ၏။ ထို ထွင်း အထွင်း ဆင်းရဲမိသွယ်
ကျန်ပြန်ကျား ရိုးထဲစိပ်သွားရသလို။

ဘာမှ မမြင်ရဘူး ဟို...
ဒီထွင်း အထွင်း ဆင်း ကျွန်တော...
စွေ့စား ထို ထွင်း ပြန်မရောက်
ဘဲ လမ်းမှားတင် ကြကုန်...
မဟာ ဘီ

ဟုတ်တယ်
ဟို... ဒီ ဒီထွင်း ဆင်း
တကာ ကျား စိန်က
ပြေးရှင်း မရောက်တဆ
ပျက်ကျ သွားတ...

၈၄

ဒါဖြင့် ထိုထူးမျိုးကား မြို့ပျော်ဆင်းရဲနဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ ဂျက်ဂျက် ဂျက်ဂျက် အသံ...
ဂျက်ဂျက် အသံ...

အေးပေး
ခင်ဤတို့ မဆင်းရဲ
ဘူးဆိုရင် နားကျွန်ုပ်မဆင်း
ရော့ပါဘူး...

ဟဲ့...
ဒါကလေး
မဆင်းရဲတော
ကွဲပါ...

ဒါဖြင့် ဒုတိယတန်းပျက်
ဖြစ်တဲ့ ရေတံခွန်ကနေ
ဘူး မယ်ရော့...

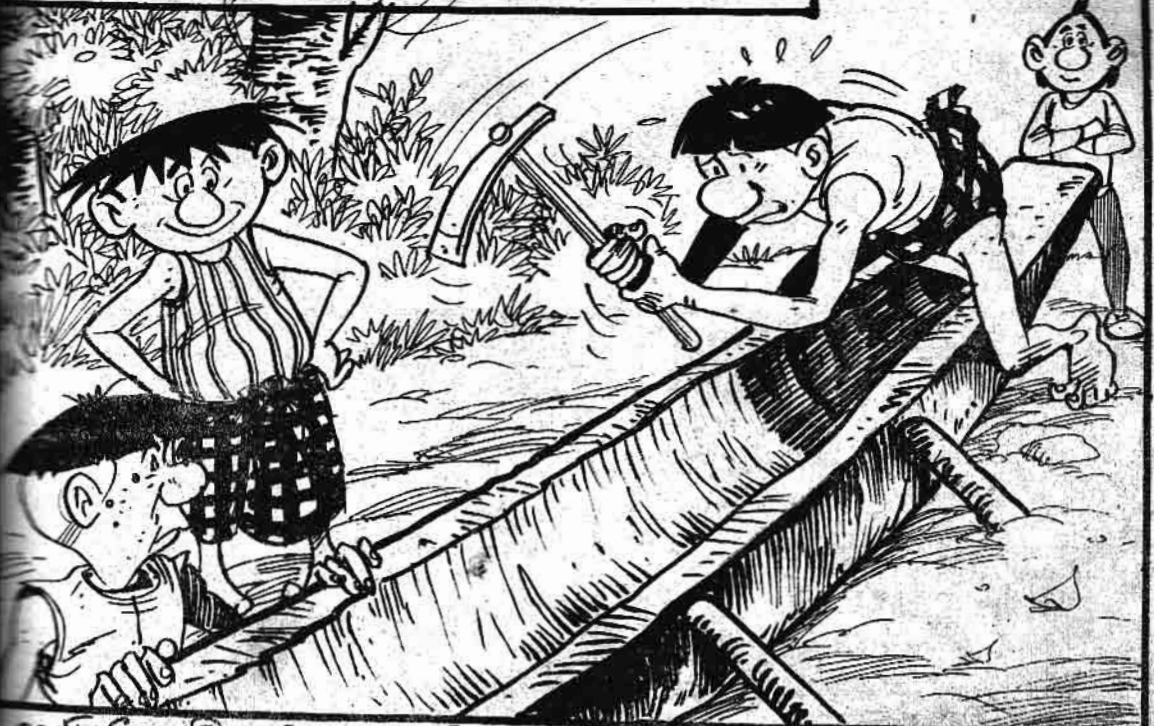
ကောင်း တယ်ဗျာ
အတောတူပါတယ်...

ကို. ဤကဲ့သို့ နှစ်ချိန်ကြီးသည်...
 ဦးအိမ်ထိုင်၏။ ဤကဲ့သို့ အိမ်ထိုင်...
 အိမ်ထိုင်၏။ ထိုအခါမှာ ပထမ...
 ဂျပန်နိုင်ငံ၏ နေရာအရပ်အဖွဲ့...
 ကို ချစ်ကြလေ၏။
 ရက်စက်လှသော...
 ချစ်ကြလေ၏။ ဤကဲ့သို့...
 ထိုအခါမှာ ပထမဦးစွာ...
 နေရာအရပ်အဖွဲ့ကို...
 သွားခဲ့လေ၏။
 ပထမဦးစွာ...

သစ်ပင်ကြီး တစ် ပင်ကို လှိုင်း ပြီး ပျောက်ပျက်သွားပါ။ ပျောက်ပျက်သွားရင် အထူး သမား ဟောင်းနား၊ အပျက်အစား ကို ချ ပါပေ သွားပါ။

ပျောက်ပျက် ရှေးစီး ဆင်းစွာ တောင်နံ ရှိ အပေါက်ကြီး ကို စွာရွေ့ဖြူ စေ သွားပါ။ ရေပြင်သွား ကျယ်ပြန့်သဖြင့် စွာရွေ့ရွေ့စိမ့်ပျက်ကူ။

အထင်းပျော်တော်ပါသောကလေး ဂျပန်သစ်ရွှေပျားခြင်းမရှိ။
ဝက်မြင့်ထိုးကြွယ်ရော များစိစိ အရာကို ထိုးမိသေသန။

ဆင်းပြီး ပျောက်ကွယ်၏။
မတွေ့။

ထိုစဉ် ဂျပန်သစ်ရွှေသို့ ဝက်မြင့်ထိုး
ပြင်းထန်စွာ ရွှေပျားသွားသည်။

അഥ്ഃഖഃഃ ഡൗ അവട്നന്റിഃ ത്രിറ്റ് പാഖ്ഖാനഖ്ഃ ഔന്പുഖ്ഃ...
 ഭൈതാനന്ദ്ഖ്ഃഃ ഡ്യാഃ ട്വഡ്യാഃ ടെപ്രിറ്റ് റ്റുറ് ട്യാഃ ത്വീ. ത്രിറ്റ് ട്വീ...
 ന്യട്ഖ്ഃ ടിഃ

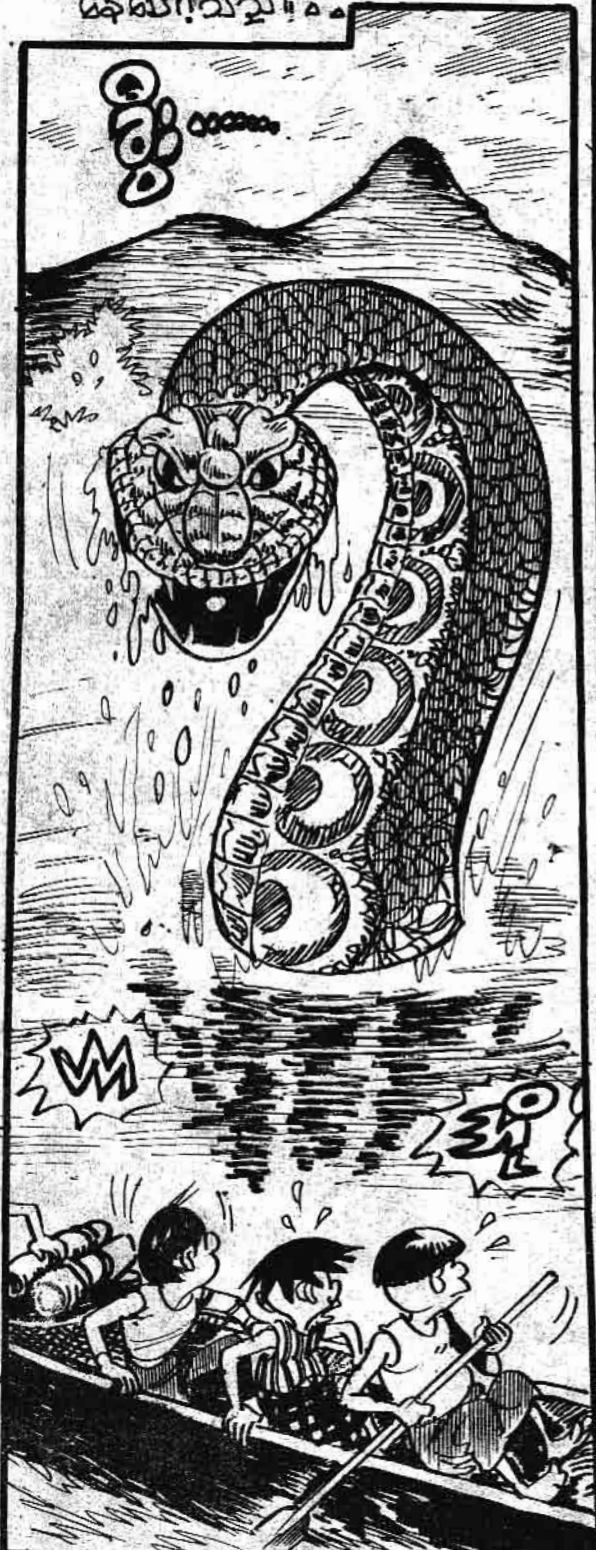

വ്ഹ്! ക... ക... ടാ... ടാ...
 പ്വീ... പ്വീ...
 ന്ന... ന്ന... പ്വീ... പ്വീ...
 ത്വീ... ത്വീ...

90

ကြီးစားလှသော ခြေကြီး ခြေ...
ဦးခေါင်းကြီး သည် ပြေငြိမ်...
ခေါင်းထိကြီး အလား ထိုးထွက်
နေသော သူ...။

ခြောက်သွယ်လျှင် လေးလုံးခန့်ရှိ...
ကြီးသည် ကျွန်ုပ်တို့ ဂျော့ကို စူးစိုက်
ကြည့်နေသော ကျွန်ုပ်တို့ လူများ...
အား သွန်သော် ပြေး ရတော့ သူ...။

ဟော့ဟော့...
ဟော့ဟော့...
ဟော့ဟော့...

ရေစီးသွန်တဖြည်းဖြည်းဖြန်ဟူသည့်။ နံတေးမှဝေဒါပုဂံဝိုင်းသွန်။
အပူအယိုက်စီးစေနေကြသည်။

ဟို... ရေစီးစီးတယ်ဟေ့...
ပုခိုးအပေါက်ကြီးကို ဦးတည်
နေပြီ ထင်တယ်..

BURMESE CLASSIC

ဟို... ပုခိုးဟေ့.....
ရေစီးထင်တယ် အပေါက်ကြီး
သတိထား၊ ပျော်စရာကောင်း
စေခဲ့ဟေ့..

၆၀

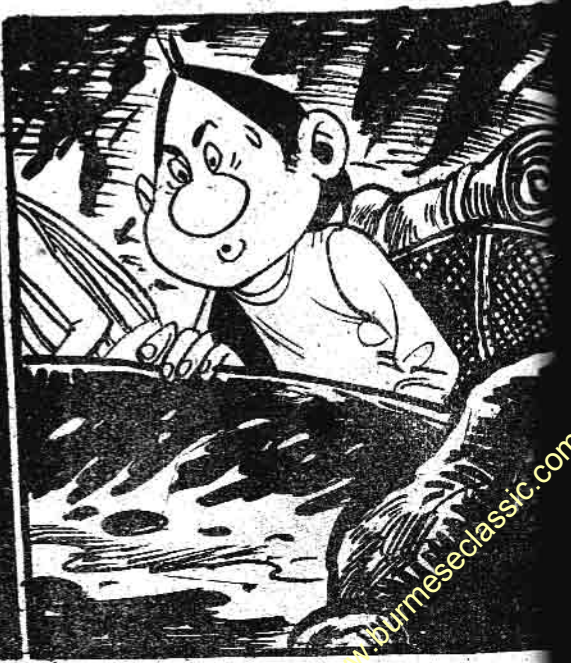
ကျွန်ုပ်တို့၏ နှစ်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့၏
ကျွန်ုပ်တို့၏ အချိန်ကို အသုံးပြုပြီး ဝမ်းသာ
ပြီး ချမ်းသာပြီး ချမ်းသာပြီး
အားလုံးပါ။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ကျွန်ုပ်တို့၏
ကျွန်ုပ်တို့၏ အချိန်ကို အသုံးပြုပြီး ဝမ်းသာ
ပြီး ချမ်းသာပြီး ချမ်းသာပြီး
အားလုံးပါ။

BURMESE CLASSIC

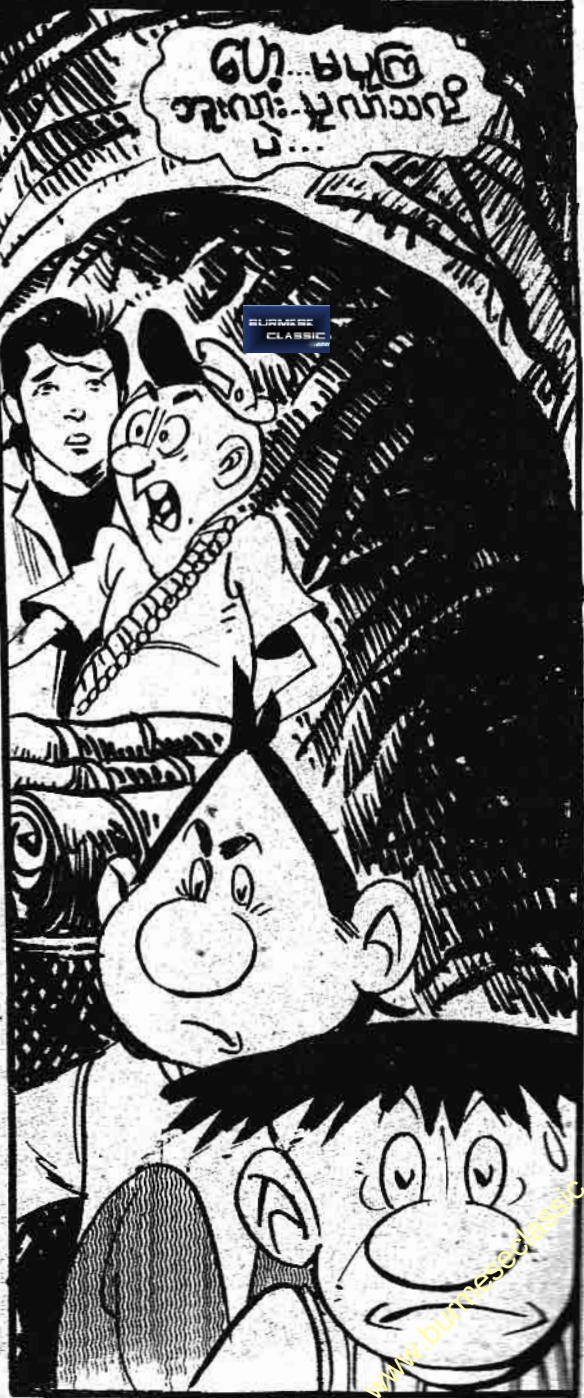
ကျွန်ုပ်တို့၏ ကျွန်ုပ်တို့၏
ကျွန်ုပ်တို့၏ အချိန်ကို အသုံးပြုပြီး ဝမ်းသာ
ပြီး ချမ်းသာပြီး ချမ်းသာပြီး
အားလုံးပါ။

ကုန်ပစ္စည်းများကို စိတ်ကုန်ပစ္စည်း
ပုံကုန်ပစ္စည်းများ၊ စိမ်းကြီး၊ စားစနစ်
ဥပဒေကုန်ပစ္စည်းများကို ကျွန်ုပ်တို့
ပြန်လမ်းကြီးထဲသို့ သေမည်ဟော
ရွတ်မည်ဟော မသိရသေးပါဘူး...

ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့အစည်းမှာ စော့ပါးနေ
၏။ စော့ပါးစွာ အချိန်ကောင်းပျ
သော်။ နားစိစိတ်စိတ်ကောင်းစွာ
စော့ပါးနေကြပြီး ကုန်ပစ္စည်း
ကုန်ပစ္စည်း ပူးပေါင်းသော စာတန်း
စားလာပြန်သည်။

ဟေ့... မပူပူ
ဘုရား... ပူလာသင့်
ပါ...

အို...မီးတောင်ကြီးပဲ ခြံရံပါ...
ကျွန်တော့်အဖေက အဖေအဖေ
ထားလို့ကပြီ...

ကျွန်ုပ်တို့တစ်ဦးတည်းပါနေပြီး ရုတ်တရက် ဂျွန်ဆီလင်းကျယ်ကြီးထဲ...
ကျွန်ုပ်တို့အဖေက ဂျွန်ဆီလင်းကျယ်ကြီး၏ အဖေအဖေက မီးခွန်ကြီး...
များများ စေ့စေ့... ဘေးတောင်တောင်နေပါ။
ပျံပြီး ဂျွန်ဆီလင်းကျယ်ကြီးက တောင်ကျွန်းတော့ မှန်ကန်...
ထင်ပါ။

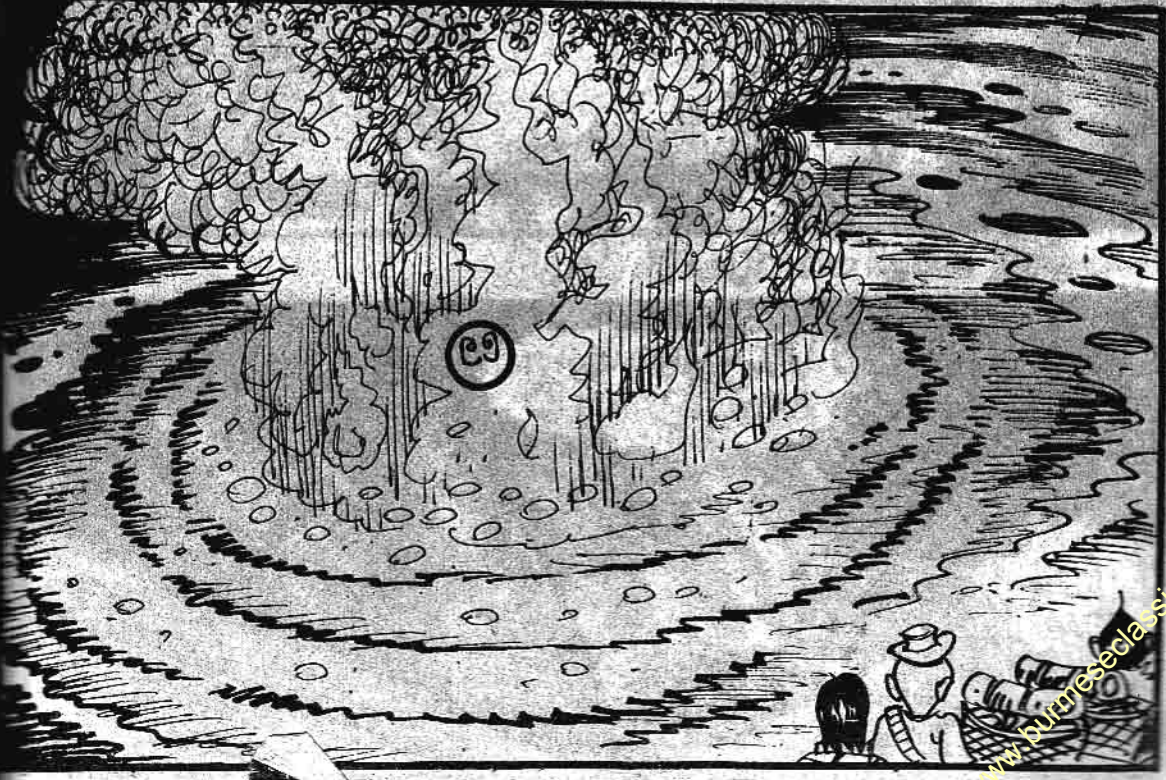
စွဲကို အစုတ်အခဲ ဂုဏ်မိသော
ဗိုလ်တစ်ယောက်မှာ လက်ကျက်သွား
ပြောပြော...။

ပျော့သွယ် တာမျှစ်မျှစ်နှင့်အောင်
ပြောပြော... မီးစွဲမည်ဆို မှီ၏။

BURMESE CLASSIC

ရေစီးသကဲ့သို့ မြွေ... မီး... ကို ပတ်သက်သည့် ငြင်းခုံပြော... ဂယက်ထဲသို့
ရွာ... ကျွန်ုပ်တို့ ပျော့သွယ်သည့် စေ့ဂယက် အစုတ်... ဝယ်နေစေ ပေ ။

သွားပတ်ခန့် ဂျပန်ပြေး နဂါးကိုင်
ထောက်ခံစွာဖြင့် ဂျပန်အပြင်ဘက်
လွှင့်စဉ်ထွက်သွားပြီ။ စေ့စပ်ကြောင်းအ
တိုင်းဆက်လက်ရသော ပါခဲပြန်သွား။

ငွေရိန်...
မရစေဘူးနော်...
ထင်သလို...

BURMESE CLASSIC

ထိုအခါက ပြန်အတိုင်း ဆက်လက် စီးဆင်းသွားပြန် ခါ။

နာရီ အနည်းငယ် ဖြတ်စီးမိကွယ်..

ဟဲ့... သူ့မှာ... ရှေ့မှာ...
အဖင်းအောင်တွေပြီ
လား..

ကျွန်ုပ်တို့ ပြန်လည် ဆောင်ရွက်သွားသည်။

အခြေပြန် ဖူးဆင်းသွားသည်။

အားလုံး ကျွမ်းကျင်မှုကုန်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ကျွန်ုပ်တို့ ဖြစ်ကုန်
အားလုံး ကျွမ်းကျင်မှုကုန်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ကျွန်ုပ်တို့ ဖြစ်ကုန်

ရေတံခွန်၌ အမြန်ဖြင့်ပြုစုကာမခွဲစားဘဲ
မှတစ်ဆင့်ဆောင်ရွက်ရမိပြီး ဂေဟဗျူဟာ
စီစဉ်ရမည်။

ကတောင့်ကို...
ရေတံခွန်ကန်ဖို့နဲ့
ဂေးယို...

တော်သေး တာရား
တော်ကပြန်ကြီး အတွင်း
ကျီးမသွားလို့

ကုန်ပိုကား သေရတင်္ဂါ ရေမစိုစေ
ခန့် ကိုင်စွဲခြားကထား ရမည်။

ရဲသူရိန် အော်သံကြား၍ ကျွန်ုပ်တို့
ကြည့်ရလေ။ မှန်၊ မှန်၊ ကျွန်၊ ကျွန်၊ ကြီး၊ သူ
ရဲသူရိန် အနားရောက်နေ၏။

အယဇ္ဇက...
လှူကြပါနဲ့...
အာရံကျိုးပ...

ကျွန်ုပ်တို့ကား ရေအိုင်တစ်ခုတွင် လှေခါးပေါ်တွင် ရှိသော ရဲသူရိန်အား မှတ်တမ်းတင်
ပြီး ထွက်ခွာသွားရလေ၏။

၉၉

ဟဲ...
ပုတီးကြိုးဟဲ...

အိုဘေ ထိုမိန်းမနားကြီးမှာ မလှုပ်မလှက် နေခေတာ- ကျွန်ုပ်တို့နားကြီး...
ထိုးကန်ကြွန်ပျင် မသတိခေတာ ဂျ. အစောင်းကြီး ပေါ်ထွက်လာပေ
သတည်း။

အား...
အားအားအားအား

အို...အိ-အိ-
အိဟာ-ပုစိကေကန်ကြီး
ထဲမှာခေတာ...အ
ထမ်းသမား...
ဟာဟာ...

၁၀၀

အထမ်းသမား အဂောင်းကား ပြန်ဆောင်းအထိုင် စွန့်ဆင်းခဲ့၍ မီးပြင်ထွင်း...
မီးဂောင်ကွမ်းခံရပြီး ယခုအိုင်ကြီး အတွင်း ရောက်ခဲ့ရခြင်း...
ဖြစ်ပေသန့်။ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶

ကြိမ်စုံစုံရင်းမှာပင် အထမ်းသမားအဂောင်းကြီး သည် ရွှေအောက်...
ပေါ်ဆင်းသွား ရေပြီ။ ကုန်းပေါ်ရောက်သည့်အထိ.. မသင်္ဂါစရာ..
မျှပါကြီးသည့် အရံထွင်း မပျောက်သေး ပါသေး။ ▶ ▶ ▶

ကျွန်ုပ်တို့ ဂျပန်ကလေးတွေကပင် ရွေးစို့ ဖြစ်ပါ များ နွယ် ချွေးနွေး
တွေ့ရပါပြီ။ ၂၂၂

ဟ... ဟိုအကြောင်းပေး...
ရတင်ထက် ပိုကောင်း...

ထိုသူများသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ဖြစ်ပျက် ဝမ်းသာစားရ ပြေး
ကပ်လာကြ သည်။

အို... အသေတို့...
ကောင်းကင်ပြုံးလား၊
အသေတို့ဟာ မှုဆိုးကြီး
လေး နှစ်ခု အတူတူ ပေါ့...
အခု နှစ်ခု ဖြစ်ကေ!

၁၁

ဦးဒိဗ္ဗ...
သေခွာပြီဗျာ

ဟဲ့... ဒါဆို ကျုပ်တို့ရော...
ဂျန် ဂြိုဟ်လက်ချက်နဲ့
သေရအောင် ဖယ်ထင်ပါရဲ့...

အို... ဒီအထွက်စာချုပ်နဲ့ ခင်ဌာ...
ဂျန် ဂြိုဟ်ကို ချိန်ခင်းပြီး ဦးဒိဗ္ဗက...
မူဆိုးကြီး ခြင်္သေ့က ထွက်ပြီးကို
တာဝန်ပေးခါ ပါတယ်

ကျွန်ုပ်ကလည်း
ပစ္စည်းများကြောင့်
သေနေတာကို
ခြောက်ပူလျက်
ရှိသေးပါ

၁၀၀

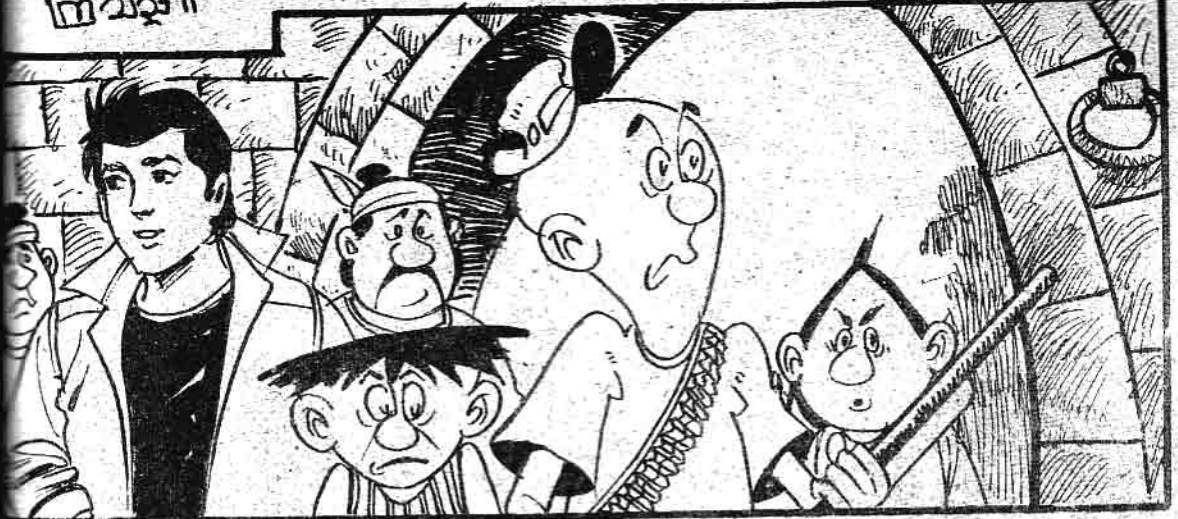

ပုဂံအောက်ရွာထောင်စကလူတွေသွယ် ကျွန်ုပ်တို့အောက်ရွာလမ်းပန်း
 ခရီး ကိုကြားရလျှင် အကျွန်ုပ်တို့က စစ်သင်္ဘောအဖြစ်အဖြစ်

ထိုအခါက ကုန်သည်ကို ဘုရားမနန်းတော်တွင်းသို့ ခေါ်ဆောင် သွားကြသည်။

နန်းတွင်းတော်တော် ဂျပ်ဂျပ်ရွှေစွဲ ဖြစ် ကုန် ကြ ဇာ။

ကုန်တော်က ငရွှေစား၊ သူက ငလုံးပေါက်၊

ဦးစိဗွား သင်တို့ဟာ ဦးစိဗွား မှတ်တမ်း ရှာဖွေ ကုန်တော်ကုန်၊

ဘုရင်မသွားလို့ ကျွန်ုပ်တို့က သူ့အစားပေးပေးဖို့ စဉ်းစားနေကြပါတယ်။ အဲဒါက ကျွန်ုပ်တို့
တို့တိုင်းရင်းသားတွေက ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အရေးကြီးပါတယ်။ မိန်းမတစ်ယောက်ကို...
မတွေ့ရဘူးဟေ့။ အဲဒါကို မသေးမာစွာပင် ချစ်မြတ်နိုးစွာ သွားရလေအံ့

ဒါတွေကို ကား ဘုရင်မ ဝါဒများ
နှာတော်ကို မျက်စိကိုင်မခတ်
စေကြပါလို့ နေမိသွား။

၁၀၆

ဘုရင်မ ဦးဒိဗ္ဗ
အကြောင်းစမ်းဖွား။
အကြောင်းစုံ သိရ
အေးအေး သူတို့စိတ်
မကောင်းပါစေ။
ဂျန် ကြီးကို...
ကျွန်ုပ်က ဆင်ပစ်
သနားဖြင့် နှိမ်နင်း
ပေးပါမယ်ဟေ့ကတိ
ပေးရကား ဘုရင်မ
နှင့်အခြားလူများ...
ဝမ်းသာအား ရှိကြ
စေမိပြီ။

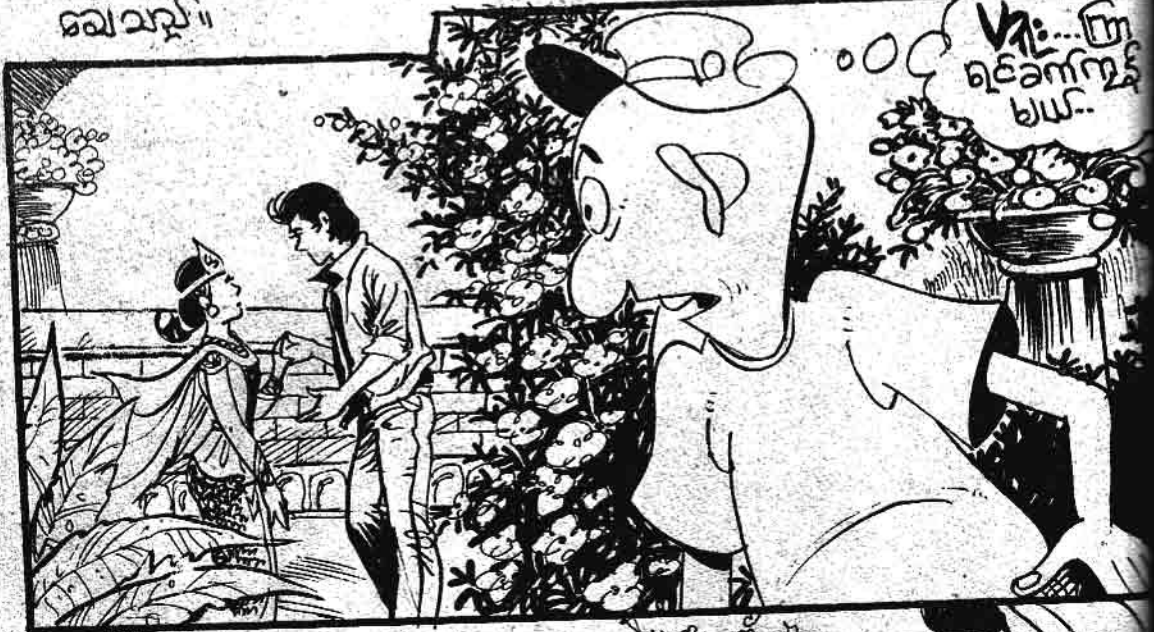
၇ ရင်ပဲသစ်
 ကျွန်ုပ်တို့အား...
 တစ်နေ့တစ်ကြိမ်
 တွေ့ဆုံပွဲတွေ
 တွေးခွင့်ပြုပါ။
 ရဲဘော်ကြီး
 တွေ့ဆုံပွဲတွေ
 နေချေပြီ။
 တွေ့ဆုံပွဲ
 ကျွန်ုပ်တို့အဖို့
 ခေါင်းဆောင်အဖြစ်
 အရေးပေးဆက်
 ဆံသလို- ရဲဘော်
 ကျ. ငယ်ရွယ်စွာ
 စောစောကုန်
 ဇာပတ်တစ်ယောက်အ
 ဖြစ် ယားစွာအရေး
 ပေးပါစေပါ။

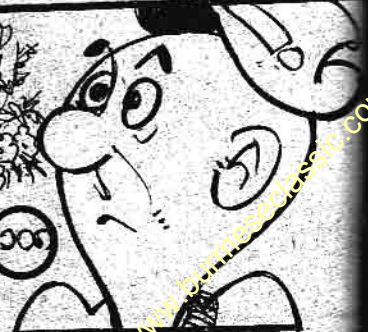
ဘုရင်မ၏ မျက်စိနှင့် ရဲသူရိန် ကို သံသယရင့် စွဲစွဲ အရိပ်
အယောင်များ တွေ့ရပါ လေ သည်။

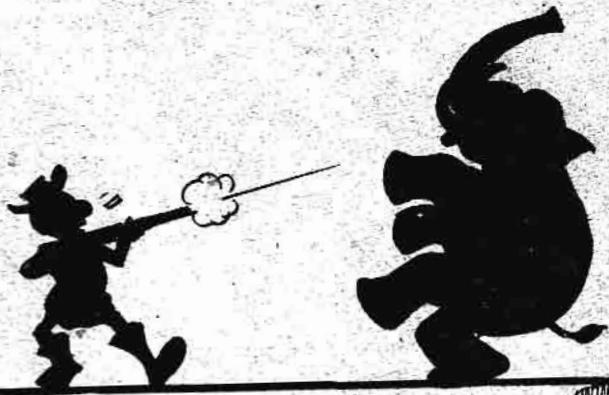
တစ် ဝနံ့ ပန်းခြံတွင်း ကျွန်ုပ်လမ်းပျောက်လမ်းစဉ် ကျသူကင်းမဲ့သော
ပန်းချီ အကယ်တွင် ရဲသူရိန်နှင့် ဘုရင်မ၏ အမူ အယောင်များ ကို
တွေ့ရသော် ဝေ့စေးကြီး တွေးပြီး ကျွန်ုပ် ရင်ပေး သွား မိ ရပါ
လေ သည်။

ထို့ကြောင့် ဂုဏ် ကြီး နှင့် အထူး
ခရိုင်ကလေးများ စားဝတ်စား
များကိုသာ တွေ့ရနိုင်စေရန်
စနစ်ပြုပါစေ သည်။

ပျက်စီးနေသော
 ဂူထဲသို့ သွားရောက်
 နေထိုင်ကြပါ
 သင့်အတွက် အဆင်
 သင့်အတွက် အဆင်
 သင့်အတွက် အဆင်
 သင့်အတွက် အဆင်
 သင့်အတွက် အဆင်
 သင့်အတွက် အဆင်
 သင့်အတွက် အဆင်
 သင့်အတွက် အဆင်

ကျွန်ုပ်တို့ဘက်မှ ကင်းစောင့်တပ်များ သည် စောင်းဂွဉ်တပ်များကို ရှုပ်ရှား
ချွံချွံ ခုခံနေပေသော်လည်း သို့သော် တပ်ဦးမှ ဂျန် ဆင်ကြီး သည် မည်းမည်းဖြင့်
ရှာ ဂျိုက်ဂျို နှင်းချေနေတာရှာ- ကျွန်ုပ်တို့ တပ်သားများကား များစွာသာ
ကြေကွဲ ရေ၏။

ကျွန်ုပ် မှာပျား...
ဖြိုးစိုးထိပ်ပေါ်တွင်
နေရပေပြီ။ ဂျန် ဆင်
ကြီး အနီးကပ်ရောက်၍
ကုသရန်သာ စိတ်စောနေ
မိ၏။
တစ်ခက်တစ်ခက်နှင့်
ချက်ခက်တီး
ထိုးနှိုးကူးများစွာ...
အစားကြီးပြု
ပေသော်။

၁၁၁၀

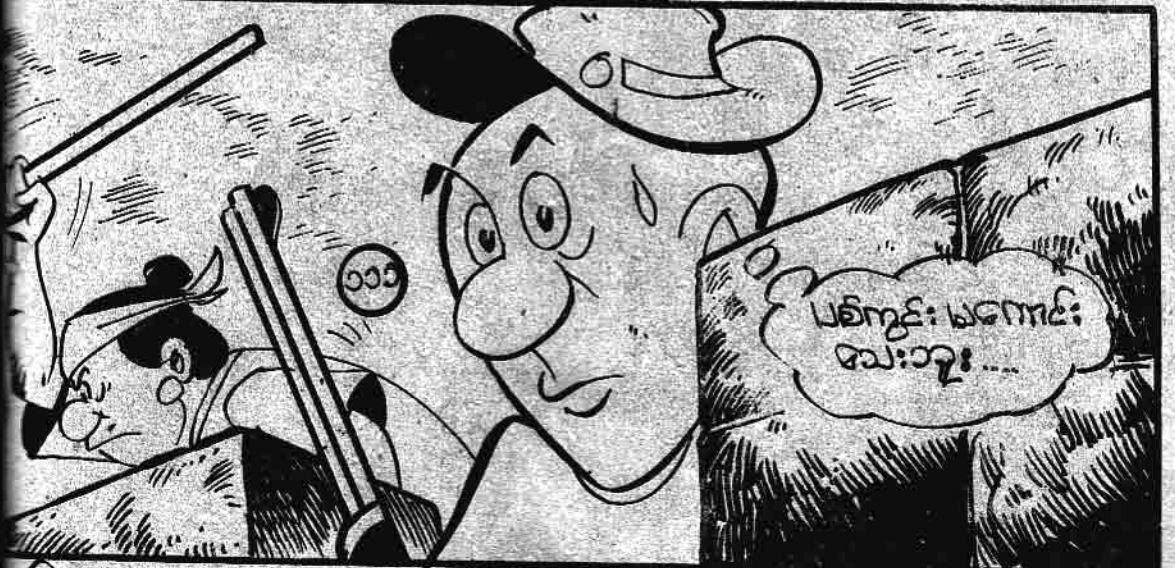

ဗိုလ်ကလေး၊ ဗမာပင်၊ ရဲဘဲရိန်နှင့် အထမ်းသမား၊ ဗိုလ်ကား၊ ငစွန်စားဗိုလ်အဖွဲ့
နှင့်လက်ထွဲ ချီ ဗိုလ်အိုကလေးနဲ့ပါ။

ဗိုလ်အိုကလေးကား
ဗိုလ်ကလေးနဲ့ပါ။

ကုန်ပစ္စည်းပစ္စည်းကောင်းစွာဖြင့် အချိန် ပညာရှိစွာဖြင့် ဂျာနယ်
ဗိုလ်ကလေးကလေးဖြင့် ငစွန်စားဗိုလ်ကလေး နှင့် ဗိုလ်ကလေး
ဗိုလ်ကလေးနဲ့ပါ။

ပစ္စည်းကောင်း
စွာဖြင့်...

ဗိုလ်အိုကလေး
ဂျာနယ်
ကုန်ပစ္စည်းနှင့်
ဗိုလ်ကလေး
ဗိုလ်ကလေးနဲ့ပါ။

အို

ကျန် ကြီး၏ ဆွေးပွဲများကို တစ်ဖက်တစ်ဖက် အော်သံကြီး ပေါ်ထွက်
လာပြီး မင်းတို့၏ ရွက်လိပ်က သွားသော အသံကြီး ပါတစ်
ဆက်တည်း ပေါ်ထွက်လာခဲ့သော သံသရာကား ။

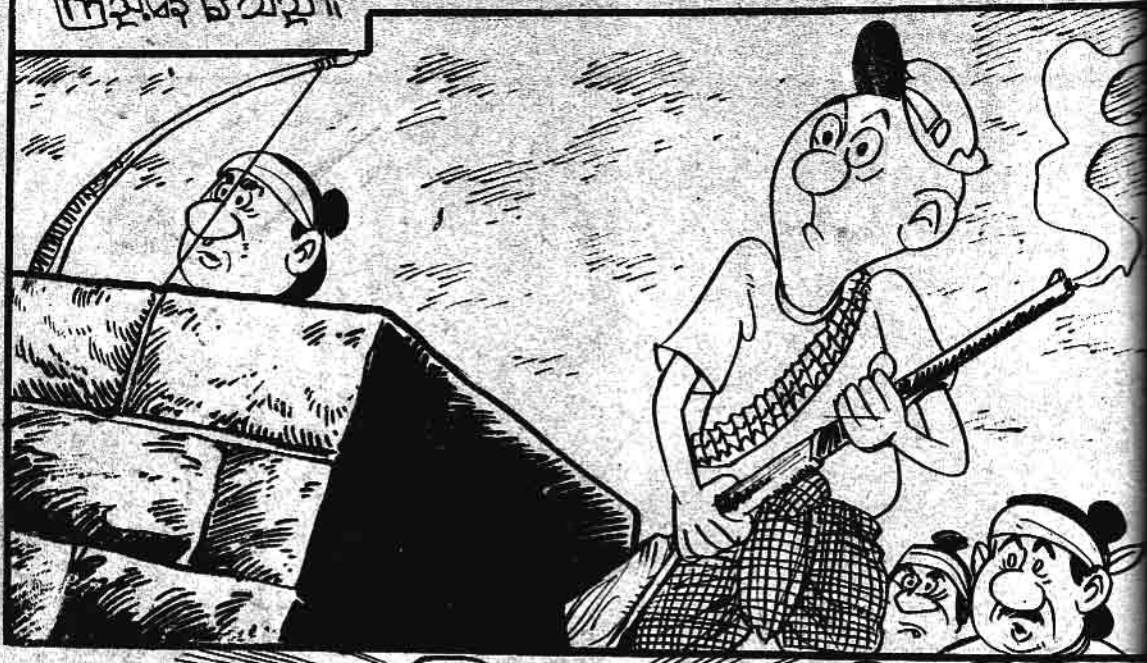
တိုက်ပွဲသည် ရှည်လျားစွာ ဖြစ်ပွားခဲ့၏။ မင်းသမားများကြွင်းမြစ်
သည် သူတို့တစ်ပါး မိတ်ဆွယ်ပင် နှုတ်သန် ဂျာနယ် ဆင်ကြီး မြေပြင်တွင်
တူးလုံး လိုက်သွားသည်ကို မြင်လျှင် ကစားကစား ဆုတံဆိပ်ထွက်စေ
သွားစေသည်။

ဟာ... ရဲ... ကြလား... ပေး... ကြ...
ပျက်ကြီး... စေ့စွာ... ဖြစ်လာ...!

ဆင်ကြီး... ပျက်...
သွား... ပြီး...!

တစ်ယောက်ဆရာခွဲနေပုံကို ကျွန်ုပ် သူ့ ယမ်းစို့. တကယ့်ကလေးကလေးဆင့်
ပစ်ဆေးနတ်ကို ကိုင်ဆွဲယူကာ ခြေစိုးထိပ်ပွဲ ရပ်ကာ မိတ်ဆိုင်ဝါးစား...
ကြည့်ရန် မိသားစု။

အံ့

ဟဲ့... ဆေးကပ်ကွတ်
ကွတ် ကွတ်...

ထိုအခိုက်ဆေးနတ်သံတစ်ချက်ကြားရုံပဲ ကျယ်ဆန်သည့် ကျွန်ုပ် နား
ရွက်ခြားမှ ဖြတ်သန်းသွားစေရာ ကျွန်ုပ်လည်း အငယ် အမြန်
ပယ်ချက်ကလေးပေသော်။

ဟဲ့...
ဆေးနတ်သံ...
ဆေးနတ်ခါးခြေဖြင့်...
ဒီအခါ... ကွတ်ကွတ်...
အဖတ်ကလေးနတ်က...
ရောက်နေရ တာပဲ...

ကျွန်ုပ်ကား အခါရီးမှာနေ၍ ရွာရွာတွေမှာ သေနတ်သမားတစ်ယောက်
ကိုတွေ့ရလေသည်။

ကျွန်ုပ်သေနတ်သမားနှစ်ယောက်ကား... ငဇွန်စားနှင့်ငဇွန်ငဇွန်...
လက်ချက်မိဖူးရလေသည်။

မိန်းကလေးတစ်ဦးကို ညှဉ်းပန်းဖမ်းဆီးပြီး ကလေးကို
သေချာစွာ ကျွတ် အမြစ်ချခေါ်

ဟုတ်တယ် ကိုယ့်ဝမ်း...
အိတ္တိန်က သူက အပြင်
ဘက်မှာ ရောက်နေတာ
ပါပဲ--

ကိုကိုတို့ ပြောနေတဲ့ စကား
ထဲမှာ ရွေးချယ်က ဟိုကို သွေး
ကြမ်း... အိတ္တိန် ရတနာတွေ
အများကြီး ချွတ်ယူကြား ရက်
ပေးဘာရိပ်နဲ့ အစီအစဉ် ပြင်
ပစ်ပြီး... နောက်ဆောင်ခံပေး
ခံတာပါ....

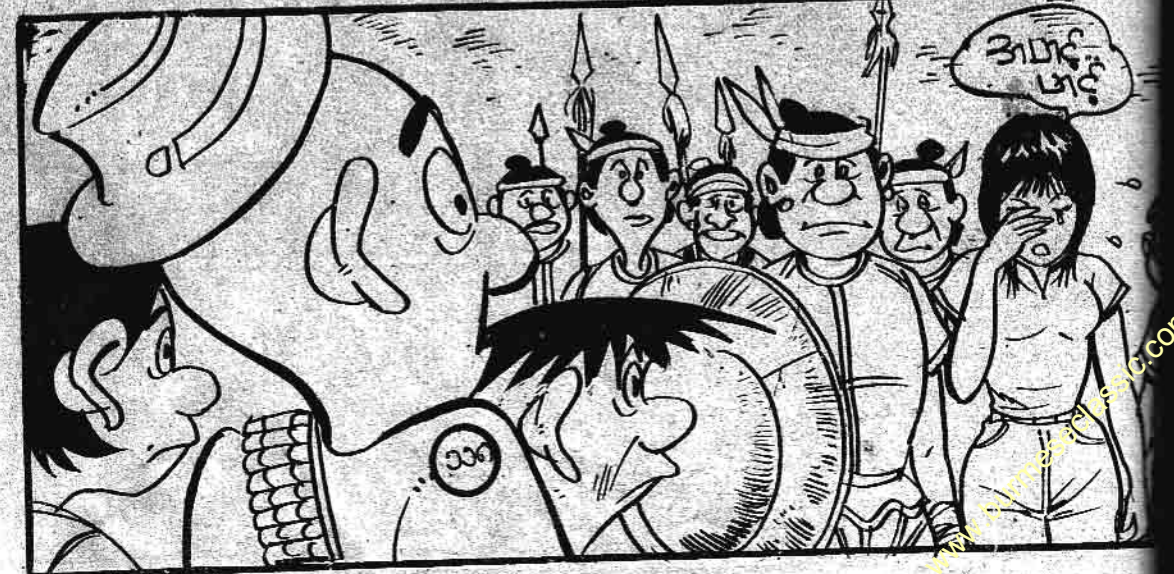

ငါ့မပြောလား၊
ဝိုးနောက်မှာ မိန်းကလေး
အရိပ်တွေပါတယ်ကွဲ့... ပြီးတော့
စေ့နတ်သံလဲ ကြားလာပဲ.

• ဓမ္မာဘဝေ၊ ဓမ္မာဝါဒီက ပျက်ကြည့်ပြီး ကွန်ပျူကား ဖြတ်ဆီးမပွေး သွင်း
ထပ်ရေခဲသစ်ပါ။

ဤအခန်းက ဝေဒနာပေးသောအခါက သူ့... မသေပါဘူးဟု သူ့ကို - ကျွန်ုပ်
တို့ အသိအောက် ကျခံခဲ့ရပါသည်။

ရဲအူရိန် သည် မည်သူ့မျှ ရွှေတိဂြိုဟ် မရတော့ပါ။
ဇောရီသည် ရဲအူရိန်၏ မှု မှု ဝင်ခံလိုက်သည်။

ပုဂံပြည်က သား... အို
အို ကျွန်ုပ် သေခွာ
ပိုင်နယ်က ဝင်ခံလိုက်သည်။

ရဲဘုရိန် ကား ဇာတိကို ပြောတာမျိုး.. အရူးတစ်ယောက်ပါပဲ.. အော်ဟစ်နေသလို..

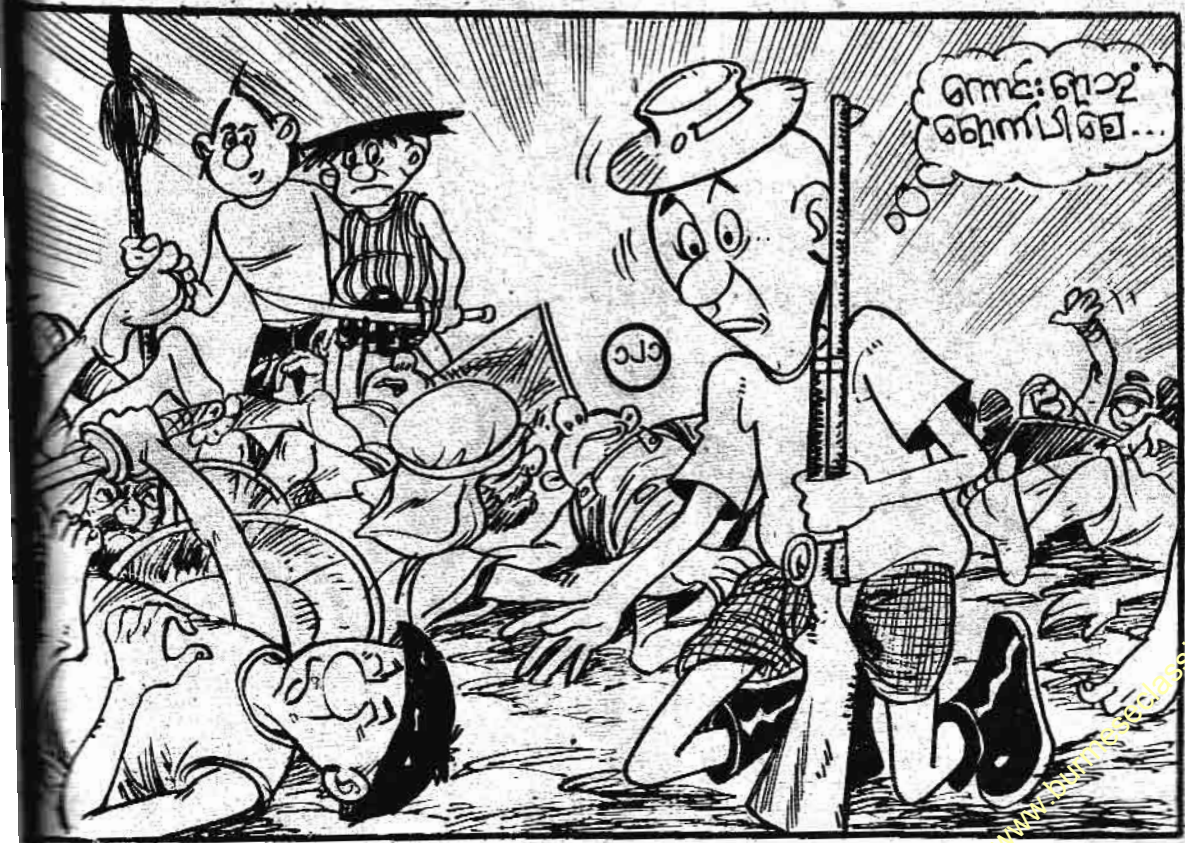

အော်ဟစ်နေသလို..

သို့ဖြင့် ဆင်ကြီး ကုန် သေဆုံးခဲ့ပြီဖြစ်၍ နောက်တစ်ကြိမ် စောင်းဂွဏ်တို့
မလာတော့ပြီ။ ကုန်းသေနေပြီ။ ။

ကုန်ပြင်ဆင်အပ်နှင်းရဆုံး ကား၊ ကုန်ပြင်တို့နှင့်ခရီးဆုံးတစ်အယူကားလည်း
ကောင်းတူဆိုးဘက် ဒုက္ခခံလျက်ခဲ့သေး။ အထမ်း သမား များ ထွက်ပွဲတွင်
ကျဆုံးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကုန် ပင်။ ။

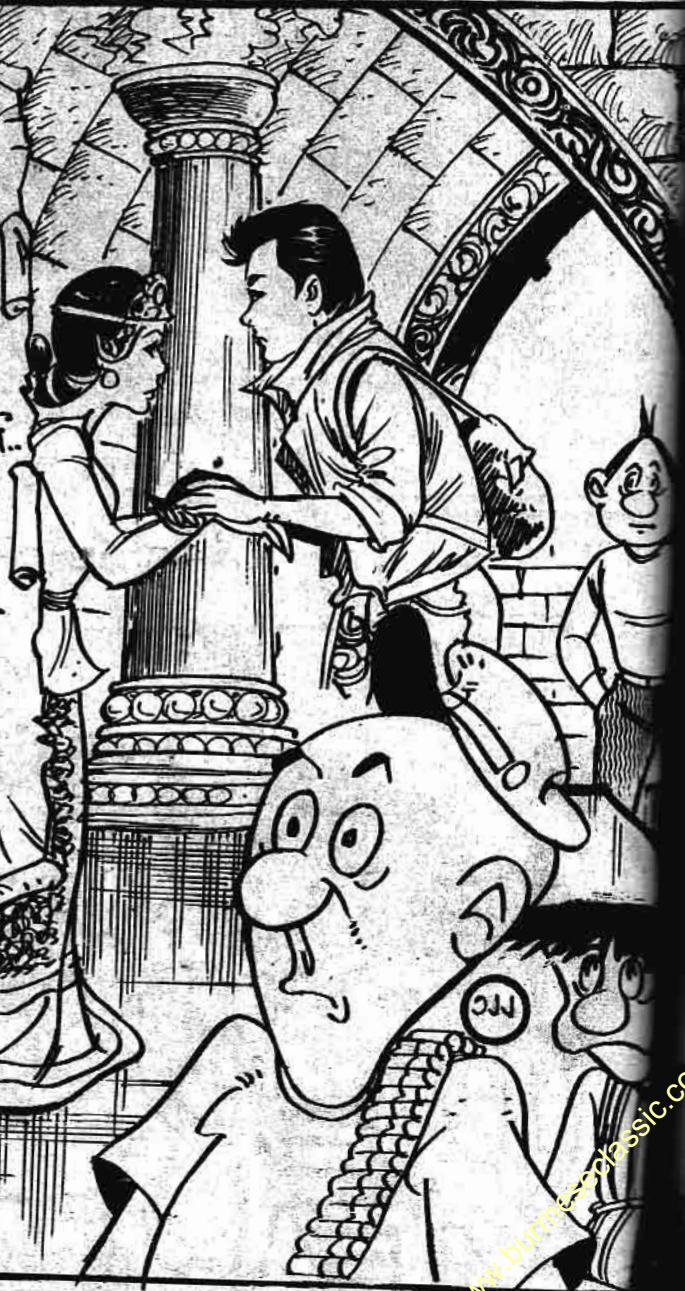

ပြန်... မည်ရောက်သို့...
ရောက်သာ ဇာနည်။
ကျွန်ုပ်တို့ကို...
တန်ဖိုးကြီး ဂုဏ်သေ...
ပြောခဲ့ပါမားကဲ့... ယခု
ဆောင်ရွက်အပ်အံ့
သည်။

ပြောရန်အတွက်
မူ... အစဉ်မသတ်အဖို့...
နည်းသတ်ပျက်ကဲ့...
ပေးအပ်ထားပြီးဖြစ်
သည်။

ပြောရန်သည်
အစဉ်မရှိသော်လည်း
ဧည့်သည်အဖြစ်
မည်ဖြစ်သည်။

အရှင်မနှင့်ကကွေ့တိုင်း အပြည်သားများကို ကျွန်ုပ်တို့ ချစ်ဆက်ဤကိရိ။
အရှင်မသား မျက်ရည်ကို နေ့ ဇာတ်။

ဒေါက်တာဤကိရိ ပြန်တွေ့ခြင်း ဟု မစွမ်းနိုင်တော့သေး။
ဤစားစား ခြန်မာမားကို ဤသို့ပြု ကျွန်ုပ်တို့ စိတ်မကောင်း
ဖြစ်ပါရသော်။

ကျွန်ုပ်တို့ ကမ္ဘာ့အို အိုကား မပျက်ကုပြု။

က... သွားပြီလား...
 ငမ္မိစားနဲ့ ကိုရင်...
 ငမ္မိပေါက်ရေစေ့...
 ရိန်ရေ...

သွားပေးရော့ဗျာ...
 ကျွန်ုပ်တို့ ပြန်ဆွဲချာတော့...
 မဟုတ်တော့ပေဘူး...

ကျွန်ုပ်တို့က...
 ဝမ်းနည်းစွာဖြင့် ခုခွာ
 ဆဲဖြစ်သော်။
 ခက်ခဲခြင်းကျဉ်း
 ဖြောင်းသော ငှက်ပျက်ဆောင်
 အထွင်းဝယ်
 ကျွန်ုပ်တို့ကဏ္ဍေး...
 "ပေါ်ဝမ်း" ဝိသုသန်
 မယူကြဘဲ နှိပ်စေ...
 အထွေး မျှင် များ ဖြင့်...
 ဆန်းကြယ် စွာဖြင့်
 သန်းဂျက် ၀၀၀...

တောင့်တား
 ကွဲ...

အို

အပေါ်ကို...
 မရောက်သေး
 ဘူးဂျား...

မေတ္တာစေတနာ

ဇွန်လနှင့် ထန်းပင်ပေါ်ကစားရဲ

ကျွန်ုပ်တို့ ကြည့်ရှုရမည့်အားဖြင့်- ဂွန်စွာနှင့် နေရာ
ပရောဂောင်းလှသောလူများ ဝတ်စားဝတ်ဆင်မှု
စွန်းမြင့်တက်လာပြီးကြောင်း ရွာ၌ အကျဆုံးဝန်အချုပ်
ဆုံးရှုံးမှုအဖြစ် အကြိမ်ကြိမ်။

သံချောင်းပေး ဦးဖြူ ငွေ
ထန်းတောထဲက မူးလာပြီး ရွာထဲမှာ
လာသောကြောင့် နေ့လို့ အကြိမ် ထိပ်
တူးစား ခံသွားတာ ကြားပြီး
ပြုံးပေး။

ကြားပါ
ကြားပါ

သူကြီး ဦးဘဦး အနေဖြင့် ဦးမြင့် ငွေ့ ထန်းတောကို ပျက်ဆီးပေးမယ့် ဦးမြင့် ငွေ့ နှင့် သူကြီး ဦးဘဦး သမီး လေးကို ဖြစ်နေပါ မှီရဲစွာ မှီ အခါတွေ နေ ပျက်သလို

သူနဲ့...သူနဲ့... ထန်းတောထဲ
 ကလေးသား များဆုံပြီ ပြီဆိုလျှင်...
 ကလေးပျိုများ... မိသားစု...
 ရွေးကောက် ရဲ့တော့။

ဟဲ့... ကလေး... ဦးမြင့် ငွေ့ ထန်းတော
 ဦးအချိန်မသွားမယ့်... အကြံပေးအ
 နဲ့... သူနဲ့... အကဲအမတ်...
 သတိပေး... လိုက်ပါ... ရဲ့နော်။

ထိုသို့ နာမည်ဆိုးဖြင့် ကျော်ကြားနေ
သော ကိုဖြင့် ငွေဖျားရင်းစောသို့
သူကြီး ဦးဘဝိ ဗမာစေတနာ ရပြန်သော
ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ကောင်းရသောစေတနာ

ဒီဖြင့်ငွေဆိုတဲ့ ကောင်းက
မိုက်မိုက်ကန်းကန်း ကျစ်တစ်
တစ်.. ဆိုတာ ဦးလွတ်ပြီ
အင်း။

ကျား.. သွားပြော
လို့နားစောင်းစွဲ
ကောင်းတယ်။

နားစောင်းစွဲ ကျားက.. လက်ပါ.. ပါသွားလိမ့်မယ်၊ အ
ဒီအခါကျရင်၊ ကျားနဲ့မနဲ့ ကျားပြုချင်တာ ကာကွယ်
ဒီကော ဦးလွတ်ပြီအဖန်နဲ့ ကန်းစောထဲမှာ
သံပူသံမကျပါဖို့ ဖြင့်ငွေကို သွား ပြောပေး
စမ်းပါဌာ။

၁၇

ဟဟဟ
သုကြီး။

အဖွဲ့ဝင်တို့က ဦးမြင့်ဇွေးကို သူကြီး
ဘဝီနဲ့ နှစ်နှစ် ဂေဟနဲ့ နေ့မှန်း ကျွန်ုပ်
ခါနီး
ဦးမြင့်ဇွေးကလည်း မှိုက်ကွက်
ကြီး လှသလို မဟုတ်ပါဘူး။

ငယ်စဉ်က မှိုက်ကွက် ဆိုးသွမ်းလှန်းလှန်း
တောင်နှင့် အချစ်ကို ခေါက်တုန် ခေါက်ပြဲ
သွားနေရသူဖြစ်၏။ ပုခွံ အစွယ်ကလေး
ဖြင့် ဂေဟနဲ့ မှိုက်ကွက်တို့ကို ပြခေါ်
ဖြစ်၏။

စားပွဲကို လက်နှင့် မှတ်
ပြင်း မေးလျှင်တော့ စ
ကားပြောရုံ ကျွန်ုပ်
လန်ချယ် သွားပြီ၏။
ခမ်းကလေးက...
ဦးမြင့်ဇွေးကလေး
ပြောတာပါ။

ဘာလို့လဲ
မက... ဦးကွက်ပါ

ကက
ကက

ဟဟ

ဟ...ကော့ပေးရဲ-ဖြူးဖြူးသက
သာယာစေးစမ်းပါဟ...ပျက်ပျက်
သွားတာပဲ

သိသူးပေသာ-အိုက်
ကြီးထွေးငိုငိုနေလို့
လာစမ်းတာ

ကဲ...ပြော...ဘာ
ဆောက်ပြောလည်း....
အချိန်လား...လား

ဟ...ဘာမှ
မဆောက်ဘူး
ပါဘူး....

မင်းတို့ဆရာကြီးဖြင့် ငွေ
နဲ့...လှူချင်လို့ လာခဲ့တာ-

ဆရာကြီးဖြင့် ငွေ
မရှိဘူးပါ... ရှာဖွေ
သွားနေတာပါ

ကဲ...ဆောက်တုန်း...ဆောက်ခိုက်...
ထန်းရွက်ပေးနဲ့... ဧည့်ခံပါရ
စေလား....

ဟေ့...ဟေ့...နေနေ...
ငါ့...ဘာမှမဆောက်ဘူး

စောဇွဲကြမ်းသား

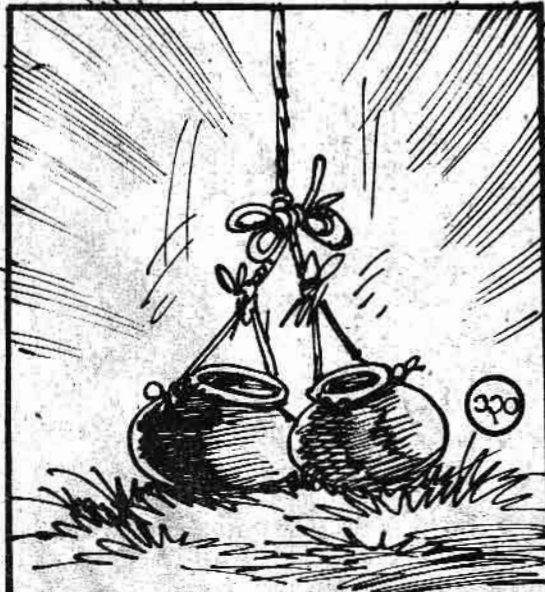
ဒါဆိုလည်း အိမ်ကြော
ဝေးနဲ့ စောဇွဲကြမ်းသားနဲ့ မြဲလို့
ပေါ့ ကျွန်တော့်ကလေး ထန်းပင်
တက်ကုန်ကုန်နဲ့ပါ။

စောဇွဲကြမ်းသား ပြောပြော ဆိုဆို
စောဇွဲကြမ်းသားက အိမ်ကြော
ပေါ်ပို့ ပျားခနဲ ခနဲတက်လို့ ပေါ့
ပေါ့

စောဇွဲကြမ်းသား ကျွမ်းကျင်မှုကား အိမ်
ခန်းပင်တစ်ခု ထန်းပင်တစ်ခု
မြဲအိမ်းသားကို ဖြတ်၍ အပင်အောက်
ပို့ ကြီးခနဲခနဲ ပြီး။

စောဇွဲကြမ်းသားပင်ပို့ ပျားခနဲခနဲ ကျွမ်းကျင်
ကား ရှင်သပ် ရှင်စော့ ပါတည်း။

ကျွန်ုပ်တို့ကလေး... ရင်သပ်ပြုစေ ပြုစေရအောင်
ထန်းပင် အောက်မှာ... ထန်းရေချသောက်နေသူ
များကတော့... ဘာမှ မထူးဆန်းသလိုပင်။

မောင်ရွှေကလေး... ခြေမခပ်... ထန်းပင်
တစ်ပင်မှ... တစ်ပင်သို့ ကူးကာ... မြေညှိ
များကို... ချွတ်တော့မိပါ။
ကျွမ်းကျင်ရော လိုရာဆို
သော်လည်း ပြုစုကျွမ်းကျင်စွာဖြင့်...
အသက်ရှင်စေရော... ပျမ်းမမြင်ရသလို
ပို... ကျွန်ုပ်တို့... အသက်တစ်အေးအေး
စိုလှတော့မိပါ။

ကျွန်ုပ်တို့... ကြည့်ကောင်းကောင်း
... ကြည့်ရင်... အချိန်အတန်
... သွေးသလိုပင်... ဦးမြင့်စွာ
... မကျသလို... ကိုချစ်ဖြင့်
... ပါပီ... ဦးမြင့်စွာ... ထန်းတော
... ကော့ခိုင်း... ပြန်ခဲ... ရတနာ
... သတည်း။

ထန်းစော့မုဒါထွက်တွင် ဘုရားဒကာအိမ်မှ
နှင့်ဆွဲခါးကိုင်ပြီး မုဒါက ကျွန်ုပ်တို့၏ဆုံး...
ခေါင်းဆုံးကြွလာပြီး ခေါင်းထစ်ခါးဖြင့်...

ကျွန်ုပ်တို့၏ ခေါင်းဖြင့် ကြီးစား
သောလူမျိုးအိမ်ထဲမှ ထွက်ခွာ
သောပြီ...

အင်း! အသက်
ကြီးမဲ့ မှီကတည်းက
မှီက-ကြီး မှီက...

အင်း ဒါကတော့
ကျွန်ုပ်တို့အဖေတွေဆုံး
မတော်လား အသွားမတော်
တစ်လူပဲ... တာ...

မတော်လား သင့် မတော်လား ထိုက မသွားသင့် မသွားထိုကတော့... နေရာမှာ သွားမိရင်... က
နာမည်ပျက်စရာတစ်ခုပဲ။ အသားကိစ္စဆိုတော့လည်း... ချုပ်စေတော့။ ကိုယ့်
လူပေ ခေါင်းအားမဲ့ မှီမတော်လား... စကားကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ နားထောင်
တော့အံ့။

ဟဲ့...
ဒီနေ့ ကိုမဲ့
တောင်းပါ
လား...

စိုးနက်ဆိုးဝါး...
 အရှက်သာ...
 အကြမ်းတမ်းအိုးပြု
 စားဝတ်...
 ခြံရံ...
 ရင်းနှီး...
 သွားလာ...
 ဇာနည်...
 ကျား...
 ကျား...
 ကျား...

ဟို...ဆရာတော်...
 စောစော...
 ကြားပြီ...

အသတင်း...ဟ...ဟ...

စောစော...
 ကျား...
 ကျား...

ဟ...ဟ...

နော်.. နော်စမ်းပါ
ဒါ.. ဒါက...
ဘယ်သူနဲ့က...
လူ.. ပြစ်တာ
က...

ဒီ.. မနက်တော့တော့
ကြီး.. ထီး.. ပင်ပန်းတာ
ပေး.. အဲဒါ.. ပြုစုကုသ
ပွဲချင်း.. ပြီးတာပဲဗျာ။

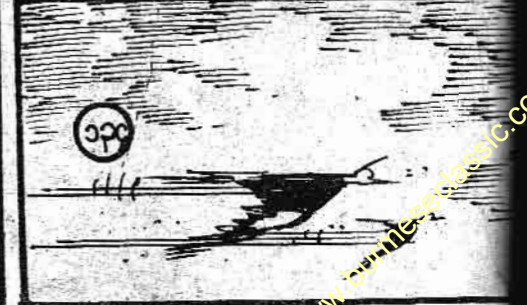
ဖြစ်ရတာက... မနက်တော့.. ငါ
နော်.. ဆွေ.. ခွေး.. တာ...

အဲဒါ.. သူကြီး.. ဘီ.. ဘီ
တာ.. ကြီးပြင်း... ထီး
တာထက်.. သွား.. ကြီး... ကြီး
တာက... ဒုက္ခ.. သွား
မလို့...

အေး.. အေး.. ငါ့လူနဲ့.. မသေး.. မသေး
ချေးက.. ပြန်လာရင်.. ကျွန်က
ခါးမယ်...

ကျွန်ုပ်လည်း.. စောင့်ရှောက်ပေးကုန်ပါ
လည်း.. ထမင်းပြု.. စိတ်မကောင်းကြီးစွာ
ဖြစ်ရလေ၏
မသေး.. မသေး.. မပြန်လာ
လာချင်.. ကျွန်ုပ်လည်း.. ထီး.. တော
တောင်.. ဆေး.. သတည်း။

ထိုသူက မောင်ရွာ၏ကို
မျက်မှူးထံ မြင်စေပြီး
စောစောနှင့်အိမ်ပျော့နှင့်
ပို. တကူးကူး. တာမျှင်ပျော်
ဖြစ်နေစေခဲ့။

အိမ်ပျော့နှင့်အိမ်ပျော့
အိမ်ပျော့နှင့်အိမ်ပျော့

အိမ်ပျော့နှင့်အိမ်ပျော့
အိမ်ပျော့နှင့်အိမ်ပျော့

ကြားတယ်
ကြားတယ်

ကတော့ပဲ
ကြားလား

အိမ်ပျော့နှင့်အိမ်ပျော့
အိမ်ပျော့နှင့်အိမ်ပျော့

ကြောင့်လည်း ကာလကုန်...

ကြောင့်. မဖြစ် နိုင်ဘူးကွ-ကြောင့်ထက် အပျိုက. ကြီးရန် ဝယ်...

ကုန်ပစ္စည်း မသေး. မျှော်လင့်. အားလုံး သုံးသုံး စကား. သံကြောင့်. ဘေးအန္တရာယ်. များကား. ခါးမီး. ဝါးပင်. ဝါး. ငြိမ်း. ရှေးကမ္ဘာ. လျာကြံ. ဝါး.

ကုန်ပစ္စည်း. မြင့်. လျှောက်လျား...

မတွေ့ပါဘူးဘူး...

အေးသာ. ဘာကောင်ပေသလဲ. မဟိဘူး... ကုန်ပစ္စည်းကုန်. အိမ်ထဲမှာ. ကို. ကြောင့်. ပြီး... သစ်ပင်ပေါ်. ချိန်ကူး. သွား. ဝယ်... မြင့်. လျှောက်လျား. မေးရက်. ထန်း. ပင်. ကာ. ကုန်. ပစ္စည်း...

ဟဟ...

မေးရက်. ပစ္စည်း. အိမ်. ကြောင့်. ကုန်. ပစ္စည်း. နား. မကြီး. သွား... မဟိဘူး. ကို. အပျိုက. ရက်. အိမ်. အ. မေး. ငြိမ်း. ပေစာ...

ဘုရား...

၁၃၆

ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ စိတ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေသော သဘောကို ပြောပြရာ အားလုံးက ချစ်မြတ်နိုးစွာ ကျေနပ်ကြတော့၏။

ဖြစ်နိုင်သေး... ရက်စက်သလိုပဲ... ဒီကဲ့
ပဲ... ပျောက်သွားနေပါပြီ... သူက အ
စိတ်... သေကုန်... ..

အို...

ပုဂ္ဂိုလ်စား... မသိသောသူ... သူ့ကို မပြော
ဘူး... နံနက်စဉ်... စေး... ထပ်...
အိမ်က... ပြောရော... သတင်းစကား... တစ်ခု...
ဖြစ်လာ သူ့ကတော့... အမြန်ပင်တည်း။

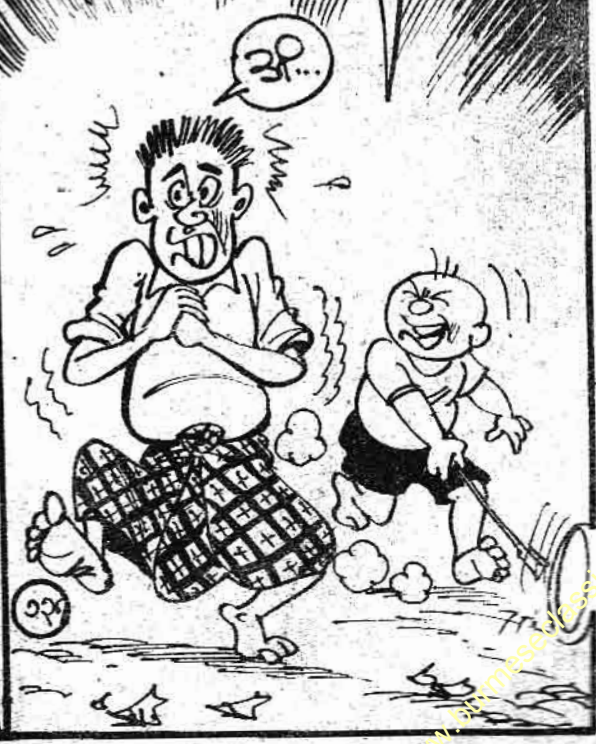
လူအတော်များများက... ထိုထိုထို
ပန်းပန်း... ဖြစ်ကုန်ကြ၏။

ပုဂ္ဂိုလ်... သူက ကျယ်
အိမ်ပေးပေး... တစ်ခု... ချုပ်ကြော်
သွား... စား... တယ်...

ဒီဒီန... ထန်း... ရေ... မြို့...
အကြွေး... သေကုန်... တာ... သ
ကျ... စောင့်ရှောက်လာ
တောင်း... လိုက်သမျှ...

ပုဂ္ဂိုလ်...
ဒီ... တွေ... ပြောသကဲ့...
စောင့်ရှောက်... နေပါ။

အို...

သူတို့၏အားကိုးအားထားရာကို အားလုံးက ကြောက်ရွံ့ကြသည်။
 တကယ်လည်း ရွာလယ်ပြင်၌ အိမ်ခြံမြေများ ဆင်းရဲကျယ်ဝန်းနေကြောင်း မြင်ရသော်လည်း...
 မြန်မာတို့သည် အသက်ကို ကြားနေရသည်။

ထိုကြောင့် သူတို့ ဦးစီးစီမံကိန်း
 ကျင့်သုံးခဲ့ကြောင်း။

အိမ်ထောင်ရေးကို...
 အခြားအစားအယူအဆ...
 စောင့်ရှောက်ကြည့်ကြည့်...
 မိမိတို့၏ စီးပွားရေး...
 ကျောက်မီးသွေး။

အပြောပြန် ပီ...
ဘာ ဖြစ်နိုင်သလောက်...
ကုသော အထိတ်တိမ်း...
ဒေါက်တာက ပြော
ရတာပါ...

ဒီမှာ ဒီထုတ်ပီ... ကျုပ်က လက်တွေ့သမား
လက်တွေ့ ပြင်ဆင်... အမှုမယ့်ဘူး...
ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ် ဒီ ဘေးကြော့ပါ...
မယ့်အင်္ဂါကတော့ ခင်ဗျား မယ့်
ဘူးနဲ့ပါ...

ဟဲ့...
ကြည့်လော့!

ကျုပ်နဲ့အကြီးအပြင်... သူ့
ကောင်းသော စွမ်းအားအချို့ပါ...
အိမ်ပျံစွန့်ပြီး သူ့ အိမ်
မခွင့်ကြီးကို ဆောင်ကြည့်ရန်
ဆန္ဒပြုကြ ဖြစ်ပါ

ပစ္စည်းအမျိုးမျိုး... ဝန်ထမ်းတွေ
ခံနေတာ ဖြစ်ပါ

သူ့အတောအကျအသွယ်အိမ်... အမှု ထူးခြားမယား
အသိပညာ... အကြီးအ... မျက်နှာက... ဝတ်စုံအင်္ကျီက...

ဟဲ့...
ဟဲ့...
ဝါး

ထိုအခါက...

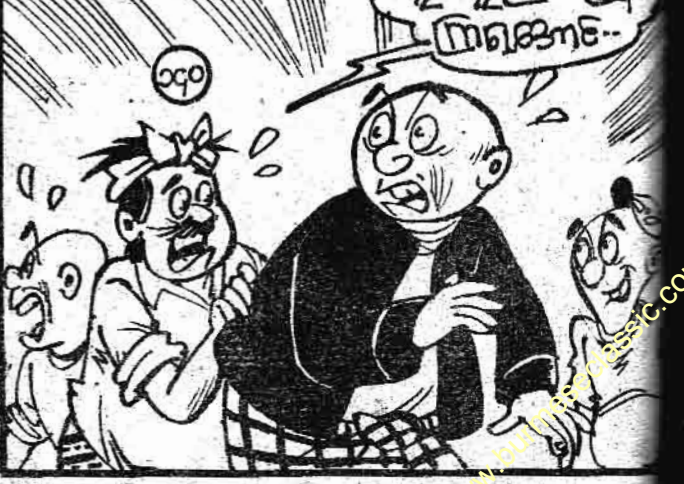
ဟေ့..ဟေ့.. သူ့အဖေ.. သူ့
အဖေ.. သူ့အဖေ.. သူ့အဖေ.. သူ့အဖေ..
ဟေ့..ဟေ့.. သူ့အဖေ.. သူ့အဖေ.. သူ့အဖေ.. သူ့အဖေ..

ကျွန်ုပ်တို့လည်း အသံလျှောက်
ကို စူးစိုက်ကြည့်ပြီး ဇာတ်ကား
များများကြည့်ခဲ့ဖူးပါ။ လူတို့က
ဆင်ခြား တွေးကြမ်းနေသေး..
အသံလျှောက်တို့က အသံလျှောက်
လျှောက်သံများကို အသံလျှောက်
ကြားလျှင် ပြောဆိုရမည်..

မင်းမင်း အဖေကြီးတစ်ယောက် အ
ခြား သူတို့ကလေးတို့ကလေးကို ကူးသွား ပြီး.. ထို
ပုံတစ်ဆင့်.. သစ်ပင်တစ်ပင် ထိပ်တွား ချိုး.. အောက်
၍ ပြောကာ ကျွန်ုပ် သွားလာ ဖြစ်

ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံး.. ကြားသိမ်း မြေပိုင်း..
ထဲသွားကြ ဖြစ်

ဟဲ့.. ဟဲ့ကြီး.. ပြန်
ကြည့်ရအောင်..

၁၄၀

အနီးကား.. အသံထွက်နေတာပြီ.. ကျန်သူ
များ.. မြားလည်း.. မာန်ကျယ်ပြီ.. လူပုဂံတွေ
သေကပ်လည်း.. ရကြောက်နေကြပြီဖြစ်မှန်း
သိသလောက်ဟော့ အင်္ဂါ

မင်း.. မင်းကလည်း
ကြောက်.. ကြောက်ရင်
ကော.. အနီးကား..

အရင်အချိန်များ.. ဆိုလျှင်.. ကျွန်ုပ်အိပ်ပျက်
လန်.. မိမိသံ.. မဟုတ်.....
ယခု.. မောင်ရောဂါ သေခြင်းနှင့်
ဆက်စပ်လျှော့.. မိမိသံဖြင့်.. ပို၍ သိင်္ဂ
လန်.. မိမိသံဖြင့်.. ဖြစ် အင်္ဂါ

သူကြီး.. ဘဏ်ကား.. ကျွန်ုပ်ကို မာန်ပါပါ.
ကြည့်လျှင်ကပြီ..

ဘာပဲ.. ဖြစ်ဖြစ်ပျက်..
စွာထင်တာ.. မျောက်မပြောနဲ့.. ပျား
အားလုံးလည်း.. ကျန်သူများ
ကြားကား.. ဦးစွာပေါ့

ကျွန်ုပ်တို့လည်း သူကြီးစကားကို
ခေါင်းငုံ့ခံရုံသာ.. ပြုပြီး.. ခုနီး
ပူး.. ပြန်မနေတာ..။
အိမ်အပြန်လမ်း၌ သူကြီး
ဘဏ်ကား.. .. ဘုရား.. စာရွက်သံက
အတန်ငယ်.. ကျယ်ကျယ်လှည့်လှည့်
ကတော့.. အမျှန်ပင် တာလည်း။

သံ.. မှု..

မနက်တေးနာရီဆိုပျဉ်း သံဃာတော်
များ ကြွလာတော့မည်ဖြစ်၍ အားလုံး
အိမ်ထဲ မပြန်ပဲ ဆက်၍ စောင့်နေကြ
ခြင်းဖြစ်၏။
ကျန်ပင်တစ်ပုထိုးရသော- မွန်
ပါးခါး- ပါးရသေ့အိုးကြီးပုသိုး မွန်
ပွားစိတ်- အသင့်ဖြစ်နေပေပြီ။

မုန်ပါးခါး အချက်ကောင်းသော ကိုယ့်
တော်ကား ပါးရသေ့အိုး ကျက်ပြီ...
အုန်းပျဉ်းသွားသဖြင့် ထန်းပင်အောက်
၌ နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်နေသောပြီ။
ကျန်ပင်- ပါးရသေ့အိုး မပြစ်
စေရန်- မီးခတ်သံ၍ အသုံးကို ပြစ်ထား
ရှိရမည်။

ပုအိမ်က ထန်းပင်ခါးမှာပျား
အိုး ထန်းပျားအိုး မွန်ခဲန် ပြုတ်
ကျသွားအံ့အံ့...

ထန်းပင်တူးအိုး... မတင်ရဲ... မတင်ရဲ... ခုန်ကူးသွား
သော အင်္ဂါပိမည်းကြီးကို ပျားအိုး အထဲအိတ်
ပြင်ပျက်ကြ ရတော့၏။

ပြော... မိန်းက...
ပြန်ပစ်တယ်လား...
ဟား...

မူး... မူး... နှစ်လှုပ်ချင်ရောလှုပ်နေသေး-သဘောငါး
ကိုဆွဲရန်-ကျွန်ုပ်ပြောအထွက် "ပုန်း-ပုန်း"
ဟုသောအခါ ကြီးနှင့်အတူ- မုန်ပါး-ခါး
ပါး-ရေညှိအိုး-ကြီး-ထဲသို့- ကြီး-မား-သေး-
အရွယ်စုံ-ပြုပြင်ကျသွား-မုန်း- သိပ္ပံက
ရတော့ဇာလ... -----

ကယျာ.ကယျာ. ပါးအိုးအိုး ပြေးကြသလိုကတော့... မုန် ပါးရေညှိအိုးကြီးထဲသို့
မုန်ကန်နေသေး- သတ္တဝါ တစ်ကောင်ကို- တွေ့လိုက်ရလျှင်- သတ္တိနှင့်- သူများကား
ပစ္စာပြေးကြလေတော့သလို။

သ... သရဲ... ပါးအိုး-ထဲ-
ဆန်ချလား... ပြီး... ပြေးကြလား
ပြေးကြ....

ကျွန်ုပ်တို့သည် လက်နက်ပစ္စည်းများဖြင့်
ပူးတွဲပေးပါမည်။ မျက်မှောက်ခေတ်
ခေတ်သစ်သည် အားလုံးအားလုံး
ကန်နေဒါသည် တစ်ကြိမ်တစ်ကြိမ်
ကောင်းကင်ကို မြေသို့ ပြုတ်ကျစေပါမည်။

ဟဲ့... ရတနာကြွယ်...
လက်ခံယူပါ။ လူတို့ကို
တောင်တောင်မြောက်မြောက်
မြေအောက်သို့ ပစ်ချပါ။ ဒီ
တောင်ကြွယ်ကို...

ဟဲ့ဟဲ့ အစ်ကို
အစ်ကိုတို့ကို
ပျက်စီးစေပါ
မြေအောက်သို့

ဟဲ့ဟဲ့

တောင်...
အစ်ကို... ဒီကောင်
ကြွယ်... သူ့ကောင်... သူ့ကောင်
အစ်ကိုတို့ကောင် မတော်
ကြွယ်...

ဟဲ့ဟဲ့... ဒီကောင်
ကြွယ်... အစ်ကို...
သူ့ကောင်... မတော်
တောင်ကြွယ်...

ဟဲ့ဟဲ့...
မတော်

ဟဲ့ဟဲ့... မတော်
တောင်ကြွယ်... မတော်
မြေအောက်သို့ ပစ်ချပါ
တောင်ကြွယ်... မတော်
ဟဲ့ဟဲ့... မတော်

အကြီး... ကိုယ့်ရောဂါ-စကားကြား...
ကျွန်ုပ်တို့လည်း... ပြန်သတိပေးရပါပြီ...
ပာဏ်းအိုးထဲမှာ... ရောဂါကြောင့်... ကပ်နီး...
ပန်းဆယ်တူတူ... ရှိတော့...
ရောဂါကြောင့်... မှန်ပာဏ်း...
ပန်း... ရွှေရံပြီ... အသက်ပျောက်နေ...
ခေါ်ပြီတည်း။

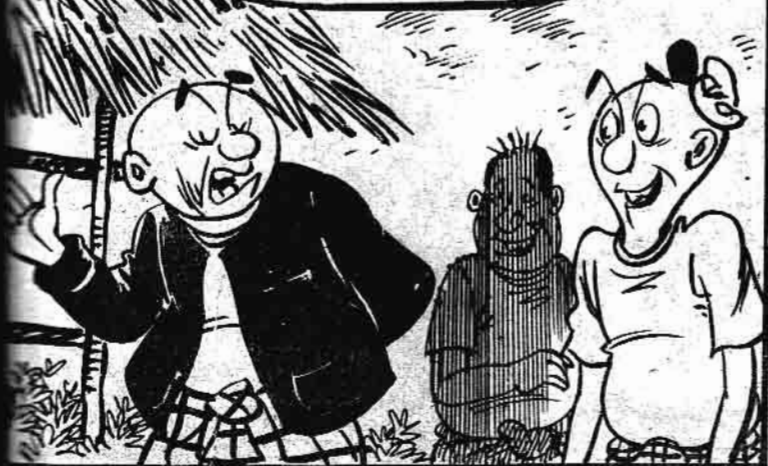
ယခု အချိန်ကျမှ... ပာဏ်း... အသက်...
ပြန်ချက်... အိတ်... ဘယ်နေ့... နံ့... မ...
ဖြစ်နိုင်တော့... သူကြီး... နှင့်...
လည်း... ခေါ်... ဆို...
အောက်... ..

အဟမ်း... အဟမ်း...
အဲ... ရောဂါကြောင့်...
အိတ်... ကာ... ..

အဖေ့... စား... ကြို... သတ္တဝါ... ပြီး... အဲဒါ...
ဘာ... လည်း... လုပ်... မ... .. ဒီအတိုင်း...
ပိုး... ပိုး... ပါ... နံ့... ..
ကို... ..
အဟမ်း... ..

သူကြီး... ဝါ... မ...
နှင့်... ကျွန်ုပ်...
သံ... .. အပြီ...
အဲ... ..
... ..

မ... ..
... ..

မည်မျှပင်... ထိုးထိုးတတ်တတ်... ဂျပန်ကလေး... နံနက်... မိုးကင်း... သေချာ...
ထိုးပင်ပေါက်... သေ... မြို့ပေါင်း... ခိုး... ပြုစုကုန်... ဆိုသလို... သတင်း... ကား
စုထဲ... ပျံ့... သွား... ရော... ရွာ။

အခု... ရွာက... မြို့...
သေ... မြို့...
ကျေး... ဆို...
သတင်း... ကား...
စုထဲ... ထိုး... ပျံ့...
သတင်း...
ပြော... ကူ...
မိ...
မြို့...
အ... အ...
က...
အ...
က...
ပြန်... မ...
ဟ... ..

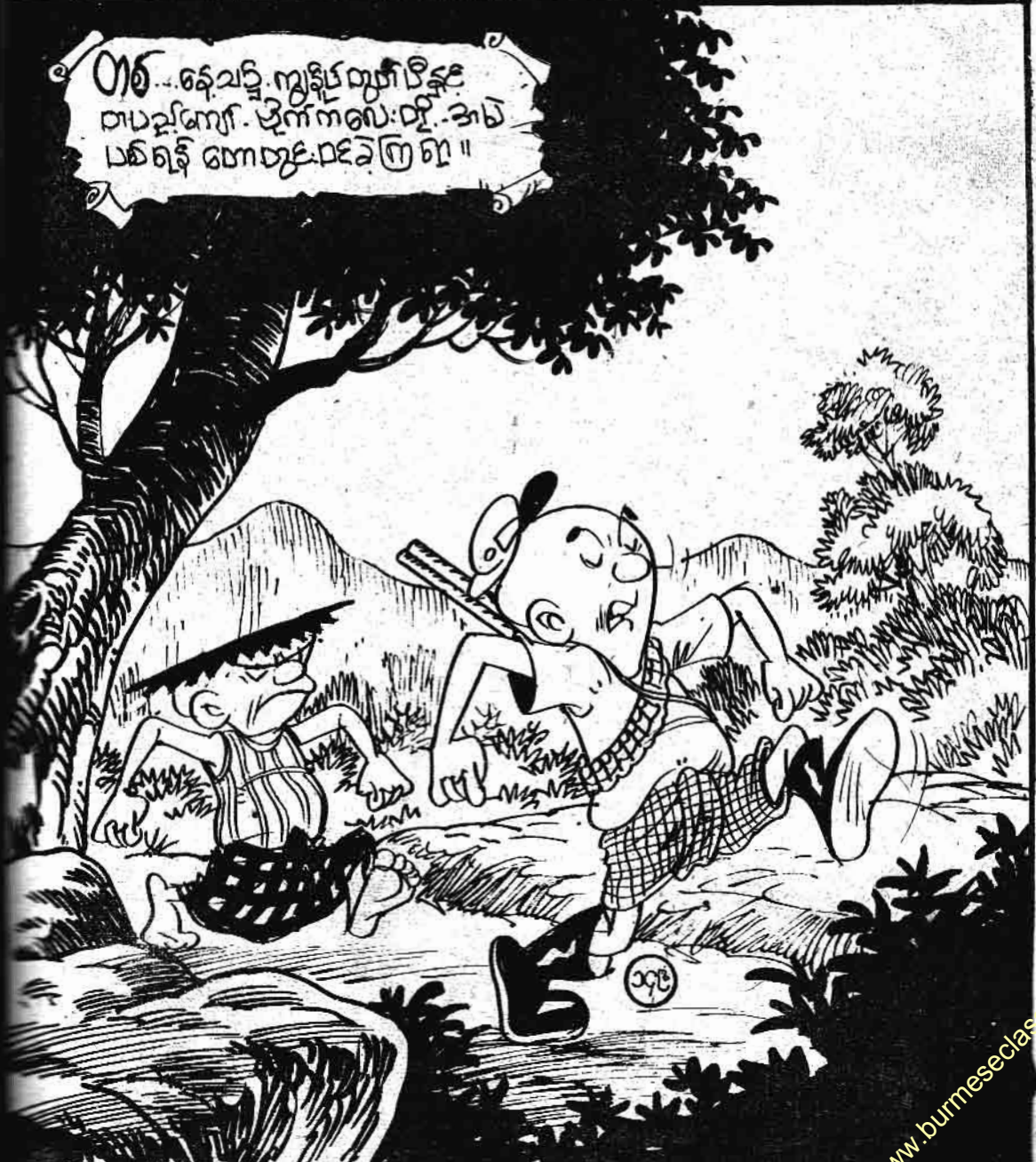
ဒီစုံ...
ကံမကောင်း...
ပါလား...

ပိုင်ခိုင်စိုးကျောင်းဝမ်းနည်း

၀၁၆...နေ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့ ပြန်
တပည့်ကျော်... ဗိုလ်ကလေး... အဖ
ပစ်ခတ် တောထွေး... ပင်လယ်ကြမ်း "

လမ်းဆုံလမ်းခွကွေး

ဟဲ... ဆရာကြီး...
ပုဂ္ဂိုလ်တွေ... ကုန်... ကုန်...
ကုန်... ဘာလုပ်နေကြ
ပါလိမ့်။

ကုန်သည်များသည် ယခင်လူစုကို အပျက်စေရာ စိတ်ဝင်စားသောလူပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အရေးမထင်
ဘဲ ဝေပေးခဲ့ကြသည်။

ဟဲ... လာရစ်ပါ... ဝေပေးကြီး...
သူတို့ဘာလုပ်လုပ်... ဝေပေးကြီး
အပျက်စေတာ... အရေးကြီး
ပါမလား။

အရေး
ထဲ။

၁၅၀

အိမ်ထောင်ရေးမှာ ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးပဲ ပါ
ပျက်စီးအလောက် ဆွဲလည်း ဆွဲ အ
ပျက်စီးအလောက် အရေးကြီးတာပဲ ပေါ့။

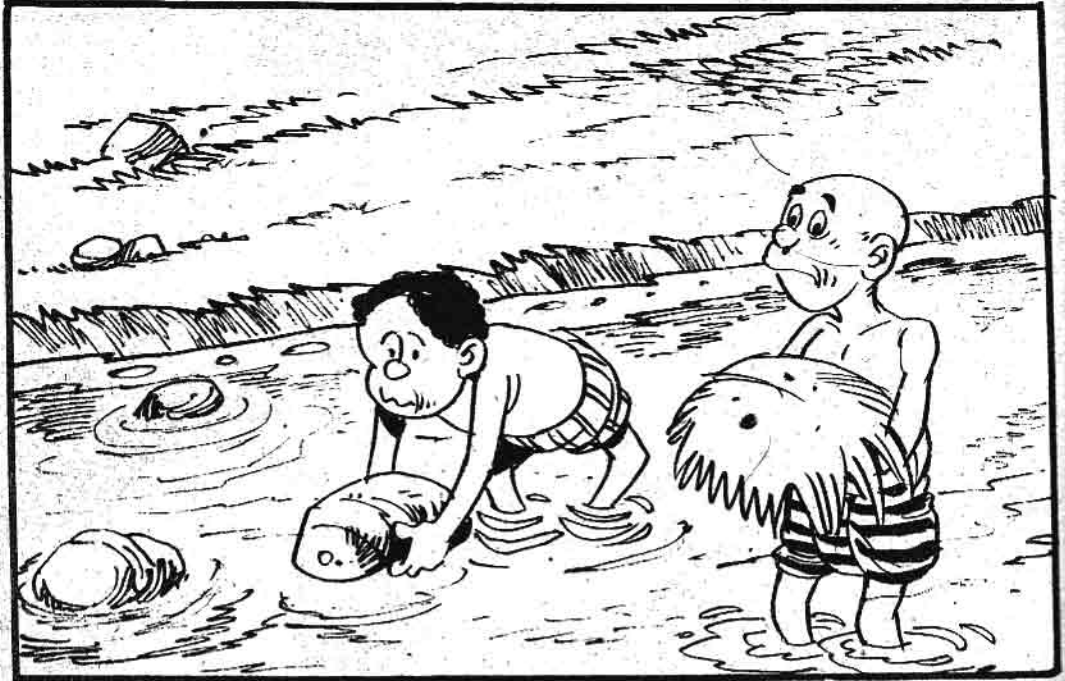

အ... ငါ့ပုလဲ
မဆိုးလေဘူး

အိမ်ထောင်ရေးမှာ ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးပဲ ပါပျက်စီးအလောက် ဆွဲလည်း ဆွဲ အပျက်စီးအလောက် အရေးကြီးတာပဲ ပေါ့။

သူတို့သည် ကမ်းစပ်တွင် အသေလူထု သေဂေဟကရီးများကို ရှောင်တွင်းထိုးပု...
ဆောင်ရွက်ပြီး ရွှေတွင်းနှစ်စုံ အပေါ်၌ ဂေဟကရီးများဖြင့် သပ်ဖိကြ ပေသည်။

အကျွန်ုပ်တို့က သန့်သည်။ ဂေဟကရီးများကို
ပွားအောင်ဖြင့်တော့ မဖြစ်တန်ရာ။

တန်တော့ မရိုးမသားများလား။ ဒါလည်း
ဟာတိုင်းပဲ။ ထိုသူများသည် ကျွန်ုပ်တို့
အကျင့် ကရုဏ်ကတန် မရှိချေ။

ကုန်ပစ္စည်းဗိုက်ကလေးသည် ထိုကုန်ပစ္စည်းထူးပုသစ်အပြုအမူကို သို့မဟုတ် သို့မဟုတ်တော
ရင်းကြီးပင်၊ နေမင်းကြီးသည် အနောက်တောင်ဘက်သို့ ပုန်းခိုသွားပြီဟု ဝါကျ။

မိန်းကလေး
ထပ်ပွားကြည့်
ရအောင်ပေါ့

နံနက်ခင်း နေမင်းကြီးအဖျားရောဂါမရောက်မီမှာပင် ကုန်ပစ္စည်းဗိုက်ကလေးထံ မရောက်
အောင်ကြိုးကြိုးရောကုန်ပြီ။

ဟေ့...
ဟာကြီး

၁၅၃

အပူရီ ရေထဲထဲ ဖြစ်ပါ။ ရေကူးကူး ကို ချစ်သူ။
အားကစားများကို မေ့မိကောင်းအောင်။

ကျွန်ုပ်တို့ကား ဂန္ဓဗ္ဗအံအားနှင့်သွားပြုရအောင် အပူရီကရားကရားကရား ပျသောပူများပေတ
ကားပေ ပျသောပူကို ချီးကျားခဲပူသော ကျွန်ုပ် သူပင် နှုတ်ခွဲထုတ်တော်မူချီးကျားမိရအောင်

ကောကံ ချီးမြားဖြား ဝှင်း
ဆူးတောင်များပြီ ချိုသေနေ
ပြုစုရသော ငါးကျားများ
ကား မဆုံးမဆုံး ပျက်နေပါပြီ။

ပုဂံတစ်ပါးကွ ဒီခြောင်း
ကျေးနဲဆက်နေတာ ပျိုးတော..
နက်ထဲက ရေအိုင်နဲ့ ငါးကျား
တွေပျက်နေတာ ငါးမကြာခင်
ဖြင့်ဘူးတယ်။

ငါးကျားတွေ ဆင်းပျား
တန်းကောကံ ချီးကို ဖြိုးမိတာ
ဆူးတောင်တွေ ပြုပြုံးကူးမ
ကြာတော့ဘူးပေါ့ကွ၊
ကောင်လျှိုက်တဲ ထောင်ဆောင်
ပဲကွ။

ဆရာတော်
ကျွန်တော့်တို့လည်း
စမ်းကြည့်ရအောင်။

ဟော! အေး-အေး
မင်းစမ်းချင်သယံ
လည်း စမ်းကြည့်ရအောင်။

သို့နှင့် ဝတ်သန့်ထွေ ကျွန်ုပ်သားရန်၊ မသေးသွေးကို ငါ့ကျား၊ မား၊ စပ်ပါပဲ
ထားရန် ဗွားပြီ။

အင်း... မရွယ် မျက်နှာပျက်စွ
ရင်ထော၊ ရှင်နဲ့ ကျွန်ုပ် မအထွေ့ပဲ

ကောက်စား၊ မား၊ ဗွား ဟို ဝေကထွေးဝေခါ ဂြာဝေ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကို ဂူအများက ရူးသွယ်
သွားပြီဟု ဝေကြပေရွေမသွား။

ဟာ... ဒီ... ထွေပီကြီး
သားကောင်မရွယ်... ဝေ
မီး... မီး... လား... ဟာ...

တောထွင်းရှောက်တော့ ထိုကုမ္ပဏီကလေးကလေး
အရမ်းပိုမိုအားထက်ကျားကုမ္ပဏီကလေးကလေး

တောထွင်းရှောက်တော့ ထိုကုမ္ပဏီကလေးကလေး
အရမ်းပိုမိုအားထက်ကျားကုမ္ပဏီကလေးကလေး

ရှင်...
ဗိုလ်ကလေးကလေး ဒီအတော
ဒီအစဉ်ပေါ်လာပုံ အတို
ရယ်ပါ။

ပင်. သူက တောင်း: စွာ အိပ်မော့ခါကြောင်းကို. နောင်မကြာခင်က ကျွန်ုပ်ပြန်အိပ်မော့ခါ
နေမိမိ။ အကြောင်းမှာ ငါ: ကျား. အုပ်ကြီး: ချီတက်ပေးပြီး: ကျွန်ုပ်တို့ကို တာကနင်းသူ
ကြောင်း: နိမိတ်တောင်း: အိပ်မော့ကို ထပ်မံတောင်းပန် မကနင်းမိခြင်း ကြောင့်ပင်တည်း။

နိမိတ်တောင်း: တောင်း...

ပျိုကိရိယာ:
ထ...ထ...ငါ: ကျား:
တွေ...မင်းကြီးအောင်

ကျွန်ုပ်တို့က ပြန်နှင့် တာပူတော့တိုသလို
ခေါင်းပေးထဲမှာ အားရဝမ်းသာ ခုန့်
ဆင်းကိုင်ကြ သည်။

ခမ်းစားက ရေကန်ထဲကို တွေ့ဖူးပါ။ ရေကန်ထဲကို ခမ်းစားက
ရေကန်ထဲကို ခမ်းစားက ရေကန်ထဲ

ဟေ့... ရေကန်
ရေကန်ထဲ...
ဟေ့... ရေကန်

ဟေ့...
ရေကန်ထဲ

ဟေ့!
ရေကန်ထဲ
ဟေ့!

ဟေ့!
ရေကန်ထဲ...
ဟေ့!

ဟေ့... ရေကန်ထဲ...
ဟေ့... ရေကန်ထဲ...

ဟေ့... ရေကန်ထဲ...
ဟေ့... ရေကန်ထဲ...
ဟေ့... ရေကန်ထဲ...

၁၁၉

အ!... မဖြစ်နိုင်တာ...
ဒီလောက်ကျောက်ပျံ့...
ထားတာ... ၃ နှစ်က...
ပဲ

ဟ!... အေး...
ဟူတည်း... ၃... ဒီ
ဖြင့် ဘယ်ရောက်...
ရောက်... ပါပြီ

ဟ!... တရား...
ပေး ပြန်စော... ပြန်
နဲ့... ပြန်စော...
ပိုက်ကလေး... ။

ပိုက်ကလေးဖြင့် စားဖြဲပြန်နေသော အရွယ်ရဲ့ နွားများက အေးအေးဟူဟူ ပါတက်...

ဟ!

တောက်! ဒီကောင်တွေ...
ပျက်စီးကုန်ပြန်... တောက်...
ဘယ်လို ရောက်က...
ဟုတ်ပြန် ။

၁၆၀

စဉ်က... သိပြီ သိပြီ... တို့ကောက်ရိုး... ရွာသယံဇာတ... က...
လမ်းတစ်ဖျားက ကောက်ရိုး... မျိုးတွေ ကျကျန် ရွာစုံက
ရွာတွေ သာမီ စားလာပြီ... ချောင်းထဲက ကောက်ရိုး... ပါ မချန်
အုပ်ပစ်တာကို... အင်းနဲ့ကောက်... ပေမဲ့ မသေသဖြော...
ပေးပေးပါပြီ... ဟဲ့။

ဒီကွပ်...
တေး... များကို
စုစုပေါင်းစုစု...
ပြန်စိတ်... ဟဲ့။

ဗိုလ်ကလေးက ဒေါသဖြင့် နွားများကို ဂျှိတ်ချက်ပေးကာ သူ့ဘာသာ။

အဲဒါက ဘာကလေး
ကလေးကလေး နွားသလ
အဲဒါကလေးကလေး

၁၆၂

အို! ဒါက
ကလေးကလေး
အဲဒါက

ခရောက်ခရောက်၊
ဟင်း စားချင်လို့
ဝါရင်...

ခက် ဖြီးနာ ပြင်စား...
ရွာမရေ... အကောင်အကြီး
ဆုံး ရှောင်မယ်။

ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဝယ်ယူချက် ဝိုက်ကလေးလို့ ချောက်ပစ်ဆွက်ခဲ့ပြီ ရာ....

ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူကြည့်

၀၆...နေ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် အတူအတူ ညီကလေးတို့သည်...

ပြန်ရအ...
သွားပြီ...
ဟေ့!

...နှစ်နှစ်အားပါးအရ
ကြွေးကြော်ပြီး...
သကာက... ရိုးမလော
ကြီးထဲ ထင်ခဲ့သည်။

၁၆၅

သားကောင်ပေးများကို တွေ့ရသကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်
ပစ် ငြိုးပေ့ဆိုသော ကားဆင်ကြံ့ထို ကိုသာ
ထွေထွေရှာတော့ ဇာပါ

ကျွန်ုပ်၏အားပေးသော ပျံကလေးပေး၏ ဖြောင့်ကွံ့ခြင်း ဖြောင့်
ခြစ်သိသော စမ်းချိုက်သံပျံကလေးပေး၏ အားပေးသော ကျေးဇူးပြု
ပျံကလေးပေး၏။

မဝက... ဂါရိယာ.
 ဝေဏေ ဝေဏိယျံ- ရှိစေ
 ဟေ:ကယာ. ပြေစွာ: ပြီ

ထေသာ: ပီ.
 ဝေဏိကကုဏ္ဍိ စေဓး
 ရဟာ ဝေဏ: ဆိုက.

ရှိုး! ပီဗို
 ကက:...

ကုန်ပြသရာ ကိန်းဒိန်း: ဆန်နေကာ ရှေ့ဖြင့် ကားကြီး ဝါ. ဝါကန္တာ.
 ဝါဖြင့်ကြီးကို ရေချာချန်ပြီ:-

ပစ်ခတ်မှုကိစ္စသို့

ကျွန်ုပ်တို့အား ပါးကုသရာသို့ သွားရန် လမ်းညွှန်ပေးပါ။
ကျွန်ုပ်တို့၏ လမ်းညွှန်အဖွဲ့သည်။

ဟေးဟေး...
ဟေးဟေး...

ကျွန်ုပ်တို့အား
လမ်းညွှန်ပေးပါ။

ဟေးဟေး...

ကျွန်ုပ်တို့အား လမ်းညွှန်ပေးပါ။
ကျွန်ုပ်တို့အား လမ်းညွှန်ပေးပါ။

ဟေးဟေး...

ဟေးဟေး...

ကျွန်ုပ်တို့အား လမ်းညွှန်ပေးပါ။
ကျွန်ုပ်တို့အား လမ်းညွှန်ပေးပါ။

ဟေးဟေး...

ဟေးဟေး...

ချက်ကောင်း မယ့်ဘူး
ထင်တယ် ဟိုကိစ္စကလေးပါ။

ထိစတာ ထိတယ်..
နားရွက်ဖြစ်နေတယ်။
ကြည့်ပါလား၊ ကျားနားရွက်
တစ်ဘက် မရှိတော့ဘူး။

ကျားသစ် သစ်ပင်အောက်ထဲ
မှ ချာတော့မနုဉ်းပါနဲ့ မရှိပါ။

ဒီနွယ်ကြိုးကို တူထုံးကွယ်
ပြီး ရှေးတစ်ဘက် သစ်ပင်ခွ
ကြားဆီ ပုစိန်မယ် ဒီဘက်မှာ
တစ်စခွယ်ထားမယ်၊
ထိုးတန်းဖြစ်သွားမဲ့
ကူးတစ်ပါး။

သို့. သော. စတုဏ္ဍာန်
 နှယ်ပြားကွင်းထဲတွင်
 ကျွန်ုပ်တို့ဆရာတပည့်၏
 စွဲတစ်ဘက်စီပင်နှင့်
 ကိုအောင်အောင်ပါ သိရလေ၏။

ကိုး။

အို
 အို

ကျွန်ုပ်တို့ဆရာက ကျွန်ုပ်တို့ပြောခဲ့၏။ နှယ်ပြားဘယ်သူ့၊ သောဏ္ဍာန်တစ်ဘက်၊ သစ်
 ပင်ခွက်ကွင်းထဲ ဟန်ကျဟန်ကျချစ်ချစ်ဖြိုး ကျွန်ုပ်တို့နားလည် ကျွန်ုပ်တို့ပစ်ကုန်
 သူ့အစွဲနှင့်ပင်၊ စွဲတစ်ဘက် ပါသွားပြန်သဖြင့်။

ကျွန်ုပ်တို့
ပျက်ပြုစေ
အသိ။။။။

ကျွန်ုပ်တို့
ပျ.ဆရာ
ကျွန်ုပ်

၃၆၆.၀.
၆၆၆.၆.
၆၆၆.၆.

တစ်နေ့မှာ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးအတွက် တစ်ခုခုကို ပြုလုပ်ပေးပါ။
အဖေ့အဖွဲ့က ခံကြရပါ။"

မုဆိုးတို့က ဆွဲလာ ကျွန်ုပ်တို့ ဆွဲလာပြီး၊
သားတောင် ရွေးအောင် ပစ်ခိုင်းရမယ် ကွ။

ကြည့်နဲ့ ဒီနေ့
ကျွန်တစ်တောင်မှ မပစ်ရပါ
သားတောင် ရွေးရမယ်၊
သားတောင် မှုဆိုးကြောက်ပါ။

မိမိကဆွဲတာ
ညှို့ညှိကညှို့
တတ်တယ် ကွ။

မိ.မှ.ဆိုး
အပေါက်
ပျက်သွား

ဤအိမ်မှာ
ပုခိုးခွေးကံထဲ
လက်နှိပ်နေပြီ။

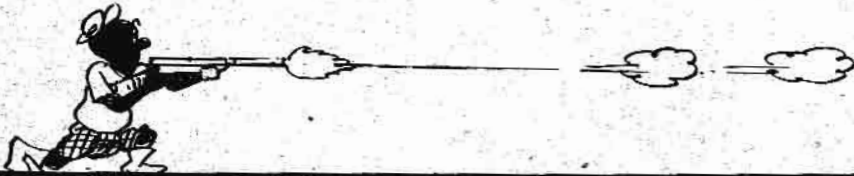
အခု
လူနှိပ်သွားပြန်
ခွေးခွေးပါ။

ဟဲ..ဟဲ..ဟဲ...
အိမ်မှာ ပုခိုးခွေး
ပါပြန်။

သိုဇော်...

ကျွန်ုပ်နှင့်သေဆုံးသံနှစ်ချက်

မိန်းမတွေ-
ဟင်းခါးကုတ်
အသင့်ပြုစား
စား...

အိမ်... ဘယ်မှာ
ကံ့... ဘေး... ဟင်း...

မင်းကလေးက... မိမိ
မြို့ရပ်ကလေးကို... ဟု
ကွယ်လွန်... နိုင်သမျှ
ဘယ်စားမှ ဟင်းမစား
ဘူးဟုတ်။

အပြောကြီးပြန်
ကလေးဆန်သွားပြီ
ဦးမယ် မဟုတ်က

ဟိန်း... ကျွန်တစ်ဝောင်းတိုင်း... အကျိုးရှိရယ်လို့က...

ပထမဆုံးနာကျင်ပြီးတဲ့ အိမ်ပြိုင်ဘက် ယုံကြည်မှု ရှိပါ။ ဒုတိယ နာကျင်ကာ အိမ်ယာမှာ အချက်အလက်ပေး သုံး အိမ်အစီအစဉ် ပေးပြီး ပြီးသွားပါ။

ဟိန်း... ဟိန်း... ပုဂံကံ စရာ ပုဂံ။

ဘုန်းက ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့သော စောင့်ရှောက်ရေး ပစ္စည်းများကို ချောင်းမြောင်းနေပါ။

အသက်ကောင်းပြီး
ပေးချာချိန်။

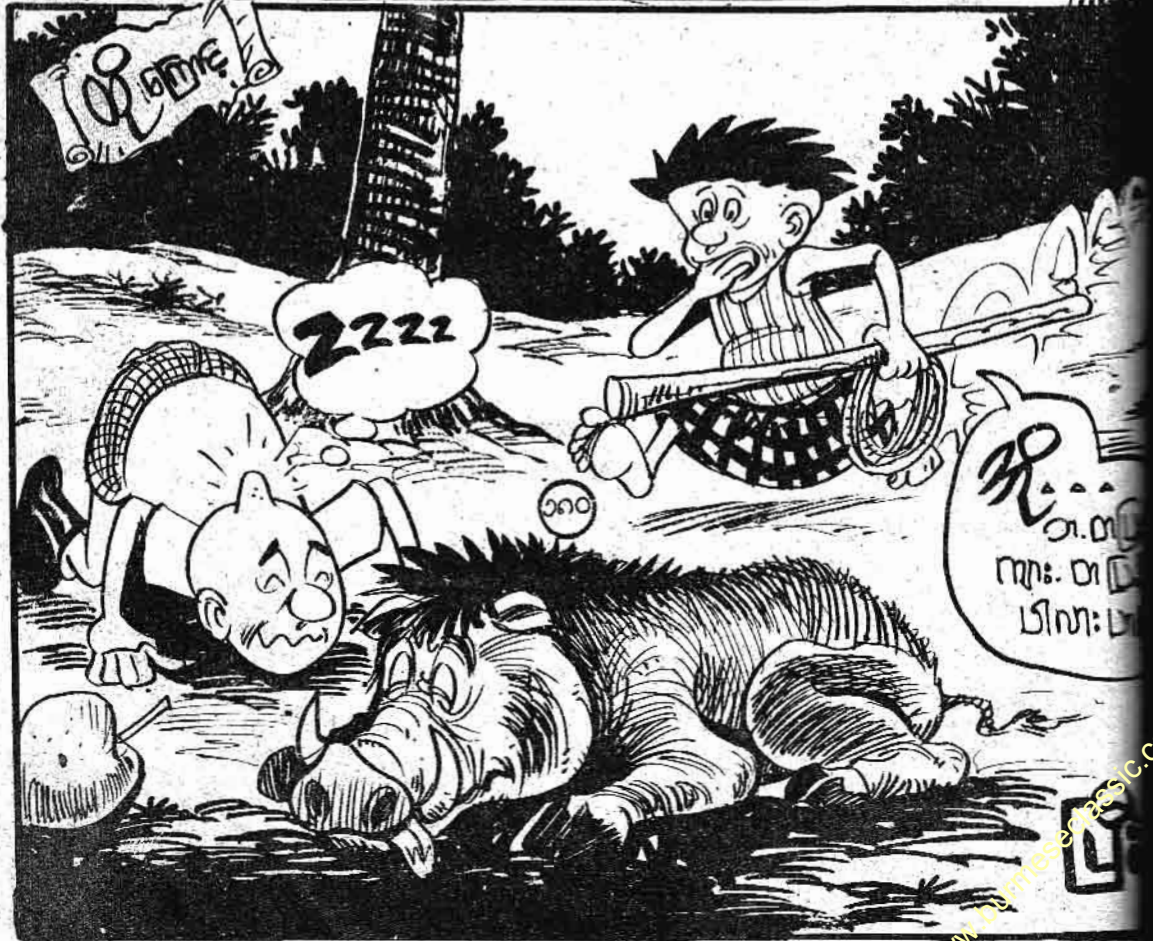

ဟဟ...ဟဟ...ဟဟ...
ဟဟဟ-ဟဟဟ

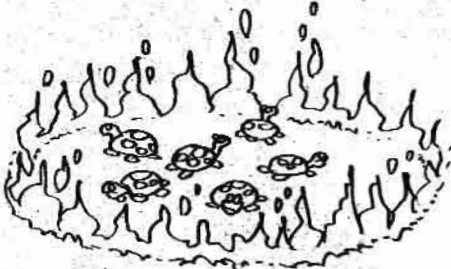
သေးညောင်
ချက်နှုန်းရတော့
ဟဟ...ဟဟ

အညွန့်ပိန့်မိးပိုင်းသောလိပ်များ

တစ်နေ့မှာ ကျွန်ုပ်တို့ပိန့်မိ
ဝယ်ရုံကော်ပိုက်ကလေး ဟိုဘုရား
ရိုးမတောကြီး အတွင်းမှ ပြန်ထွက်
ခဲ့ကြရာ အမဲတစ်ကောင် တစ်မြီး
မှဲ့မရဘဲ ဘုန်းကန်စွာ စိတ်ပျက်
ကြသေးပြီ။

ဟဲ့
အတိုင်းပဲ

ဟိုက
ခလုတ်တိုက်
ပါအ

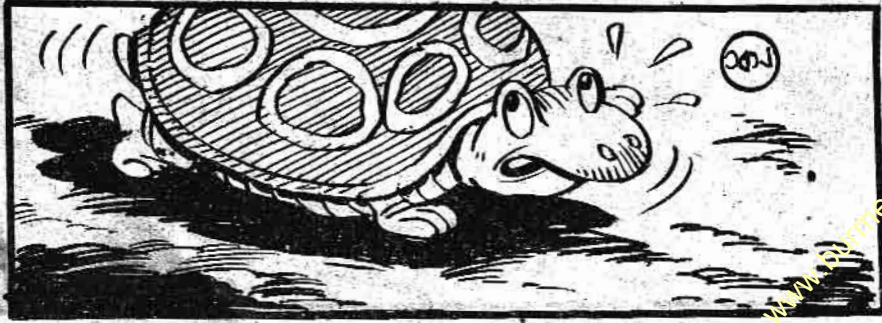

ဝေဟက်... ဒီကလေးကလေး
 ကုသား... ကုသား... အဲ... အဲ...
 အဲ... အဲ... အဲ... အဲ...
 အဲ... အဲ... အဲ... အဲ...
 အဲ... အဲ... အဲ... အဲ...

ဟဲ... အဲ... အဲ...
 အဲ... အဲ... အဲ... အဲ...
 အဲ... အဲ... အဲ... အဲ...
 အဲ... အဲ... အဲ... အဲ...

ကျွန်ုပ်တို့ အဖေတို့က နေရာမှာ
လမ်းကို ဖြိုဖျက်ခဲ့တာပါ။

တောင်ကောင်မလေး၊
ပြန်ပါ။

ပြန်ပါ၊
နတ်ကောင်မလေးက
လွှဲပြားပါ။

မိမိတို့အဖေ
အဖေကလေးက
ပြန်လို့ရတာ
ပေါ့။

တောင်ကောင်မလေး၊
ခလုတ်ပျက်ပြန်ပြန်ပါ။

အဖေ
အဖေကလေးပါ။

အ... အဖေကလေး
ခလုတ်ပျက်ပြန်ပြန်ပါ။

အဖေ
အဖေကလေးပါ။

ဒီကိပ်ရဲ့ ခေတ္တမျိုး အားအင်း တွေဟာလဲ
ဒီကိပ်ရဲ့ တောထဲမှာ ချိန်ခိုပြီး နှာပိတ်သူ
ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ရတယ်။ မိကောင်း ချောလား။

ကမ်း
တစ်ခု
ခေတ္တလွှာ
ရယ်။

ပုဂ္ဂိုလ်... မကောင်း
ဘူး။ ပြောရင် ရှိမှာ
နဲ့ မဟုတ်တာ။

BURMESE CLASSIC

အို... မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီကိပ်ပင်ဆရာက
ခြောက်မိန်းတစ်ယောက် ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ပြီး ချိန်ခို
လုပ်တွေ ပြောလို့ ထွက်လာမှာပဲ။
အဲဒီတော့မှ ကောင်းကောင်း ချိန်ခို။

၁၈၄

အို... လိုက်တာ အချစ်
ရတဲ့မျက်နှာ ပြောမှာပဲ
ဤကဲ့သို့ လိုက်တာ
ပဲ။

ကိုး-ဝေး ပတ်ပတ်လည်ကား၊ ဝေးဝေးအေးအေးပြစ်
နေပါ။ ဝှက်ပေါက်ကား၊ ဝေးဝေးပြာပြာ ငါ့စုံ
ယာရှိပါ။ အင်္ဂလိပ် အက္ခရာ (U) ပုံအက္ခရာပြစ်
နေချေသည်။

အ... အေးပျော်ကား၊
မိသေချာပေး၊ ခြေပြာပေး
အိုတကောင် မယုံဘူး။

ဟာ...
ကမ္ဘာ
မဆိုင်ဘူး။

ကိုး-ဝေး
ပတ်ပတ်လည်ကို
သေချာပြုစုပေး
တပည့်ကိုး။

ဗိုက်ကလေးလည်း၊ ပတ်ပတ်လည်ကို ကျင့်ပေးဖာ ပြုစုပေး
ပုံ၊ သဘောပေါက် ချေပြီ။

ကောင်းတယ်
အေးပျော်ကား၊
ကိုး-မိ... အိုကမ္ဘာ။

BURMESE
CLASSIC

ပိုက်ကလေးသည် ရွာသို့ မီးခြစ်ပြန်ပျံ့စွဲ စားပွဲကို ယိတ်သား ကြိုတင်စားပွဲပေး ထားပြီး၊
ပုခင်းပေးစားပြီး နောက်အခါ ကျွန်ုပ်ပြန်လည် ဆိုရပေသည်။

ကမ်းပြို
လှုပ်မိလိပ် ပြန်လာရင်တော
ငါ့နဲ့ မေ့မိမိ မှာ။

ပိုက်ကလေး ကို ဦးမိုးခွဲပေး လှုပ်မိလိပ်က တောင်းကြား
ပြောကလေးမှ ပြောပေးတာကြောင့် ဖြစ်။

ဟို...ဟို
တယ်ဟို
ခြေလှုပ်သလို
တာနဲ့။

မေ့မိ... မေ့မိ လာကလေး
ကို အပျော်အပျော် ပျော်စရာ
ကလေးမှ ပြောပေးကလေးကို နှို
ပစ်မိမိ မေ့မိကလေး။

ဝါစ်ချီထွေ နယ်ကြီး ဝါစ်ကမ်း ဝဲ: ထွက်လာလေ ရှ။

BURMESE CLASSIC

ဒီကိစ္စလေးမှာ နဲ့ပေးခဲ့ ပေးခဲ့ပါ...
 လက်ပစ် ဖြိုစားကျသွားတော့သည်။ လက်ပစ်လည်း
 ပျက်စီးခဲ့ရပြီ။

ကျွန်ုပ် မှားက
 မီးဖြိုထွဲ ပျက်
 ရှေးက မြို့တူး
 ရပါသည်။

BURMESE CLASSIC

ဟိုက... ဟ... ဟ... မီး... ပြီး...
 နေပြီ။

ကျွန်ုပ်လည်း ဖြိုထွက်ခဲ့ရပါပေ မီးကွင်းမှာ
 မရှိတော့ ဖြိုပေးပေးပါလားလား။ မီး
 ဖြိုနေသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ပါ ဖြိုခံရပြီ။

အိမ်ကတစ်ခုမှာ အိမ်ထောင်ရေး အဖွဲ့က အဖွဲ့ဝင်
အသစ်ကို ရွေးချယ်နေကြကြောင်း။

အိမ်ထောင်ရေး
အဖွဲ့ဝင်
အသစ်ကို
ရွေးချယ်ကြပါ။

အိမ်ထောင်ရေးအဖွဲ့ဝင်
အသစ်ကို ရွေးချယ်ကြောင်း
အဖွဲ့ဝင်အသစ်ကို ရွေးချယ်ကြောင်း။

BURMESE CLASSIC

ဟဲ... အိမ်ထောင်ရေး
အဖွဲ့ဝင်အသစ်ကို
ရွေးချယ်ကြောင်း
ရွေးချယ်ကြောင်း။

ကုန်ပစ္စည်းကို အစားဆွဲပြီး မိ.ဝေ.ကလေး
ပြောကြားခဲ့ရပါ။

ခေါင်းအဖူးကို ခုန်ချကာ အထူးပွင့်စွာ
ဝေ.မိ.ဝေ.ကလေးက ပြောကြားခဲ့ရပါ။

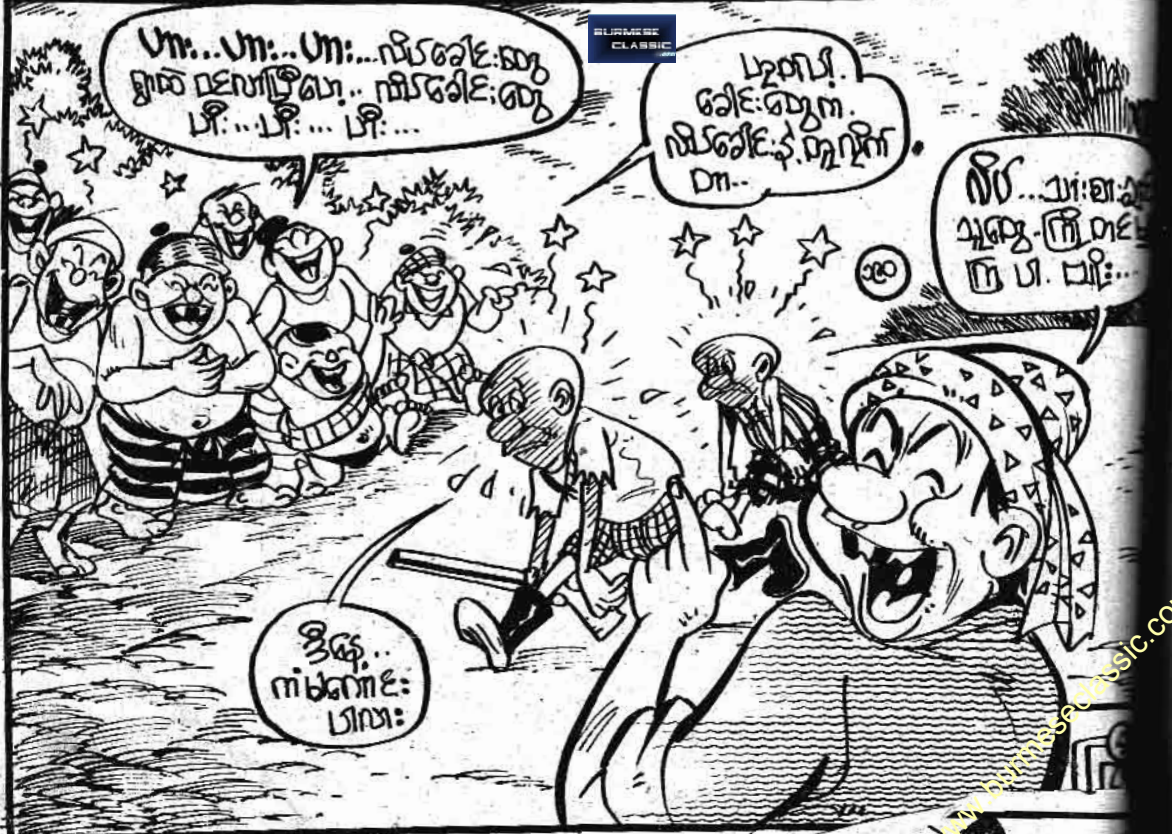

ဟိုက...ကုန်ပြီး ကုန်ပြီး
မရှိတော့ ခေါင်းဆွဲ...ဆွဲ
ကုန်ပြီး ပါ။

ဟို...
ဒီနေ့က
မကောင်း
ပါလား...ပါ။

အဖူးကို ခုန်ချပြီး ခေါင်းဆွဲခေါင်းဆွဲ
ကလေးက ပြောကြားခဲ့ရပါ။

ဟို...ဟို...ဟို... ခေါင်းဆွဲ
ကလေးက ပြောကြားခဲ့ရပါ။
ဟို...ဟို... ဟို...

ဟို...ဟို...
ခေါင်းဆွဲက
ခေါင်းဆွဲ...ဆွဲ
ပါ။

ဟို...ဟို...
ခေါင်းဆွဲက
ခေါင်းဆွဲ...ဆွဲ
ပါ။

ဒီနေ့...
မကောင်း
ပါလား...

BURMESE CLASSIC

300

www.burmeseclassic.com